

ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກ ການລ່ວງລະເມີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ

ປຶ້ມຄູ່ມືຂອງຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ.

ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ: ປຶ້ມຄູ່ມືຂອງຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ

ISBN: 978-0-9925215-5-4

ສະຫງວນລິຂະສິດ © 2014, ອົງການສຸພະນິມິດ ສປປ ລາວ

ເອກະສານສະບັບນີ້ອາດຖືກນຳໃຊ້ ແລະ ດັດແກ້ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າຖ້າຫາກໄດ້ຮັບຮູ້ໂດຍເຈົ້າຂອງທີ່ເປັນແຫລ່ງເອກະສານ
ສະບັບເອເລັກໂຕຣນິກສາມາດດາວໂຫຼດໄດ້ທີ່

<http://www.childsafetourism.org> ແລະ <http://wvi.org/asiapacific/childsafetourism>. ກະລຸນາສົ່ງຂໍສົ່ງໂສ
ຫຼື ຄຳເຫັນມາທີ່ childsafetourism@wvi.org.

ຮູບພາບ: ທຸກຮູບແມ່ນເປັນລິຂະສິດຂອງອົງການ ສຸພະນິມິດ. ຮູບໜ້າປົກ ໂດຍ Matt Burns. ຮູບພາບຂອງເດັກທີ່ໃຊ້ໃນຄູ່ມືການ
ສຶກສາເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອ ເປັນຂໍ້ມູນປະກອບ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງໂຄງການເດັກເທົ່ານັ້ນ, ຮູບພາບເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຮູບທີ່
ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ. ອົງການ ສຸພະນິມິດ ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານ ການປ້ອງກັນເດັກ
ໃນການຖ່າຍຮູບຂອງເດັກນ້ອຍ.

ອອກແບບໂດຍ Inis Communication ໄດ້ດັບປັບສຳລັບສະບັບພາສາ ລາວ, ໂດຍບໍລິສັດ EQHO Communications Lao Ltd.

ໂຄງການເດັກແມ່ນໂຄງການລິເລີ່ມຂອງ ລັດຖະບານອົດສະຕຣາລີ ເພື່ອປ້ອງກັນເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດໃນການທ່ອງທ່ຽວຢູ່
ກຳປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ (2011-2014).

ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກ ການລ່ວງລະເມີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ

ປຶ້ມຄູ່ມືຂອງຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ.

ບົດສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ

ການພັດທະນາປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ ໄດ້ມີການປະກອບສ່ວນຂອງ ບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຫຼາຍຝ່າຍ, ໂດຍການນຳພາຂອງ ອາທິ ກາປົວ, ຜູ້ບໍລິຫານໂຄງການ ແລະ ອັຟຣູສ ກາເວຍນີ ຈອນຊັນ, ຜູ້ອຳນວຍການຝ່າຍວິຊາການ, ໂຄງການເດັກ - ເສົາຫຼັກປ້ອງກັນ. ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ອານິຕາ ດອດສ, ທີ່ປຶກສາ, ສຳລັບການຮ່າງສະບັບທຳອິດ ຂອງປຶ້ມຄູ່ມືໃນການດຳເນີນເວທີສົນທະນາ ໃນປີ 2012. ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ ທ່ານ ສະເຫຼີມລາດ ໃຈປະເສີດ, ທ່ານ ຈັນດາແພງ, ທ່ານ ຈັນສະໝອນ ບົວຄຳວົງສາ ແລະ ທ່ານ ຫງວນ ຄານ ຮ່ອຍ, ຜູ້ປະສານງານໂຄງການເດັກ - ເສົາຫຼັກປ້ອງກັນ ປະຈຳ ໄທ, ກຳປູເຈຍ, ສປປ ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ ຕາມລຳດັບ, ສຳລັບການປະກອບສ່ວນ, ການທົດລອງ ແລະ ການດັດປັບປຶ້ມຄູ່ມືໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບຂອງແຕ່ລະປະເທດຕະຫຼອດໄລຍະປີ 2012 - 2014. ນອກຈາກນີ້ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນສຳລັບການປະກອບສ່ວນ ແລະ ຄຳເຫັນຈາກຄູ່ຮ່ວມງານພາກລັດຖະບານ, ອຸດສາຫະກຳ, ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ. ຂໍຂອບໃຈ ເວີລິຕີ ໂຄວາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ດ້ານການສື່ສານ ແລະ ສື່ມວນຊົນ, ໂຄງການເດັກ - ເສົາຫຼັກປ້ອງກັນ, ສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການສະຫລຸບປຶ້ມຄູ່ມືສຳລັບເວທີສົນທະນາ ທີ່ນຳມາພິມຈຳໜ່າຍໃນປີ 2014. ຍັງຂໍຂອບໃຈ ທີມງານໂຄງການເດັກ - ເສົາຫຼັກປ້ອງກັນ, ອົງການສຸພະນິມິດປະຈຳລາວ (ທ່ານ ຈັນສະຫມອນ ບົວຄຳວົງສາ, ທ່ານ ກົງຊາ ຢ່າງລືໄຊ ແລະ ທ່ານ ນາງ ທິບໄພວອນ ໂພທິຈັກ) ທີ່ໄດ້ນຳພາຂະບວນການພັດທະນາປຶ້ມຄູ່ມື ສະບັບພາສາລາວ

ສາລະບານ

ຄຳນຳ	iii
ຄວາມເປັນມາ	v
ຈຸດປະສົງຂອງປຶ້ມຄູ່ມື	vi
ວິທີການນຳໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມື	vii
ພາກທີ 1: ການເລີ່ມຕົ້ນ	1
ໃຜສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຝຶກອົບຮົມ?	3
ໃຜຄວນເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ?	4
ຜົນການຮຽນທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ມີຫຍັງແດ່?	5
ຄວນມີນັກສຳມະນາກອນຈັກຄົນເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ?	5
ການຝຶກອົບຮົມຄວນໃຊ້ເວລາດົນປານໃດ?	6
ໃຜຈະເປັນວິທະຍາກອນຮັບເຊີນ?	7
ການເລືອກສະຖານທີ່	8
ຕ້ອງນຳໃຊ້ວັດຖຸອຸປະກອນໃດແດ່?	10
ຂໍ້ແນະນຳພິເສດສຳລັບການຝຶກອົບຮົມການບົກປ້ອງເດັກ	12
ວິທີການຝຶກອົບຮົມ	13
ໃນມື້ຝຶກອົບຮົມ	14
ການນຳໃຊ້ສະໄລ້ຂອງພາວເວີພ້ອຍ	14
ການໃຊ້ບັດເອົາກັບບ້ານ	15
ການນຳໃຊ້ເອກະສານແຈກຢາຍສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ	15
ການພັກຜ່ອນ	15
ການປະເມີນຜົນ	16
ໃບຢັ້ງຢືນເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ	17
ພາກທີ 2: ຄູ່ມືການນຳໃຊ້ແຜ່ນສະໄລ້	19
ຄູ່ມືການນຳໃຊ້ແຜ່ນສະໄລ້ ແມ່ນໃຊ້ແນວໃດ?	21
ບົດຮຽນທີ 1: ພາກສະເໜີ	22
ບົດຮຽນທີ 2: 'ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ' ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕົວເຮົາເອງຄືແນວໃດ?	26
ບົດຮຽນທີ 3: ຄວາມສ່ຽງທີ່ມີສຳລັບເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວມີຫຍັງແດ່?	34
ບົດຮຽນທີ 4: ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກແມ່ນຫຍັງ?	44
ບົດຮຽນທີ 5: ແຕ່ລະບຸກຄົນສາມາດເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພສຳລັບເດັກຄືແນວໃດ?	51

ບົດຮຽນທີ 6: ຈະເຮັດທຸລະກິດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພສຳລັບເດັກ? (ສຳລັບຜູ້ບໍລິຫານ/ເຈົ້າຂອງກິດຈະການ/ຜູ້ດຳເນີນງານເທົ່ານັ້ນ)	56
ບົດຮຽນທີ 7: ລັດຖະບານສາມາດເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພສຳລັບເດັກແນວໃດ? (ສຳລັບລັດຖະບານເທົ່ານັ້ນ)	62
ບົດຮຽນທີ 8: ຂໍ້ສະຫຼຸບ	74
ພາກທີ 3: ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ	77
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ແບບຢ່າງ ວາລະການຝຶກອົບຮົມໝົດມື້	79
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ບັດເອົາກັບບ້ານ	80
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3: ແບບຟອມລົງທະບຽນຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	95
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4: ແບບທົດສອບ ກ່ອນຝຶກອົບຮົມ	96
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5: ແບບທົດສອບ ຫຼັງຝຶກອົບຮົມ	97
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 6: ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດຂອງພະນັກງານທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກໍລະນີສຶກສາ	98
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 7: ກໍລະນີສຶກສາ ສຳລັບຜູ້ຈັດການໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ	103
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 8: ແບບຟອມ ຄວາມເຫັນຂອງຊ້ອຍ	105
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 9: ຕົວຢ່າງໃບຢັ້ງຢືນການເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ	107
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 10: ແບບຟອມການວິເຄາະ ແບບທົດສອບກ່ອນຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຫຼັງຝຶກອົບຮົມ	108
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 11: ແບບຟອມລາຍງານພາຍຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ	109

ຄຳນຳ

ເປັນເລື່ອງທີ່ບໍ່ແປກໃຈທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບເລືອກເປັນສະຖານທີ່ໜ້າ
ທ່ອງທ່ຽວທີ່ສຸດຂອງໂລກໃນປີ 2013. ເຕັມໄປດ້ວຍພູມມິປະເທດອັນບໍລິສຸດ,
ຄວາມສະຫງ່າງາມທາງດ້ານມໍລະດົກວັດທະນາທຳ ແລະ ຄວາມອົບ
ອຸ່ນຂອງຄົນລາວ, ສປປ ລາວ “ແມ່ນສະຫວັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ
ວັດທະນາທຳອັນລ້ຳຄ່າຢ່າງແທ້ຈິງ!”

ການທ່ອງທ່ຽວໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວ
ວາ ແລະ ໃນປີ 2013 ລາວໄດ້ຕ້ອນຮັບເອົານັກທ່ອງທ່ຽວຈາກຕ່າງປະເທດ
3,779,490 ຄົນ. ການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ນຳເອົາກາລະໂອກາດອັນດີຫລາຍໆ
ຢ່າງໃຫ້ແກ່ ສປປ ລາວ ແລະ ປະຊາຊົນລາວ, ໃນຂະນະດຽວກັນ,
ພວກເຮົາກໍຍັງມີຄວາມກັງວົນຢູ່ທີ່ຍັງເຫັນການຂຸດຮິດເດັກຢູ່ໃນແວດລ້ອມ
ການທ່ອງທ່ຽວ.

ລວມທັງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ ສາມາດຊອກຫາວຽກເຮັດ, ຫາລາຍໄດ້
ຈາກອຸດສາຫະກຳທ່ອງທ່ຽວ: ດ້ວຍການຂາຍເຄື່ອງທີ່ລະນຶກໃຫ້ແກ່
ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ເປັນຜູ້ນຳທ່ຽວ ຫລື ໃຫ້ບໍລິການອາຫານ, ເຄື່ອງດື່ມທີ່

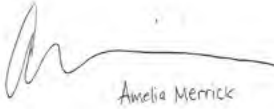
ຮ້ານອາຫານ ແລະ ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງຢ່ອຍ. ໃນຂະນະທີ່ເດັກນ້ອຍຫລາຍໆຄົນທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນອຸດສາຫະກຳທ່ອງທ່ຽວ
ຄ້າຍຄືມີຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມລ່າເລີງ, ເດັກເຫລົ່ານີ້ຊຳພັດມີໂອກາດໜ້ອຍທີ່ຈະໄດ້ໄປໂຮງຮຽນ ແລະ ຍັງປະເຊີນກັບ
ຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກລ່ວງລະເມີດເພີ່ມຂຶ້ນບໍ່ວ່າທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ທາງເພດ. ນອກຈາກນີ້, ເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານີ້
ຍັງເປັນກຸ່ມເປົ້າໝາຍຂອງຜູ້ທີ່ເດີນທາງເພື່ອລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກອີກດ້ວຍ. ຍ້ອນສາຍເຫດນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີ
ຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກົນໄກການປົກປ້ອງເດັກຂອງພວກເຮົາ.

ໂດຍຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການເດັກ ຊຶ່ງແມ່ນໂຄງການໜຶ່ງຂອງລັດຖະບານອົດສະຕຣາລີ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ
ໃນການສະໜັບສະໜູນເພື່ອຕ້ານການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກໃນການເດີນທາງ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໃນ ສປປ ລາວ,
ກຳປູເຈຍ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ (ປີ 2011-2014). ຢູ່ ສປປ ລາວ ໂຄງການເດັກ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການສຸພະນິມິດ ແລະ
ຫ້ອງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອຕ້ານຢາເສບຕິດ ແລະ ອາດຊະຍາກຳ ໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບພາກລັດ, ໂຄງການເດັກ
ໄດ້ຍຶດຖືວິທີການເຮັດວຽກແບບຄວບຄູ່ທັງການປ້ອງກັນ ແລະ ປົກປ້ອງເດັກຈາກການຂຸດຮິດໃນການເດີນທາງ ແລະ
ທ່ອງທ່ຽວ.

ອີງຕາມການສຳຫລວດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີຫລາຍໆຊຸມຊົນຢູ່ລາວ ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການລ່ວງລະເມີດ
ທາງເພດເດັກແມ່ນຫຍັງ ແລະ ສາມາດເກີດຂຶ້ນແນວໃດ. ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ຄວາມຮູ້ທີ່ແທດເຫມາະກັບ
ສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ແມ່ນຂັ້ນຕອນທຳອິດເພື່ອປ້ອງກັນການລ່ວງລະເມີດ, ມັນຍັງຊ່ວຍໃຫ້ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ
ສາມາດຕອບໂຕ້ ແລະ ປົກປ້ອງເດັກທີ່ຖືກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກລ່ວງລະເມີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ.

ເນື່ອງຈາກສາຍເຫດນີ້ “ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ: ເຄື່ອງມືສຳລັບ
ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ກັບຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ” ເປັນສິ່ງພິມທີ່ມີຄຸນຄ່າ. ແຫລ່ງຂໍ້ມູນນີ້
ສະໜອງແບບແຜນວິທີສິດສອນທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ມີປະຕິສຳພັນ, ຍັງເປັນເຄື່ອງມືທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພະນັກງານຂະແໜງ
ການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຮັບການພັດທະນາການທາງດ້ານຄວາມຮູ້, ທັກສະທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອປ້ອງກັນ
ແລະ ຢຸດຕິການລ່ວງລະເມີດທາງເພດໃນການທ່ອງທ່ຽວ. ມັນຍັງຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດດັດປັບ
ວິທີການດຳເນີນກິດຈະກຳໃຫ້ແທດເຫມາະກັບສະພາບຕົວຈິງ, ລວມທັງການດຳເນີນກິດຈະກຳແບບເປັນທາງການ
ແລະ ບໍ່ເປັນທາງການ ພ້ອມທັງມີການໃຊ້ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງເຕັກໂນໂລຊີໜ້ອຍອີກດ້ວຍ. ຄູ່ຮ່ວມງານທັງພາກລັດ
ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມຕ່າງໆ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ກຳປູເຈຍ, ໄທ, ແລະ ຫວຽດນາມ ໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືນີ້ໃນການຈັດຕັ້ງ
ປະຕິບັດໂຄງການເດັກມາແລ້ວ.

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າ “ເຄື່ອງມືສຳລັບຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ: ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ” ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ. ໃນຖານະເປັນຜູ້ໃຫຍ່ການປົກປ້ອງເດັກແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາ. ໃນ ສປປ ລາວ ມີເດັກນ້ອຍປະມານ 50% ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ ແຕ່ພວກເຂົາແມ່ນອະນາຄົດຂອງພວກເຮົາ 100% .

Amelia Merrick

ອະມິເລຍ ເອັຟ ເມີລິກ

ຜູ້ອຳນວຍການ ອົງການສຸພະນິມິດປະຈຳ ສປປ ລາວ

ຄວາມເປັນມາ

ໂຄງການເດັກແມ່ນແຜນງານລິເລີ່ມຂອງ ລັດຖະບານອົສຕຣາລີ ເພື່ອປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ໃນການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ ກຳປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ (2011-2014). ໂຄງການເດັກເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອ ໄລຍະຍາວຂອງປະເທດ ອົດສະຕຣາລີ ເພື່ອປັບປຸງການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ການປ້ອງກັນການລ່ວງລະເມີດເດັກ. ໂຄງການເດັກ ເປັນການຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງ ອົງການສຸພະນິມິດ ແລະ ຫ້ອງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອຕ້ານຢາເສບຕິດ ແລະ ອາຊະຍາກຳ. ແຜນງານຍຶດຖືວິທີການຄູ່ ແບບປົກປ້ອງ ແລະ ປ້ອງກັນຄວບຄູ່ກັນໄປ.

ອົງການ ສຸພະນິມິດ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບລັດຖະບານ ແລະ ຊຸມຊົນຕ່າງໆເພື່ອປົກປ້ອງເດັກຈາກການຕົກເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ຂອງການລ່ວງລະເມີດທາງເພດໃນການເດີນທາງ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ. ຜ່ານຂໍ້ມູນ, ການສຶກສາ ແລະ ການສື່ສານ, ອົງການ ສຸພະນິມິດ ແນໃສ່ໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກພາຍໃນຊຸມຊົນ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ພະນັກງານ ພາກລັດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະພາບແວດລ້ອມການທ່ອງທ່ຽວສຳລັບເດັກປອດໄພຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ໂດຍການສານຕໍ່ປະເດັນນີ້ໃນໄລຍະສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ຫຼັກສູດການປົກປ້ອງເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການ ລ່ວງລະເມີດ ໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ທັນການ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທີການແບບຮອບດ້ານ ໃນການແກ້ໄຂ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເດັກໃນ ສະພາບແວດລ້ອມການທ່ອງທ່ຽວ. ເກືອບສອງພັນກວ່າຄົນ ທີ່ເຮັດວຽກໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ຢູ່ ກຳປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກ ການເຂົ້າຮ່ວມຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມນີ້. ໃນຂະນະທີ່ການທ່ອງທ່ຽວໃນພາກພື້ນ ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາ ແລະ ໂອກາດໃນການສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ການພັດທະນາກຳນົບມີຫຼາຍຂຶ້ນ, ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ຈຶ່ງຕ້ອງການຄຳແນະນຳຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບ ວິທີການປະຕິບັດ ເພື່ອປ້ອງກັນເດັກທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ. ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວມີອິດທິພົນໂດຍ ກົງຫລາຍທີ່ສຸດຕໍ່ກັບແວດລ້ອມຂອງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ມີທ່າແຮງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫລວງຫລາຍຈາກ ການຮັບຮອງເອົາບັນດາວິທີການປະຕິບັດທີ່ເຮັດໃຫ້ເດັກປອດໄພ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ຈຸດປະສົງຂອງປຶ້ມຄູ່ມື

ຄູ່ມືສະບັບນີ້ ໃຫ້ຂໍ້ແນະນຳ ແລະ ເຄື່ອງມືເປັນແຕ່ລະບາດກ້າວ ໃນການດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ. ເອກະສານຕ່າງໆແມ່ນສາມາດດັດປັບສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍປະເພດ ທີ່ເຮັດວຽກແບບເປັນທາງການ ແລະ ບໍ່ເປັນທາງການ ແລະ ເຮັດວຽກໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ນັບແຕ່ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ແຖວໜ້າຂອງຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ໄປຈົນເຖິງຜູ້ບໍລິຫານລະດັບກາງ ແລະ ລະດັບສູງ, ເຈົ້າຂອງກິດຈະການ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນງານ ຕະຫຼອດຮອດເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ການຝຶກອົບຮົມສາມາດດຳເນີນ ເປັນເວລາ 1 ມື້ ຫຼື ເຮັດເປັນແຕ່ລະພາກຕະຫຼອດໄລຍະໃດໜຶ່ງ. ໂດຍຮັບຮູ້ຄວາມເປັນຈິງຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ມີເວລາຈຳກັດ, ມັນຈຶ່ງເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະນຳສະເໜີຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ ພາຍໃນເວລາການຝຶກອົບຮົມ ໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຊົ່ວໂມງ.

ການນຳສະເໜີ ຄູ່ມືແມ່ນນຳໃຊ້ສັບພາສາທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບລະດັບຕ່າງໆຂອງຜູ້ອ່ານ ແລະ ຮຽນ. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດສູງສຸດຈາກເນື້ອຫາໃນປຶ້ມຄູ່ມືນີ້, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນອ່ານ ປຶ້ມຄູ່ມືຢ່າງລະອຽດກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍໃນການກະກຽມ ການຝຶກອົບຮົມ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍສາມາດດັດປັບ ແລະ ເພີ່ມເຕີມເອກະສານໃຫ້ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະກຸ່ມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບເອເລັກໂຕຣນິກສາມາດດາວໂຫຼດໄດ້ທີ່ <http://www.childsafetourism.org> ແລະ <http://wvi.org/asiapacific/childsafetourism>.

ວິທີການນຳໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມື

ປຶ້ມຄູ່ມືປະກອບດ້ວຍສາມພາກ:

1. ການເລີ່ມຕົ້ນ

ພາກນີ້ມີເອກະສານທີ່ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ ແລະ ເພື່ອກະກຽມກ່ອນການຈັດການຝຶກອົບຮົມ. ພາກນີ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດກ່ຽວກັບ ການຄັດເລືອກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ການຈັດສະຖານທີ່ ແລະ ອຸປະກອນ, ວິທີການສິດສອນ, ຄຳແນະນຳພິເສດເພື່ອເວົ້າກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ທີ່ກວ້າງແຮງ ຄື ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ ແລະ ຄຳແນະນຳທີ່ເຂົ້າກັບສະພາບຕົວຈິງເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມປະສົບຜົນສຳເລັດດີ.

2. ຄູ່ມືການໃຊ້ແຜ່ນສະໄລ

ພາກນີ້ໃຫ້ຂໍ້ແນະນຳຕາມແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ ເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນ ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ. ແຜ່ນສະໄລສຳລັບຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວແມ່ນສາມາດດາວໂຫຼດໄດ້ຈາກ

<http://www.childsafetourism.org> ແລະ <http://wvi.org/asiapacific/childsafetourism>

ແລະ ຄວນໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ດັດປັບ ກ່ອນດຳເນີນ ການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອເອົານ້ອໃນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບປະເທດ ແລະ/ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນເຂົ້ານຳ. ຖ້າບໍ່ມີ ໂປຣເຈັກເຕີ້ສາຍຂໍ້ມູນ ຫຼື ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆ ເຊັ່ນ ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດນຳໃຊ້ ພາກນີ້ເພື່ອເປັນເນື້ອໃນສຳລັບການເວົ້າ. ຄູ່ມືການໃຊ້ແຜ່ນສະໄລ ຍັງແນະນຳກິດຈະກຳແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ວິທີການເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຊຸກຍູ້ ການສົນທະນາ ແລະ/ຫຼື ການຄິດທົບທວນຄືນຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

3. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ປະກອບດ້ວຍເຄື່ອງມືອື່ນໆ ເພື່ອດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເພື່ອປະເມີນກິດຈະກຳ ສຳລັບການຮຽນຮູ້ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍປະກອບດ້ວຍ:

- ຕົວຢ່າງວາລະການຝຶກອົບຮົມ
- ບັດເອົາກັບບ້ານສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ
- ແບບຟອມລົງທະບຽນຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ
- ແບບຟອມການວິເຄາະ ແບບທົດສອບກ່ອນຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຫຼັງຝຶກອົບຮົມ
- ກຳລະນິສຶກສາ ສຳລັບພະນັກງານໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ
- ກຳລະນິສຶກສາ ສຳລັບຜູ້ຈັດການໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ
- ແບບຟອມ ຄຳເຫັນຂອງຂ້ອຍ
- ຕົວຢ່າງໃບຢັ້ງຢືນສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມ
- ແບບຟອມລາຍງານພາຍຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ

ບັນທຶກ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....

ພາກທີ 1: ການເລີ່ມຕົ້ນ

ການເລີ່ມຕົ້ນ

ໃຜສາມາດອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການຝຶກອົບຮົມ?

ຍ້ອນການຝຶກອົບຮົມຈະຍົກປະເດັນທີ່ມີຄວາມຫຼໍ່ແຫຼມກ່ຽວກັບການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ, ມັນຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ຈະຕ້ອງຄັດເລືອກເອົາຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກຢ່າງລະມັດລະວັງຄື ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສົບການທີ່ເໝາະສົມໃນການຖ່າຍທອດການຝຶກອົບຮົມດັ່ງກ່າວ.

ເປັນທີ່ຄາດຄະເນວ່າຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກທີ່ດໍາເນີນການຝຶກອົບຮົມນີ້ຈະມີເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ມີຄວາມຮູ້ຊໍານານກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ.
- ມີປະສົບການຢ່າງພົ້ນເດັ່ນໃນການສິດສອນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ.
- ມີຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານຢ່າງຈະແຈ້ງ, ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ບັນລຸຜົນການຮຽນດ້ວຍການນໍາໃຊ້ຫລາຍວິທີການຝຶກອົບຮົມແບບມີການສົນທະນາກັນໄປພ້ອມ.

ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກບໍ່ຄວນເວົ້າກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ຂອງການລະເມີດເດັກຢ່າງສະບາຍໃຈເທົ່ານັ້ນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການລະເມີດທາງເພດ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຈະຕ້ອງສາມາດຮັບມືກັບ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ ອາດເກີດຂຶ້ນ ເວລາດໍາເນີນການຝຶກອົບຮົມ. ໃນນີ້ລວມທັງຄໍາຖາມທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ອາດຈະແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້ຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ອາດຖືກລ່ວງລະເມີດມາກ່ອນກໍ່ເປັນໄດ້. ຍ້ອນວ່າປະເດັນຂອງ ການຝຶກອົບຮົມ ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ, ມັນຈຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບການພົວພັນທາງເພດລະຫວ່າງບຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າຈະແບບເຕັມໃຈ ຫຼື ບໍ່ເຕັມໃຈ. ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການລະວັງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກຈະບໍ່ມີທັດສະນະ ຫຼື ພຶດຕິກຳ ທີ່ແບ່ງແຍກບໍ່ວ່າທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ, ລວມທັງຄວາມເຊື່ອທາງເພດຂອງຕົວເອງ ແລະ ເພດຍິງຊາຍ. ທັດສະນະໃນການແບ່ງແຍກທີ່ອີງຕາມເພດ, ຄວາມເຊື່ອທາງເພດ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ອື່ນໆ ຈະບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ສິດທິເດັກສາກົນ ແລະ ຍັງຈະປະກອບສ່ວນ ໃຫ້ເດັກຕົກຢູ່ທ່າຮັບ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງຖືກລ່ວງລະເມີດ. ຄໍາແນະນໍາພິເສດເພື່ອດໍາເນີນການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກໄດ້ລວມໄວ້ໃນປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້.

ມັນແມ່ນອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກແມ່ນຜູ້ຕັດສິນຫລັກ ໆ ຂອງຜົນສໍາເລັດຂອງການຝຶກອົບຮົມ. ຖ້າວ່າຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກຂາດຄວາມຮູ້ ຫຼື ທັກສະ, ຜົນການຮຽນ ໂດຍທົ່ວໄປກໍ່ຈະບໍ່ໄດ້ດີ. ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ວ່າ ອົງການຈັດຕັ້ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ຈັດການຝຶກອົບຮົມນີ້ ຈະຕ້ອງຄັດເລືອກເອົາຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກທີ່ເຄີຍຈັດການຝຶກອົບຮົມຢ່າງມີປະສິດທິຜົນມາກ່ອນ.

ໃຜຄວນເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ?

ບົມຄູນີ ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນຖືກອອກແບບມາ ສຳລັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ. ໃນນີ້ປະກອບດ້ວຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕໍ່ໄປນີ້:

ອຸດສະຫະກຳ	ພະນັກງານແຖວໜ້າ ຈາກຂະແໜງການເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ.	• ຄົນຂັບແທັກຊີ/ພະນັກງານຂັບລົດຂອງບໍລິສັດ • ພະນັກງານນຳທ່ຽວ • ພະນັກງານຮັກສາຄວາມປອດໄພໃນໂຮງແຮມ ແລະ ອ້ອມແອ້ມສະຖານທີ່ • ພະນັກງານບໍລິການໃນໂຮງແຮມ ແລະ ບ້ານພັກ (ພະນັກງານຕ້ອນຮັບ, ພະນັກງານເປີດປະຕູ, ໃຫ້ບໍລິການໃນຫ້ອງພັກ, ພະນັກງານທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ອື່ນໆ) • ເຈົ້າຂອງຮ້ານອາຫານ ແລະ ສະຖານບັນເທີງ ແລະ ບັນດາພະນັກງານຂອງພວກເຂົາ
	ຜູ້ຈັດການ ແລະ ເຈົ້າຂອງບໍລິສັດເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ	• ຜູ້ຈັດການດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດ • ຜູ້ຈັດການດ້ານວຽກງານສັງຄົມຂອງບໍລິສັດ • ຜູ້ຈັດການທົ່ວໄປ • ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ
	ໜ່ວຍງານສູງສຸດຂອງຂະແໜງການເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ	• ສະມາຄົມຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ • ສະມາຄົມຂັ້ນສູນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ • ສະມາຄົມຂັ້ນພາກພື້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
	ຄູ່ຮ່ວມງານພາກເອກະຊົນ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ	• ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຄົນຕ່າງປະເທດ • ບໍລິສັດຂົນສົ່ງ (ຜູ້ໂດຍສານ, ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ການເດີນທາງໄປທ່ອງທ່ຽວທາງເຮືອ) • ບໍລິສັດໃຫ້ການບໍລິການອົງກອນ • ບໍລິສັດເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ • ບໍລິສັດສື່ສານມວນຊົນ
ລັດຖະບານ	ກະຊວງ ການທ່ອງທ່ຽວ	• ພະນັກງານພັດທະນານະໂຍບາຍ • ພະນັກງານໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ • ພະນັກງານ ຮັບຮອງມາດຕະຖານ

ໃນເວລາຈັດຕາຕະລາງເວລາຂອງການຝຶກອົບຮົມ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນສົມທົບກັບ ຜູ້ຈັດການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອກຳນົດເອົາຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ. ເນື່ອງຈາກວ່າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນມີຄວາມຕ້ອງການຮຽນຮູ້ຂໍ້ມູນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ມັນຈຶ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງດັດປັບເນື້ອໃນໃຫ້ເໝາະສົມກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕ່າງໆ. ຕົວຢ່າງ: ຂໍ້ມູນທີ່ພະນັກງານແຖວໜ້າ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງຮຽນຮູ້ ແມ່ນຕ່າງຈາກຂໍ້ມູນທີ່ຜູ້ຈັດການ ຫຼື ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດຕ້ອງຮູ້. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນ ສາມາດມີອິດທິພົນໃນທາງບວກ ຕໍ່ແວດລ້ອມການທ່ອງທ່ຽວທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໃນຂະນະທີ່ ສາມາດກຳນົດຂອບເຂດເພື່ອນຳການສົນທະນາໄປທາງບວກ ແລະ ຊຸກຍູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈວິທີການຕ່າງໆ ໃນການປ້ອງກັນເດັກເວລາທີ່ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈາກບ່ອນເຮັດວຽກ ແລະ ພື້ນຖານທີ່ຕ່າງກັນ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ້ອງມີທັກສະທີ່ດີ ແລະ ມີປະສົບການສະເພາະ ໃນການຈັດການກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ຜົນການຮຽນທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ມີຫຍັງແດ່?

ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດ ໃນການທ່ອງທ່ຽວນີ້ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ທີ່ສໍາຄັນ ແກ່ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສົນໃຈກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ຄຸນນະພາບການທ່ອງທ່ຽວ ໃນພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງແທ້ຈິງ ຕໍ່ເສດຖະກິດ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະສາມາດ ຮັບມືກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ນັບມື້ຫຼາຍຂຶ້ນຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຈະລິຍາທໍາ. ໃນທີ່ສຸດ, ການຝຶກອົບຮົມແນໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແວດລ້ອມການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ ແລະ ປ້ອງກັນເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ ຈາກການຂຸດຮີດທາງເພດ.

ເມື່ອເຖິງຕອນທ້າຍຂອງການຝຶກອົບຮົມ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈາກຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວຄວນສາມາດ:

- ຮັບຮູ້ການພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນລະຫວ່າງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຕໍ່ເດັກ ໂດຍທົ່ວໄປ.
- ເຂົ້າໃຈວ່າການເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວສາມາດພາໃຫ້ເດັກມີຄວາມສ່ຽງແນວໃດແດ່, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ.
- ຮຽນຮູ້ບັນດາຕົວຊີ້ວັດກ່ຽວກັບເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ການພົວພັນລະຫວ່າງຮູບການຕ່າງໆ ຂອງການລ່ວງລະເມີດ.
- ກຳນົດວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຢູ່ໃນຂອບເຂດວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ສະພາບແວດລ້ອມຂອງການທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມປອດໄພກວ່າເກົ່າສໍາລັບເດັກ.
- ຮູ້ສຶກມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ມີຄວາມສາມາດພົ້ນຊົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາສາມາດ ປະຕິບັດໄດ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເດັກມີຄວາມປອດໄພຈາກການລ່ວງ ລະເມີດ ໃນການທ່ອງທ່ຽວ.

ຄວນມີນັກສໍາມະນາກອນຈັກຄົນເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ?

ຈໍານວນມາດຕະຖານຂອງນັກສໍາມະນາກອນທີ່ເຂົ້າຝຶກອົບຮົມສໍາມະນາແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 30 - 40 ຄົນ. ຖ້າວ່າຈໍານວນ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເກີນ 40 ຄົນ, ການສົນທະນາເປັນກຸ່ມ ແລະ ການລາຍງານຄືນກໍຈະໃຊ້ເວລາດົນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມກໍ ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເວລາຍາວຂຶ້ນຕື່ມ. ການສົນທະນາແລກປ່ຽນຄໍາຄິດເຫັນຢູ່ໃນການຝຶກອົບຮົມຈະຕ້ອງໄດ້ດັດປັບດ້ານ ເວລາ ແລະ ຂອບເຂດຢ່າງເໝາະສົມ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະຖືກເຊີນດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ໂດຍຂຶ້ນກັບສະພາບການຕົວຈິງ ແລະ ຜູ້ຈັດກິດຈະກຳ. ໃນບາງກໍລະນີ, ຕົວຢ່າງ: ຖ້າແມ່ນອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ຈັດ, ໜັງສືເຊີນທາງການກໍຈະຖືກສົ່ງໄປ ຍັງອົງການຈັດຕັ້ງ, ສະມາຄົມ ແລະ ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສະເພາະ¹. ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີນັກສຳມະນາກອນຈຳນວນ 30 ຫາ 40 ຄົນ ອາດມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະເຊີນນັກສຳມະນາກອນ 60 ຫາ 80 ຄົນ ແລະ ໃຫ້ຮັບລົງທະບຽນເອົາແຕ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄຳຕອບໄວກວ່າຄົນອື່ນວ່າຈະເຂົ້າຝຶກອົບຮົມ ໃນກໍລະນີອື່ນໆ, ອາດຈະມີການໂຄສະນາກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມຕາມສາທາລະນະ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ມີການຮັບລົງທະບຽນຈົນກວ່າຈະໄດ້ເຕັມຈຳນວນຄົນທີ່ເໝາະສົມ. ສາມາດສ້າງລາຍຊື່ຜູ້ລໍຖ້າ ຖ້າມີຈຳນວນຄົນທີ່ສົນໃຈການຝຶກອົບຮົມຢ່າງພຽງພໍ. ຄວນສົ່ງແຈ້ງການກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມໃນໄລຍະເວລາລ່ວງໜ້າທີ່ເໝາະສົມເພື່ອໃຫ້ນັກສຳມະນາກ່ອນໄດ້ກະກຽມຈັດໃຫ້ມີເວລາເຂົ້າຮ່ວມ. ຢ່າງຕໍ່າ, ຕ້ອງມີການແຈ້ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໜຶ່ງເດືອນກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ. ວິທີການທີ່ໄດ້ຜົນສຳລັບການໂຄສະນາການຝຶກອົບຮົມ ແມ່ນການນຳໃຊ້ ສື່ຂ່າວທ້ອງຖິ່ນ, ສື່ທາງສັງຄົມ ແລະ ທາງອີເມວ ໂດຍຜ່ານເຄືອຂ່າຍ ແລະ ສະມາຄົມການເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ມີຢູ່. ໃນສະຖານະການອື່ນໆ, ອາດຈັດການຝຶກອົບຮົມສະເພາະ ສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານຂອງອົງກອນ, ຊຶ່ງໃນກໍລະນີນີ້ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີວິທີການພາຍໃນ ເພື່ອແຈ້ງ ແລະ ຍືນຍັນກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ຮັບຊາບ. ເພື່ອເປັນການດຶງດູດເອົາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ, ຄວນພິຈາລະນາຈັດການຝຶກອົບຮົມໃນລະດູທີ່ມີນັກທ່ອງທ່ຽວຕໍ່າ.

ການຝຶກອົບຮົມຄວນໃຊ້ເວລາດົນປານໃດ?

ການຝຶກອົບຮົມສາມາດດຳເນີນ ເປັນເວລາ 1 ມື້ ຫຼື ເຮັດເປັນແຕ່ລະພາກຕະຫຼອດໄລຍະໃດໜຶ່ງ. ການກຳນົດເວລາສຳລັບແຕ່ລະພາກ ລະບຸໃນ ພາກທີ 2: ຂໍ້ແນະນຳການນຳໃຊ້ ແຜ່ນສະໄລ້ ແລະ ຕົວຢ່າງວາລະການຝຶກອົບຮົມ, ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1. ມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະ ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມເປັນເວລາດົນກວ່າ ຫຼື ສັ້ນກວ່າ ໂດຍຂຶ້ນກັບແຕ່ລະກິດຈະກຳ ແລະ ວິທີການດຶງດູດການເຂົ້າຮ່ວມທີ່ນຳໃຊ້. ຖ້າມີເວລາຈຳກັດ, (ຕົວຢ່າງວ່າ ມີແຕ່ 1 ຫຼື 2 ຊົ່ວໂມງ), ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນຈັດ ບູລິມະສິດການສະເໜີແຜ່ນສະໄລ້ທີ່ໝາຍ • [ຜູ້ອອກແບບກຳນົດວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການເນັ້ນສະໄລ້ສຳຄັນດັ່ງກ່າວ ໃສ່ໃນຂໍ້ແນະນຳ – ອາດຈະໝາຍດ້ວຍສັນຍາລັກໃດໜຶ່ງ ຫຼື ໃຊ້ໂທນສີສະເພາະ].

1 ອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນປະເທດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ກະຊວງການທ່ອງທ່ຽວ.

ໃຜຈະເປັນວິທະຍາກອນຮັບເຊີນ?

ວິທະຍາກອນຮັບເຊີນສາມາດປະຕິບັດບົດບາດທີ່ມີຄຸນຄ່າໃຫ້ແກ່ການຝຶກອົບຮົມຖ້າຫາກວ່າທົວເລື່ອງກ່ຽວຂ້ອງກັບພວກເຂົາ, ແລະຖ້າວ່າພວກເຂົາສະເໜີເນື້ອໃນໄດ້ດີ ແລະ ເພີ່ມຄຸນຄ່າໃຫ້ແກ່ເນື້ອໃນທີ່ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໄດ້ສະໜອງໃຫ້.

ຄວນເຊື່ອເອົາວິທະຍາກອນຮັບເຊີນເຂົ້າຮ່ວມຖ້າຫາກວ່າພວກເຂົາສາມາດເພີ່ມຄວາມເປັນປະສົບການຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະຊ່ວຍເສີມຂະຫຍາຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງນັກສຳມະນາກອນຕໍ່ກັບປະເດັນຂອງການຝຶກອົບຮົມ. ໂດຍເປັນທາງເລືອກ, ວິທະຍາກອນຮັບເຊີນສາມາດຊ່ວຍອະທິບາຍການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບການຕົວຈິງຂອງແວດລ້ອມຂອງການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີຄຸນລັກສະນະສະເພາະ, ປະເດັນບັນຫາ ແລະ ຄວາມສ່ຽງສະເພາະຂອງມັນເອງ. ບາງແນວຄວາມຄິດສຳລັບການນຳໃຊ້ວິທະຍາກອນຮັບເຊີນປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຜູ້ໜຶ່ງ ຫຼື ເຮັດວຽກຢູ່ນຳອົງການບໍ່ສັງກັດລັດ ທ້ອງຖິ່ນຜູ້ທີ່ສາມາດມາເວົ້າ ກ່ຽວກັບສະພາບການຂອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຂູດຮີດທີ່ມີຕໍ່ເດັກ ແລະ ກໍລະນີຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປະສົບພົບພໍ້ມາແລ້ວ.
- ຊ່ຽວຊານທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື ອົງການບໍ່ສັງກັດລັດ ຜູ້ທີ່ສາມາດເວົ້າກ່ຽວກັບບັນດາກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລ່ວງລະເມີດເດັກ.
- ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກພາກສ່ວນເຮັດວຽກດ້ານສັງຄົມສົງເຄາະ ໃນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ສາມາດກ່າວເຖິງຜົນກະທົບຂອງເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດເດັກທີ່ຕົກເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍ. (ອາດແມ່ນວິທະຍາກອນທີ່ມາຈາກພາກສ່ວນລັດຖະບານໃນທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ອົງການບໍ່ສັງກັດລັດ).
- ຕົວແທນຈາກຂະແໜງການທຸລະກິດ ໃນຊຸມຊົນຜູ້ທີ່ສາມາດເວົ້າເຖິງ ຮູບແບບວິທີການບົກປ້ອງເດັກໃຫ້ປອດໄພທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິບັດໃນການດຳເນີນການຂອງຕົນ ແລະ ການບົກປ້ອງເດັກຢ່າງຕັ້ງໜ້າຈາກການລ່ວງລະເມີດ.
- ຕົວແທນຈາກສະໂມສອນເດັກ ຫລື ໄວໜຸ່ມຜູ້ທີ່ສາມາດເວົ້າກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຕໍ່ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາຄິດວ່າແນວໃດທີ່ຜູ້ໃຫຍ່ສາມາດຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພສຳລັບເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມ.

ຄຳແນະນຳເພື່ອຊ່ວຍວິທະຍາກອນຮັບເຊີນ.

ໃນເມື່ອຄັດເລືອກ ແລະ ເຊື່ອເອົາວິທະຍາກອນຮັບເຊີນຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ຈຳເອົາຂໍ້ແນະນຳດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ແຈ້ງການໃຫ້ວິທະຍາກອນຮັບເຊີນຂອງທ່ານຊາບ ກ່ຽວກັບ ແຜນງານຝຶກອົບຮົມ ໃນໄລຍະເວລາລ່ວງໜ້າທີ່ພຽງພໍ. ຢ່າງໜ້ອຍຈະຕ້ອງເຊີນໜຶ່ງເດືອນກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ.
- ກຳນົດບັນດາຂໍ້ຄວາມສຳຄັນຢ່າງຈະແຈ້ງ ທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ວິທະຍາກອນຮັບເຊີນກ່າວເຖິງ. ມັນຈະເປັນການດີຖ້າທ່ານ ສະໜອງວາລະຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ (ລວມທັງຈຸດປະສົງ ຂອງການຝຶກອົບຮົມ) ໃຫ້ວິທະຍາກອນຮັບເຊີນຊາບເພື່ອໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຫຼີກເວັ້ນບໍ່ເວົ້າຄືນອີກໃນທົວ ຂໍ້ທີ່ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໄດ້ເວົ້າເຖິງແລ້ວ.
- ຍັງຢືນກັບ ວິທະຍາກອນວ່າ ພວກເຂົາມີຄວາມຮູ້/ທັກສະ/ ປະສົບການ ຢ່າງພຽງພໍ ໃນການເວົ້າກ່ຽວກັບທົວຂໍ້ທີ່ໄດ້ສະເໜີ.
- ໃຫ້ຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຈຳນວນ (ຄາດໝາຍ) ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ (ພວກເຂົາແມ່ນໃຜ, ລະດັບໃດ ແລະ ມີປະຫວັດແນວໃດ, ຈັກຄົນຈະເຂົ້າຮ່ວມ, ພວກເຂົາຕ້ອງການຂໍ້ມູນຫຍັງແນ່) ເພື່ອໃຫ້ວິທະຍາກອນຮັບເຊີນປັບປຸງເອກະສານນຳສະເໜີຂອງພວກເຂົາໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ກະກຽມເອກະສານພຽງພໍມາພ້ອມສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ.
- ກຳນົດຂອບເຂດເວລາຢ່າງຈະແຈ້ງ. ອະທິບາຍວ່າເວລາສຳລັບການຝຶກອົບຮົມແມ່ນຈຳກັດ ແລະ ມັນກໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງຂຶ້ນສະເໜີເອກະສານໃຫ້ແລ້ວພາຍໃນຂອບເຂດເວລາທີ່ກຳນົດໃຫ້.

- ແນະນຳໃຫ້ນັກວິທະຍາກອນຊາບກ່ຽວກັບສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ມີຢູ່ໃນຫ້ອງຝຶກອົບຮົມ (ຕົວຢ່າງ : ເຄື່ອງສາຍສະໄລ້, ຄອມພິວເຕີ້ພິກພາ, ໄມໂຄຣໂຟນ, ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່, ອື່ນໆ). ຈັດອຸປະກອນ ຖ້າວິທະຍາກອນ ຮັບເຊີນຕ້ອງການສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກເພີ່ມເຕີມ.
- ຮັບປະກັນໃຫ້ພວກເຂົາຄຸ້ນເຄີຍກັບມາດຕະຖານກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກ, ເຊັ່ນວ່າ: ບໍ່ໃຫ້ເອົາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເດັກ ເຄາະຮ້າຍ ຫຼື ຮູບຖ່າຍກ່ຽວກັບສະຖານະການການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ຮູບເດັກເຄາະຮ້າຍ ໄປໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້ນຳ.
- ຂໍເອົາເອກະສານທີ່ຈະຂຶ້ນນຳສະເໜີປະມານ 3 ວັນລ່ວງໜ້າກ່ອນຝຶກອົບຮົມ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເພື່ອກວດ ກາເບິ່ງວ່າເອກະສານທີ່ຈະນຳສະເໜີນັ້ນມັນເຂົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການ ຫລື ບໍ່ ແລະ ກໍ່ເພື່ອໃຫ້ມີເວລາສຳລັບການ ດັດແກ້ຄືນຖ້າວ່າຈຳເປັນ.

ການເລືອກສະຖານທີ່

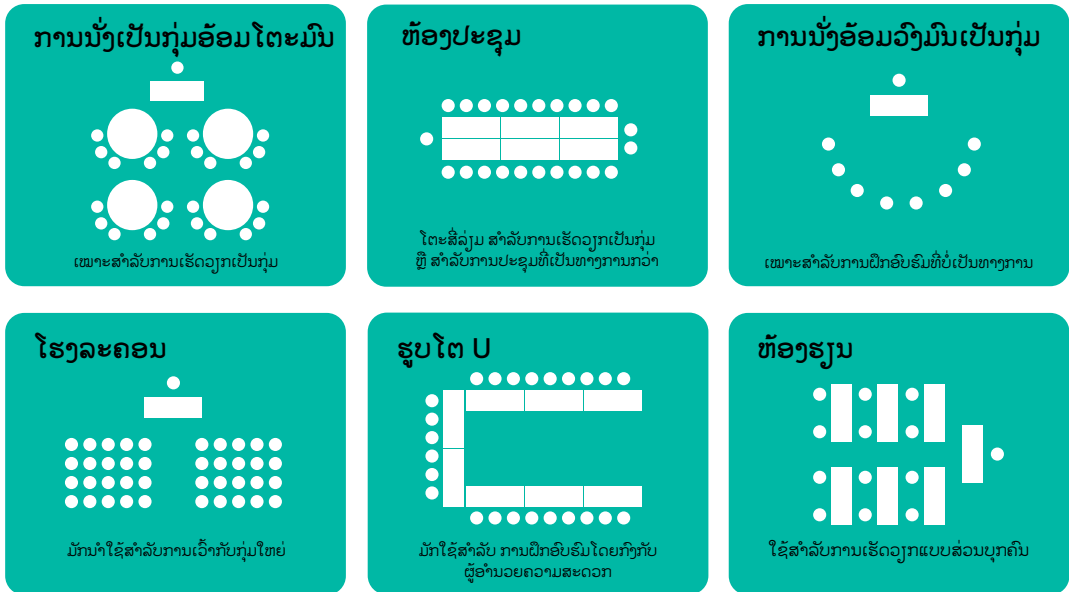
ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນເລັ່ງໃສ່ການສະໜອງໃຫ້ມີແວດລ້ອມທີ່ໃຫ້ຄວາມສະດວກແກ່ການຮຽນ ແລະ ເໝາະສົມກັບ ກິດຈະກຳປະເພດຕ່າງໆສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ຂະໜາດ, ການອອກແບບ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຂອງຫ້ອງຝຶກອົບຮົມກໍ່ມີ ອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ການບັນລຸຜົນການຮຽນທີ່ດີ.

ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກໍ່ຄືຈະຕ້ອງຄັດເລືອກເອົາສະຖານທີ່ກວ້າງຂວາງພຽງພໍສຳລັບນັກສຳມະນາກອນເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າ ຮ່ວມການ ເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ ແລະ ເຮັດກິດຈະກຳອື່ນໆ ຂອງການຝຶກອົບຮົມຢ່າງຫ້າວຫັນ. ໃນເວລາຄັດເລືອກສະຖານທີ່ ກໍ່ຄວນຮັບປະກັນວ່າຈະມີອຸປະກອນທີ່ເໝາະສົມສຳລັບ ການບັບຄວາມອຸ່ນ/ ຄວາມເຢັນຂອງຫ້ອງ, ມີຫ້ອງນ້ຳ, ນ້ຳດື່ມ, ຈຸດໃຊ້ໄຟຟ້າສຳລັບເຄື່ອງສຽງ ແລະ ເຄື່ອງສາຍແຜ່ນສະໄລ້ ແລະ ໜ້າຈໍສຳລັບແຜ່ນສະໄລ້.

ການອອກແບບຂອງສະຖານທີ່

ເນື່ອງຈາກວ່າການຝຶກອົບຮົມໄດ້ຈັດຢູ່ໃນຮູບແບບທີ່ມີການສົນທະນາຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ຊຶ່ງກະຕຸກຊຸກຢູ່ໃຫ້ ແຕ່ລະຄົນ ແລະ ກຸ່ມມີສ່ວນຮ່ວມ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຢາກສະເໜີໃຫ້ຈັດສະຖານທີ່ຝຶກອົບຮົມຢູ່ໃນຮູບແບບ “ການນັ່ງ ເປັນກຸ່ມອ້ອມໂຕະມົນ” ຫຼື ແບບ Cabaret. ເບິ່ງໃນແຜນວາດ ໜຶ່ງ) ສະແດງໃຫ້ເຫັນການຈັດຫ້ອງໃນຮູບແບບຕ່າງໆ.

ແຜນວາດ ໜຶ່ງ - ທາງເລືອກການຈັດຫ້ອງຝຶກອົບຮົມ

ການຈັດຫ້ອງຝຶກອົບຮົມແບບນັ່ງອ້ອມໂຕະມົນນີ້ແມ່ນການຈັດແບ່ງມາດຖານສໍາລັບການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ. ມັນຍັງເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ນັກສໍາມະນາກອນ ນັ່ງຢູ່ນຳກັນແບບປະສົມປະສານ ແລະ ຄູ່ຝຶກກໍ່ສາມາດຍ່າງໄປມາພາຍໃນຫ້ອງໄດ້ຢ່າງສະບາຍ. ສໍາລັບການອອກແບບບ່ອນນັ່ງແບບນີ້ທີ່ມີການໃຊ້ໂຕະມົນ, ແຕ່ວ່າທ່ານສາມາດໃຊ້ໂຕະສີ່ຫລ່ຽມຊຶ່ງພາໃຫ້ໄດ້ຮັບປະສິດທິຜົນເທົ່າກັນ. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ວ່າບໍ່ໃຫ້ນັກສໍາມະນາກອນຜູ້ໃດນັ່ງປິ່ນຫລັງໃສ່ທາງດ້ານໜ້າຫ້ອງຝຶກອົບຮົມ. ຄວນເຮັດໃຫ້ນັກສໍາມະນາກອນທຸກຄົນສາມາດແນມເຫັນຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກໄດ້ຢ່າງງ່າຍໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ນັ່ງບິດຄໍ ຫລື ບິດຫລັງໃຫ້ບັງວ.

ຖ້າວ່າການນັ່ງແບບໂຕະມົນນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ກໍ່ສາມາດໃຊ້ການຈັດບ່ອນນັ່ງແບບ ໂຕ U ແທນກໍ່ໄດ້. ເປັນໄປໄດ້ພະຍາຍາມຫລີກເວັ້ນການຈັດບ່ອນນັ່ງແບບເປັນຮູບການເປັນຕົ້ນແມ່ນການນັ່ງແບບ “ໂຮງລະຄອນ” ເນື່ອງຈາກວ່າແບບນີ້ມັນເໝາະສົມສໍາລັບການຈັດປະທະກາຖາໄລຍະສັ້ນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ມັນເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ.

ການຈັດຝຶກອົບຮົມໃນຮູບແບບທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ ແມ່ນບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໃຊ້ໂຕະ. ບາງກໍລະນີ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອາດຢາກນັ່ງຕາມພື້ນຫຼາຍກວ່າ.

ຜູ້ຊ່ວຍການຝຶກອົບຮົມ

ຢ່າງໜ້ອຍໃຫ້ມີຜູ້ຊ່ວຍຝຶກອົບຮົມໜຶ່ງຄົນ (ຫລາຍກວ່ານັ້ນຖ້າຫາກວ່າມີນັກສຳມະນາກອນຫລາຍຂຶ້ນ) ເພື່ອຊ່ວຍໃນການນຳໃຊ້ອຸປະກອນຕ່າງ ໆ, ຍື່ນໄມໂຄຣໂຟນໃຫ້ນັກສຳມະນາກອນໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຢາກອອກຄຳເຫັນ, ອື່ນ ໆ. ການເຮັດໄດ້ແນວນີ້ຈະຊ່ວຍຫລຸດຜ່ອນການລົບກວນຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ.

ຄຳໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບສະຖານທີ່

ຄຳໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບສະຖານທີ່ອາດຢູ່ໃນລະດັບສູງ. ໃຫ້ຮູ້ວ່າໂຮງແຮມຫຼາຍແຫ່ງອາດຈະ ຫລຸດລາຄາ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ເສຍຄ່າໃດໆສຳລັບສະຖານທີ່ເພື່ອເປັນການສະໜັບສະໜູນຈຸດປະສົງຂອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານສັງຄົມຂອງອົງກອນ. ເວລາຈອງສະຖານທີ່ຝຶກອົບຮົມ, ໃຫ້ຫາບ່ອນທີ່ອາດຍິນດີໃຫ້ໃນລາຄາພິເສດ (ລວມທັງໃຫ້ມີອຸປະກອນເຊັ່ນ: ຈໍສາຍແຜ່ນສະໄລ້, ໄມໂຄຣໂຟນ, ເຈ້ຍ ແລະ ສີ) ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ ຕະຫຼອດຮອດການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກ.

ຕ້ອງນຳໃຊ້ວັດຖຸອຸປະກອນໃດແດ່?

ຮັບປະກັນໃຫ້ມີອຸປະກອນທຸກຢ່າງກຽມພ້ອມກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ. ແນະນຳວ່າໃຫ້ທົດລອງເບິ່ງ ອຸປະກອນ ກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຈະບໍ່ມີຫຍັງຜິດພາດໃນເວລາດຳເນີນກິດຈະກຳ. ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້ : ແມ່ນບັນຊີອຸປະກອນທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ກ່ອນການຝຶກອົບຮົມແຕ່ລະຄັ້ງ. ໃຫ້ໝາຍ ✓ ໃສ່ໃນຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ ຖ້າວ່າອຸປະກອນດັ່ງກ່າວພຽບພ້ອມນຳໃຊ້ໄດ້ ແລະ ຄົບຖ້ວນ:

ບັນຊີກວດກາ ອຸປະກອນ	✓
ໂມໂຕຣໂຟນ (1 x ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກ, 1 x ເຄື່ອນທີ່) (ຖ້າມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍຄົນ ໃຫ້ເອົາໂມໂຕຣໂຟນເຄື່ອນທີ່ຕື່ມອີກ).	
ເຄື່ອງສ່າຍພາບ (Projector)	
ໜ້າຈໍ	
ຄອມພິວເຕີພິກພາ	
ລໍາໂພງ (ສໍາລັບເຄື່ອງສຽງ – ລວມທັງ ວິດີໂອ)	
ສະໄລ່ພາວເວີພອຍ	
ກະດານຂາວ	
ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່	
ປາກກາໃຫຍ່ (12 ອັນ ສໍາລັບຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ວຽກກຸ່ມ)	
ເທບຕິດ, ເຂັມມຸດ ແລະ ກາວສໍາລັບຕິດເຈ້ຍໃສ່ຝາ	
ມິດຕັດ	
ເຈ້ຍນ້ອຍບັນທຶກ, ເຈ້ຍ ແລະ ສໍ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຈົດບັນທຶກ ແລະ ໃນການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ.	
ໝາກບານອ່ອນ (ເປັນທາງເລືອກສໍາລັບ ການແນະນຳຕົວທີ່ມ່ວນຊື່ນ)	
ໂຕະລົງທະບຽນ (ພ້ອມກັບໂປລົງທະບຽນຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ)	
ເອກະສານແຈກຢາຍ (ວາລະ, ແບບທົດສອບກ່ອນຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຫຼັງຝຶກອົບຮົມ, ແບບຟອມຄວາມເຫັນຂອງຂ້ອຍ, ບັດເອົາກັບບ້ານ, ກໍລະນີສຶກສາ, ໃບຢັ້ງຢືນການຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ)	

ບັນຊີກວດກາການກະກຽມອື່ນ ໆ	✓
ເກັບກຳຂໍ້ມູນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ດັດປັບທຸກສະໄລ່ຢ່າງເໝາະສົມ	
ເຊີນວິທະຍາກອນຮັບເຊີນ	
ຊອກຫາສຳນັກງານທີ່ຮັບການສົ່ງຕໍ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເອົາຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ ມາພ້ອມ ເວລາການຝຶກອົບຮົມ	

ຂໍ້ແນະນຳພິເສດສຳລັບການຝຶກອົບຮົມປົກປ້ອງເດັກ

ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການອຳນວຍຄວາມສະດວກການສົນທະນາດ້ວຍຄວາມລະອຽດອ່ອນ

ການລ່ວງລະເມີດເດັກ, ໂດຍສະເພາະການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ, ແມ່ນບັນຫາທີ່ຫຼໍ່ແຫຼມ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຄິດທົບທວນ ແລະ ການພິຈາລະນາ ໂດຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ດັ່ງນັ້ນ, ກ່ອນການເລີ່ມຕົ້ນສົນທະນາ ກ່ຽວກັບການລ່ວງລະເມີດເດັກ, ຄວນໃຫ້ ໂອກາດຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ເວົ້າ ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ທີ່ບໍ່ມີການປະເຊີນໜ້າກັນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ຢູ່ໃນຄູ່ມືແຜ່ນສະໄລ້. ໂດຍການ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນໄດ້ 'ເວົ້າ' ໃນລະຫວ່າງກິດຈະກຳການແນະນຳຕົວ ເວລາເລີ່ມຕົ້ນ, ພວກເຂົາຈະຮູ້ສຶກສະດວກຂຶ້ນ ໃນການເວົ້າກ່ຽວກັບບັນຫາການລ່ວງລະເມີດເດັກ ຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການຝຶກອົບຮົມ.

ຈົງກຽມພ້ອມຂໍ້ມູນການຕິດຕໍ່ ສຳລັບການໃຫ້ຄຳປຶກສາທີ່ຊຳນານງານ ຫຼື ການບໍລິການສົ່ງຕໍ່ຕ່າງໆ.

ຈົ່ງໄດ້ຄຳນຶງວ່ານັກສຳມະນາກອນບາງຄົນອາດຖືກຕົກເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກການລ່ວງລະເມີດມາກ່ອນ. ຈົ່ງຄຳນຶງວ່າ ແຕ່ລະຄົນມີປະຕິກິລິຍາແຕກຕ່າງກັນຕໍ່ກັບ ການລ່ວງລະເມີດ; ຕົວຢ່າງ: ບາງຄົນອາດຈະບໍ່ໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບບັນຫານີ້ເປັນ ເວລາດົນແລ້ວ ແລະ ການສົນທະນາ ອາດພາໃຫ້ຄິດຄືນຄວາມຊຶ່ງຈຳທີ່ເຈັບປວດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນ ໃນການ ຄຳນຶງວ່າ ສະຖານະການດັ່ງກ່າວມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ. ຖ້າວ່ານັກສຳມະນາກອນຜູ້ໃດຢາກຈະເລົ່າສິ່ງທີ່ ຜູ້ກ່ຽວໄດ້ປະສົບພົບພ້ອມກ່ອນ, ກໍ່ສາມາດໃຫ້ພວກເຂົາເລົ່າໃຫ້ຟັງໄດ້ຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນສ່ວນຕົວ (ໃນໄລຍະ ພັກຜ່ອນ). ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນກະກຽມຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ລາຍລະອຽດເພື່ອເຮັດການໃຫ້ຄຳປຶກສາຕາມຫລັກວິຊາການ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ໄປໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຖ້າຫາກວ່ານັກສຳມະນາກອນປະເພດດັ່ງກ່າວຢາກຈະສົນທະນາກ່ຽວກັບສະພາບ ການຂອງພວກເຂົາໂດຍລະອຽດຕື່ມ.

ລາຍງານໂດຍທັນທີ ຂໍ້ມູນຈາກການເປີດເສີຍກ່ຽວກັບເດັກ ທີ່ອາດກຳລັງຖືກລ່ວງລະເມີດ

ມັນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມບາງຄົນ ອາດຈະມີການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ທີ່ລະບຸວ່າ ໃນປະຈຸບັນນີ້ເດັກອາດຈະຖືກລ່ວງ ລະເມີດ ຢູ່ໃນຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ບ່ອນອື່ນໆ. ການເປີດເສີຍຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຖືກດຳເນີນການຢ່າງ ຈິງຈັງ, ໂດຍບິດເປັນຄວາມລັບ ແລະ ຢ່າງທັນການ ຍ້ອນເດັກກຳລັງມີຄວາມສ່ຽງ. ອົງການ ສຸພະນິມິດ ມີຄວາມມັ່ງໝັ້ນ ໃນການປ້ອງກັນ ການລ່ວງລະເມີດເດັກ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການ ລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ແລະ ທຸກການເປີດເສີຍຕ້ອງ ໄດ້ແຈ້ງໄປຍັງອົງການຈັດຕັ້ງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ເຊິ່ງປະກອບມີ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ) ໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ້ອງຮູ້ບັນດາສຳນັກງານທີ່ເຮັດວຽກການສົ່ງຕໍ່ຢູ່ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ເໝາະສົມເພື່ອເຮັດການສືບສວນຂໍ້ມູນທີ່ຖືກລາຍງານດັ່ງກ່າວ. ການເປີດເສີຍຂໍ້ມູນທັງໝົດ ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານ ໃນທັນທີທັນໃດ.

ຮັບມືກັບຄຳຖາມ ແລະ/ຫຼື ພຶດຕິກຳຕ່າງໆທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ວຍຄວາມລະອຽດອ່ອນ

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນ ໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ເຄົາລົບຕໍ່ພື້ນຖານທາງດ້ານວັດທະນະທຳຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ວັດທະນະທຳບໍ່ຄວນເອົາມາ ເປັນຂໍ້ອ້າງໃນການລ່ວງລະເມີດເດັກ.

ອາດຈະມີຄຳຖາມເກີດຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບຣິດຊະນິຍົມທາງເພດ ແລະ ລັກສະນະທາງເພດຍິ່ງຊາຍ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຕ້ອງກຽມພ້ອມຕອບຄຳຖາມ ໃນການສົນທະນາ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ກົງໄປກົງມາ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນເນັ້ນຕື່ມ ວ່າ ເດັກທຸກໆຄົນມີສິດຕໍ່ການປົກປ້ອງ, ບໍ່ວ່າເຂົາຈະມີຣິດຊະນິຍົມທາງເພດ ແລະ ເອກະລັກທາງເພດແນວໃດກໍ່ຕາມ ແລະ ໃຫ້ຮູ້ວ່າການປະນາມ, ການຈຳແນກ ຫຼື ການມິດງຽບ ຕໍ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ອາດຈະພັກດັນ ໃຫ້ເດັກບາງຄົນຕົກ ໃນສະພາບການທີ່ສ່ຽງ ຖ້າວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຢູ່ພາຍໃນຊຸມຊົນ.

ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນຮັບປະກັນວ່າ ຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ທີ່ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ຫຼື ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ການສ້າງ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງລະອຽດອ່ອນ. ຕົວຢ່າງ: ຄວາມເຫັນກ່ຽວ

ກັບການນຸ່ງຖືຂອງເດັກຍິງ ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະເດັນການສົນທະນາ ແລະ ສາມາດສ້າງທັດສະນະຄະຕິ ທີ່ລຳອຽງທາງເພດ ຊຶ່ງເປັນການ 'ກ່າວໂທດຜູ້ເຄາະຮ້າຍ'. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກບໍ່ຄວນສົ່ງເສີມການສົນທະນາປະເພດນີ້ ແລະ ຄວນສຸມໃສ່ເນື້ອໃນສຳຄັນທີ່ລະບຸໃນເອກະສານຕ່າງໆ.

ໃນບາງຄັ້ງ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຈະປະເຊີນກັບ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ສະແດງພຶດຕິກຳທີ່ຮັບມືຍາກ (ມັກຖຽງ, ເວົ້າບໍ່ຢຸດ, ທັດສະນະຄະຕິໃນທາງລົບ, ກ່າວໜ້າ ຫຼື ຄົນທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ). ເພື່ອຫລີກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ມີການຂັດແຍ່ງ ໃຫ້ນັກສຳມະນາກອນປະເພດດັ່ງກ່າວມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຊອກຫາວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍົກຂຶ້ນ. ຫລີກເວັ້ນການເນີນເສີຍຕໍ່ບັນດານັກສຳມະນາກອນຜູ້ອື່ນຜູ້ທີ່ມີການປະພຶດແບບເປັນນັກສຳມະນາກອນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ.

ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮັບຊາບວ່າ: ເດັກບໍ່ຄວນຖືກກ່າວໂທດສຳລັບການຕົກເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກ ການລະເມີດທາງເພດ.

ວິທີການຝຶກອົບຮົມ

ການຝຶກອົບຮົມນີ້ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າແຕ່ລະຄົນຮຽນຮູ້ໃນຫລາຍຮູບແບບທີ່ບໍ່ຄືກັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມນີ້ຈຶ່ງຮັບຮອງເອົາຫຼາຍວິທີການສົດສອນຊຶ່ງຫັນປ່ຽນຈາກການສົດສອນແບບດັ້ງເດີມ, ແບບຜູ້ຮຽນເປັນຝ່າຍຮັບຝ່າຍດຽວ, ແບບຄູສອນມີບົດບາດພຽງຜູ້ດຽວ ກາຍມາເປັນ ວິທີການຮຽນຮູ້ແບບມີການສົນທະນາຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ກໍຄື ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນເຄົາລົບປະສົບການຂອງແຕ່ລະຄົນ, ສົ່ງເສີມການສົນທະນາແບບສອງທິດທາງ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສະແດງຄຳຄິດເຫັນຂອງບຸກຄົນ, ແລະ ສ້າງແວດລ້ອມການຝຶກອົບຮົມທີ່ຜ່ອນຄາຍສະບາຍໃຈແຕ່ວ່າກໍຕ້ອງເປັນແວດລ້ອມຂອງການຮຽນຮູ້ທີ່ມີຄວາມປະສົມປະສານທີ່ ໄດ້ຮັບຜົນດີໄປພ້ອມກັນ.

ແຕ່ລະວາລະການຮຽນປະກອບມີຫຼາຍກິດຈະກຳເປັນຕົ້ນແມ່ນກໍລະນີສຶກສາ, ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ, ການສົນທະນາເປັນກຸ່ມ ແລະ ການມອບວຽກໃຫ້ເປັນທີມ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກຄົນປະກອບສ່ວນ ແລະ ສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້. ຄູ່ມືການນຳໃຊ້ແຜນສະໄລ້ ຈະແນະນຳຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ກ່ຽວກັບແຕ່ລະກິດຈະກຳ.

ຕະຫລອດເວລາຝຶກອົບຮົມ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນຮັບຮູ້ບັນດານັກສຳມະນາກອນຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດອ່ານອອກຂຽນໄດ້ ຫລື ຜູ້ທີ່ພິການໃນການຟັງ, ການແນມເຫັນ ຫລື ການພິການດ້ານອື່ນ. ເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນວາງແຜນລ່ວງໜ້າໃນການດັດປັບວິທີການດຳເນີນຝຶກອົບຮົມສຳລັບຄົນພິການ, ຕົວຢ່າງ ການພິຈາລະນາການຈັດບ່ອນນັ່ງ, ພິຈາລະນາການສະໜັບສະໜູນການຝຶກອົບຮົມແບບຄົນຕໍ່ຄົນ, ພິມເອກະສານແຈກຢາຍໂດຍນຳໃຊ້ຂະໜາດຕົວໜັງສືທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ອື່ນໆ.

ເພື່ອດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມຢ່າງປະສົບຜົນສຳເລັດ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ລາວຈະ:

- ຕັ້ງໃຈພັງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກຄົນ ແລະ ນັບຖືປະສົບການ ແລະ ຄວາມຊຳນານຂອງພວກເຂົາ
- ເວົ້າໃຫ້ຊັດເຈນ ແລະ ນຳໃຊ້ຄຳສັບທີ່ງ່າຍດາຍ, ພະຍາຍາມນຳໃຊ້ ພາສາທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສ່ວນໃຫຍ່ ເຂົ້າໃຈ
- ນຳໃຊ້ຕົວຢ່າງທີ່ມີໃນທ້ອງຖິ່ນເມື່ອເປັນໄປໄດ້
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການສົນທະນາແລກປ່ຽນກັນ ລະຫວ່າງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ
- ເວົ້າ ແລະ ນຳສະເໜີດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ
- ນຳໃຊ້ ສິ່ງປະຈັກຕາ-ສຽງ ຢ່າງລະມັດລະວັງ
- ກະກຽມປະເດັນທີ່ຈະເວົ້າລ່ວງໜ້າ ແລະ ຝຶກຊ້ອມກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ
- ທົດລອງອຸປະກອນກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ

ໃນມື້ຝຶກອົບຮົມ

ການນຳໃຊ້ສະໄລ້ຂອງພາວເວີ້ພ້ອຍ

ແຜ່ນສະໄລ້ສຳລັບ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນສາມາດດາວໂຫຼດໄດ້ທີ່ ເວັບໄຊ

<http://www.childsafetourism.org> ແລະ <http://wvi.org/asiapacific/childsafetourism>.

ແຜ່ນສະໄລ້ ສຳລັບຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນຮູ້ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈຳ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງການຝຶກອົບຮົມ. ແຜ່ນສະໄລ້ ບໍ່ໄດ້ຖືກອອກແບບມາເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໃຊ້ເປັນບົດເວົ້າ ທີ່ຈະສາມາດອ່ານ ຕາມຕົວໄດ້. ແຜ່ນສະໄລ້ ຄວນໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ດັດປັບເພື່ອໃຫ້ລວມເອົາເນື້ອໃນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ/ຫຼື ປະເທດ.

ເນື່ອງຈາກວ່າການຝຶກອົບຮົມແມ່ນເລັ່ງໄລ່ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມີສ່ວນຮ່ວມໃນການແລກປ່ຽນສົນທະນາກັນ, ແຜ່ນສະໄລ້ຈະກະທັດຫັດ ແລະ ຕິດຕາມງ່າຍ ເພື່ອສ້າງຄວາມສົນໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຕ້ອງສ້າງສະພາບແວດລ້ອມການຮຽນຮູ້ທີ່ ມີລັກສະນະຫຼາກຫຼາຍ ໂດຍຜັນຂະຫຍາຍພາບສະໄລ້ ແລະ ເສີມກິດຈະກຳຕ່າງໆເຂົ້າໃນໄລຍະເວລາຕາມຄຳແນະນຳ. 'ຂໍ້ຄວາມຫຼັກ' ແລະ 'ຂໍ້ແນະນຳ' ໃນແຜ່ນສະໄລ້ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ່າງລະອຽດເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ.

ການນຳໃຊ້ບັດເອົາກັບບ້ານ

ບັດເອົາກັບບ້ານ ແມ່ນເອກະສານແຈກຢາຍທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດເອົາໄປນຳໃຊ້ໄດ້ຈາກການຝຶກອົບຮົມເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຈື່ຈຳບັນດາເນື້ອໃນສຳຄັນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້. ຄວນຢາຍບັດເອົາກັບບ້ານ (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1) ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໃຊ້ອ້າງອີງຕະຫຼອດການຝຶກອົບຮົມ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃຊ້ບັດດັ່ງກ່າວເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນອ້າງອີງທີ່ມີປະໂຫຍດ ເວລາພວກເຂົາກັບບ້ານ ແລະ ບ່ອນເຮັດວຽກ, ພ້ອມທັງແບ່ງປັນຂໍ້ມູນທີ່ຕົນໄດ້ຮຽນຮູ້ກັບເພື່ອນຮ່ວມງານ. ແນະນຳວ່າ ໃຫ້ກອບປັບັດເອົາກັບບ້ານ ເປັນສີ ແລະ ສີຂາວດຳ, ຂະໜາດ A6 ຢູ່ໃນຮູບແບບເປັນບັດທີ່ມີເອກະສານຢູ່ທາງສອງໜ້າເຈ້ຍ, ໜ້າ ແລະ ຫຼັງ. ການເຮັດແນວນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈື່ຈຳ ແລະ ຍັງນຳໃຊ້ໄດ້ໃນຕໍ່ໜ້າ.

ການນຳໃຊ້ເອກະສານແຈກຢາຍສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ

ເອກະສານ ແຈກຢາຍອື່ນໆສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ ແມ່ນລວມຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ໃນຮູບແບບທີ່ນຳໄປສຳເນົາໄດ້ງ່າຍ. ອັດເອກະສານໜຶ່ງຊຸດສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນ. ໃຫ້ອັດເອກະສານແຈກຢາຍເພີ່ມໄວ້ຕະຫຼອດ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເພີ່ມ ຫຼື ຜູ້ສັງເກດການ ເຂົ້າຮ່ວມນຳ.

ການພັກຜ່ອນ

ນັກຮຽນຜູ້ໃຫຍ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການພັກຜ່ອນຢ່າງເປັນປົກກະຕິເພື່ອຮັກສາລະດັບຂອງການມີສະມະທິ ແລະ ມີເທື່ອແຮງສຳລັບການຮຽນ. ຮ່າງວາລະການຝຶກອົບຮົມໃນປື້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ ແມ່ນໄດ້ຖືກອອກແບບດ້ວຍການຂັ້ນ ໃຫ້ມີການພັກຜ່ອນທີ່ເໝາະສົມຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບລຳດັບແຕ່ລະວາລະ.

ດີທີ່ສຸດ ແມ່ນຄວນຈັດໃຫ້ມີການພັກໄລຍະສັ້ນ ຫ້າ ນາທີ ຫຼັງຈາກແຕ່ລະຊົ່ວໂມງຂອງການຝຶກອົບຮົມ. ຄຽງຄູ່ກັບການພັກໄລຍະສັ້ນນີ້ ຍັງຄວນມີການພັກກິນອາຫານຫວ່າງໄລຍະຍາວກວ່າໃນຄາບເຊົ້າ ແລະ ຄາບປ່າຍ (ໂດຍປະມານ 15 ນາທີ ຕໍ່ຄັ້ງ). ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນຮັບປະກັນ ໃຫ້ແຕ່ລະວາລະເລີ່ມຕົ້ນໃຫ້ຖືກເວລາ ແລະ ການພັກຜ່ອນບໍ່ໃຫ້ເວລາແກ່ຍາວ.

ເນື່ອງຈາກຄວາມລັງເຄີຍທາງວັດທະນາທຳກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາພັກກິນອາຫານທ່ຽງ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນພົວພັນກັບສຳນັກງານທີ່ເປັນຄູ່ ຮ່ວມງານເພື່ອກຳນົດໄລຍະເວລາພັກທຽງທີ່ເໝາະສົມ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ພັກທ່ຽງຢູ່ໃນຂອບເຂດເວລາ 1 ຊົ່ວໂມງ, ແຕ່ຖ້າຫາກນັກສຳມະນາກອນບໍ່ເຫັນດີ ກໍ່ໃຫ້ອະທິບາຍວ່າຖ້າແກ່ຍາວໄລຍະພັກທ່ຽງອາດຈະເຮັດໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມເລີກຊ້າ.

ປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາສັ້ນສຸດແຕ່ລະວາລະ. ສະມາທິຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະຫລຸດລົງຢ່າງຂາດຂັ້ນຖ້າວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້
ເລີ່ມຕາມໂມງເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ການປະເມີນ

ການປະເມີນຜົນແມ່ນອົງປະກອບສຳຄັນອັນໜຶ່ງໃນການກຳນົດໃຫ້ຮູ້ວ່າຈຸດປະສົງຂອງການຝຶກອົບຮົມໄດ້ຖືກບັນລຸ ຫລື ບໍ່.
ອົງການສຸພະນິມິດ ຕ້ອງການວັດແທກ ປະຕິກິລິຍາຕອບຮັບ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ
ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ:²

ລະດັບ 1: ປະຕິກິລິຍາຕອບຮັບ

ນັກສຳມະນາກອນຮູ້ສຶກແນວໃດກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມ? ການວັດແທກປະຕິກິລິຍາຕອບຮັບຂອງນັກສຳມະນາກອນແມ່ນ
ຮູບແບບຂອງການປະເມີນຜົນອັນໜຶ່ງທີ່ຮັບຮູ້ຜົນໄດ້ໄວທີ່ສຸດ ເນື່ອງຈາກວ່າມັນສາມາດວັດແທກໄດ້ດ້ວຍການສັງເກດການ
ໂດຍທັນທີ ແລະ ການຕັ້ງຄຳຖາມໂດຍກົງ. ຕະຫລອດໄລຍະການຝຶກອົບຮົມການວັດແທກປະຕິກິລິຍາຕອບຮັບຂອງນັກ
ສຳມະນາກອນສາມາດເຮັດໄດ້ໃນຫລາຍວິທີການ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ການສັງເກດ - ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດສັງເກດວ່ານັກສຳມະນາກອນມີຄຳຕອບແນວໃດຕໍ່ຄຳຖາມ; ພວກເຂົາມີສ່ວນຮ່ວມແນວໃດໃນກິດຈະກຳເປັນກຸ່ມ; ພວກເຂົາມີຄວາມສົນໃຈ ຫລື ບໍ່; ແລະ ພວກເຂົາມີການຕັ້ງ
ຄຳຖາມແບບກະຕຸ້ນການສົນທະນາ ຫລື ບໍ່. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນສັງເກດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນໄລຍະການຝຶກ
ອົບຮົມ ແລະ ຖ້າວ່າຈຳເປັນໃຫ້ປັບປຸງຮູບແບບການນຳພາການຝຶກອົບຮົມຢ່າງສອດຄ່ອງ. ຜູ້ຊ່ວຍຄູຝຶກອາດ
ສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະໂຫຍດຊຶ່ງໄດ້ຈາກການສັງເກດການ ແລະ ການສົນທະນາກັບນັກສຳມະນາກອນ.
- ການປະເມີນຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ - ໃນຕອນທ້າຍຂອງການຝຶກອົບຮົມ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດແຈກຢາຍ
ແບບຟອມ ຄວາມເຫັນຂອງຂ້ອຍ (ຕົວຢ່າງ ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 8) ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຊຽນຄວາມເຫັນ
ທີ່ສະແດງເຖິງປະຕິກິລິຍາຕອບຮັບ ຂອງພວກເຂົາຕໍ່ການຝຶກອົບຮົມ.

ລະດັບ 2: ການຮຽນຮູ້

ນັກສຳມະນາກອນໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຍັງແຕ່ຈາກການຝຶກອົບຮົມ? ສິ່ງນີ້ສາມາດວັດແທກໄດ້ດ້ວຍການເຮັດການປະເມີນກ່ອນ
ແລະ ຫຼັງການຝຶກອົບຮົມທີ່ ສົມທຽບຜົນຂອງການປະເມີນ ກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ ກັບ ຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ. ອົງການສຸພະນິມິດ
ໄດ້ອອກແບບໃຫ້ມີແບບທົດສອບກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອວັດແທກແບບກະທັດຫັດ
ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດ້ານຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ທີ່ເປັນຜົນຂອງການຝຶກອົບຮົມ (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 4 ແລະ 5).
ເຖິງວ່າຈະບໍ່ສົມບູນແບບກໍຕາມ, ຖ້າວ່າເວລາຈຳກັດ, ການຕອບບົດທົດສອບກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຫຼັງການຝຶກ
ອົບຮົມ ແມ່ນສາມາດດຳເນີນໄດ້ດ້ວຍການໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຍົກມືຂຶ້ນ. ໃຫ້ບັນທຶກຢ່າງຊັດເຈນ ຈຳນວນມືທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນເພື່ອ
ຕອບຄຳຖາມ.

ລະດັບ 3: ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ

ນັກສຳມະນາກອນຈະເຮັດສິ່ງໃດແດ່ທີ່ແຕກຕ່າງກວ່າເກົ່າຊຶ່ງເນື່ອງມາຈາກຜົນຂອງການຝຶກອົບຮົມ? ການປ່ຽນແປງ
ພຶດຕິກຳແມ່ນຜົນໄດ້ຮັບສຳຄັນທີ່ຕ້ອງການອັນໜຶ່ງຂອງການຝຶກອົບຮົມ. ແນວໃດກໍຕາມ, ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳໂດຍ
ປົກກະຕິແລ້ວຈະຍັງວັດແທກບໍ່ທັນໄດ້ ຈົນກວ່າການຝຶກອົບຮົມຈະສິ້ນສຸດ ແລະ ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໄດ້ກັບຄືນໄປຍັງ
ສຳນັກງານແລະ ອົງການຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນຂະນະທີ່ໄດ້ວາງຈຸດປະສົງໄວ້ສຳລັບການປະເມີນຜົນຫລາຍຄັ້ງເປັນແຕ່ລະ
ໄລຍະໄປຫລັງຈາກການຝຶກອົບຮົມເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງດ້ານຄຸນນະພາບຢ່າງເປັນລະບົບກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງ
ຂອງການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳກໍຕາມ, ແຕ່ມັນກໍຍັງເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຊອກຮູ້ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳໂດຍທັນທີພາຍຫລັງ

2 ຄືດັ່ງທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ: Kirkpatrick, D. & Kirkpatrick, J. (2006), ການປະເມີນຜົນການຝຶກອົບຮົມ - ສະບັບທີ 3, ສຳນັກພິມ Berrett-Koehler, ສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ສິ້ນສຸດການຝຶກອົບຮົມ. ຍ້ອນແນວນັ້ນ, ແບບຟອມປະເມີນຜົນຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ (ທີ່ມີຫົວຂໍ້ວ່າ 'ຄຳຄິດເຫັນຂອງຂ້ອຍ' ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 8) ຈຶ່ງປະກອບມີຄຳຖາມເພື່ອຊອກຮູ້ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳທີ່ໄດ້ຄາດຫວັງໄວ້.

ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບກຳ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ປະຕິກິລິຍາຕອບຮັບ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ລາຍງານຂໍ້ມູນນີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຈັດການ/ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມມີການປັບປຸງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ແບບຟອມ ເພື່ອຮີບໂຮມເຄື່ອງມື ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຕ່າງໆ ໄດ້ລວມເຂົ້າໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 11.

ໃບຢັ້ງຢືນເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ

ໃບຢັ້ງຢືນແມ່ນວິທີການສຳຄັນອັນໜຶ່ງເພື່ອຮັບຮູ້ການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ສະແດງຜົນໄດ້ຮັບອັນໜຶ່ງສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຊຶ່ງພວກເຂົາສາມາດເອົາໃບຢັ້ງຢືນນີ້ໄປຈັດວາງໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂອງພວກເຂົາພາຍຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ. ຄວນຈັດພິມໃບຢັ້ງຢືນກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ ໂດຍມີວັນທີ ແລະ ລາຍເຊັນ. **ຕົວຢ່າງໄດ້ລວມໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 9.** ສະເໜີໃຫ້ພິມ ຊື່ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໃສ່ *ຢັ້ງຢືນໃນໄລຍະກ່ອນພິທີ* ຫຼື ໄລຍະພັກທ່ຽງ ໂດຍອີງໃສ່ *ລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ*.

ໃບຢັ້ງຢືນຄວນມອບໃຫ້ແກ່ນັກສຳມະນາກອນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມຢ່າງເຕັມເວລາເທົ່ານັ້ນ. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ຖ້າວ່າຈະໃຫ້ນັກສຳມະນາກອນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຮັບເອົາໃບຢັ້ງຢືນແທນໃຫ້ນັກສຳມະນາກອນອື່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຢຸດ ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມຈົນຮອດມື້ສຸດທ້າຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ການຝຶກອົບຮົມໄດ້ຖືກຮັບຮອງໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ, ເຊັ່ນ: ອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດ, ໃຫ້ຂຽນໃບສະເໜີເປັນລາຍລັກອັກສອນເພື່ອຂໍອະນຸຍາດເອົາກາໝາຍ (ລາຍເຊັນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລະດັບສູງ) ເພື່ອເອົາໃສ່ໃນໃບຢັ້ງຢືນ ອາດສະແດງຕົວຢ່າງຂອງໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຫັນໃນມື້ເລີ່ມຕົ້ນຝຶກອົບຮົມ. ພິທີມອບໃບຢັ້ງຢືນສັ້ນໆ ນຳໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ອາວຸໂສ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີຕຳແໜ່ງຂັ້ນສູງ (ຖ້າວ່າມີເວລາ) ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຮັບຮອງການຮຽນຮູ້ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຈະເປັນການດີ.

ພາກທີ 2: ຄູ່ມືການນຳໃຊ້ ແຜ່ນສະໄລ

ຄູ່ມືການໃຊ້ແຜ່ນສະໄລ້

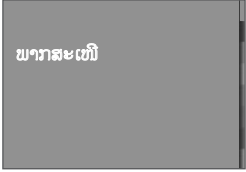
ຄູ່ມືການນຳໃຊ້ແຜ່ນສະໄລ້ ແມ່ນໃຊ້ແນວໃດ?

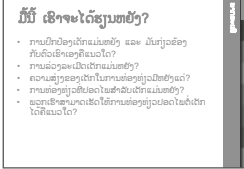
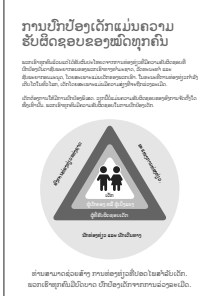
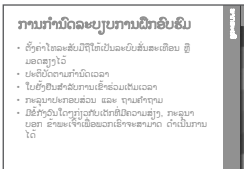
ພາກນີ້ໃຫ້ຂໍ້ແນະນຳຕາມແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ ເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ. ແຜ່ນສະໄລ້ສຳລັບຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວແມ່ນສາມາດດາວໂຫຼດໄດ້ຈາກ <http://www.childsafetourism.org> ແລະ <http://wvi.org/asiapacific/childsafetourism> ແລະ ຄວນໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ດັດປັບ ກ່ອນດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອເອົານິ້ອໃນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບປະເທດ ແລະ/ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນເຂົ້ານຳ. ແຜ່ນສະໄລ້ແມ່ນເຄື່ອງມື ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນຮູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການຈື່ຈຳ ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນຫຼັກໆ ໃນໄລຍະຂອງການຝຶກອົບຮົມ. ຖ້າບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ ແຜ່ນສະໄລ້ຕ່າງໆເປັນ ສິ່ງປະຈັກຕາ ເຊັ່ນ: ໃຊ້ໂປຣເຈັກເຕີ້ສາຍຂໍ້ມູນ ຫຼື ພິມໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດນຳໃຊ້ ຄູ່ມືການນຳໃຊ້ແຜ່ນສະໄລ້ ເພື່ອເປັນນິ້ອໃນສຳລັບການເວົ້າ.

ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນພະຍາຍາມສ້າງສະພາບແວດລ້ອມການຮຽນຮູ້ທີ່ ມີລັກສະນະຫຼາກຫຼາຍ ໂດຍຜັນຂະຫຍາຍພາບສະໄລ້ ແລະ ເສີມກິດຈະກຳຕ່າງໆເຂົ້າໃນໄລຍະເວລາຕາມຄຳແນະນຳ. ຄູ່ມືນີ້ ຍັງມີຄຳຖາມທີ່ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດຖາມ ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການສົນທະນາແລກປ່ຽນກັນໃນກຸ່ມ/ ຫຼື ການຄິດທົບທວນຄືນສ່ວນບຸກຄົນ ອີງຕາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ເວລາທີ່ມີ (ມີຫົວຂໍ້ຄື: 'ຄຳຖາມເພື່ອຄິດທົບທວນຄືນ/ສົນທະນາ'). ຄວນຢາຍ *ບັດເອົາກັບບ້ານ* (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2) ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສົນທະນາ ແລະ ໃຊ້ອ້າງອີງຕະຫຼອດການສົນທະນາ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃຊ້ບັດດັ່ງກ່າວເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນອ້າງອີງທີ່ມີປະໂຫຍດ ເມື່ອພວກເຂົາກັບໄປບ້ານ ແລະ ບ່ອນເຮັດວຽກ ກໍຄື ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ ກັບຄອບຄົວ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສາມາດແຈກຢາຍ *ບົດທົດສອບກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ* (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4) ພ້ອມດຽວກັນກັບ *ບັດເອົາກັບບ້ານ* ແລະ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະກອບໃບທົດສອບຕາມເວລາທີ່ເໝາະສົມໃນໄລຍະການສົນທະນາ.

ພາກສະເໜີ		
ບົດຮຽນໂດຍລວມ ພາກສະເໜີແມ່ນແນໃສ່ ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ສຶກສະບາຍເພື່ອເພີ່ມປະສົບການຮຽນຮູ້ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນສະພາບແວດລ້ອມການຝຶກອົບຮົມອັນໃໝ່ ຖ້າວ່າຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການຕ້ອນຮັບທີ່ອົບອຸ່ນ, ແນະນຳບຸກຄະລາກອນທີ່ສຳຄັນ, ໃຫ້ໂອກາດແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໄດ້ສະເໜີເຕີນເອງ, ສະເໜີໂຄງຮ່າງຕາຕະລາງທີ່ຕັ້ງໄວ້, ສະເໜີການສົນທະນາ/ໜ້າວຽກ ທີ່ບໍ່ເປັນການປະເຊີນໜ້າກັນ ແລະ ຕັ້ງຂໍ້ຕົກລົງຂອງການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ. ຄວາມກັງວົນທີ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ກ່ຽວກັບ ຄວາມທີ່ແຫຼມຂອງຫົວຂໍ້ ການຝຶກອົບຮົມ ຈະຫລຸດຜ່ອນລົງ ຖ້າວ່າຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ອະທິບາຍເນື້ອໃນ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ອະທິບາຍວ່າການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແນວໃດ.		
ຄາດຄະເນຜົນການຮຽນຮູ້ ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສາມາດ: ເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາຕໍ່ຂໍ້ຕົກລົງຂອງການຮຽນຮູ້. ຮູ້ສຶກເປັນກັນເອງກ່ຽວກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄົນອື່ນໆ ແລະ ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທີ່ຊຸກຍູ້ການພົວພັນສື່ສານ ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ.		
ເວລາທີ່ຕ້ອງໃຊ້	ເອກະສານແຈກຢາຍ ທີ່ຈຳເປັນ	ອຸປະກອນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ
30 ນາທີ (ໂດຍບໍ່ມີພິທີເປີດ ຫຼື ກິດຈະກຳທີ່ເປັນທາງເລືອກ)	ບົດທົດສອບກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ (ໜຶ່ງຊຸດສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນ) ວາລະ (ໜຶ່ງຊຸດສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນ) ບັດເອົາກັບບ້ານ	ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ປາກກາໃຫຍ່ ໝາກບານນວມ (ເປັນທາງເລືອກ - ສຳລັບການແນະນຳຕົວ)

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 1		ແຜ່ນສະໄລນີ້ ແມ່ນສາມາດສະແດງ ຕອນທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເລີ່ມເຂົ້າສູ່ຫ້ອງຝຶກອົບຮົມ ແລະ ນຳໃຊ້ ແທນ 'ປ້າຍກອງປະຊຸມ' ທີ່ຕ້ອງສັ່ງຊື້ ໂດຍສະຖານທີ່ຈັດງານບາງບ່ອນ. ບັບແຜ່ນສະໄລນີ້ໃຫ້ແທດເໝາະກັບທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍການຕື່ມ ຊື່ຂອງຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຜູ້ທີ່ສອງ ແລະ ຖ້າເໝາະສົມ ໃຫ້ເອົາໂລໂກ້ຂອງອົງການຄູ່ຮ່ວມງານເຂົ້ານຳ. ຖ້າວ່າມີພິທີເປີດ ໂດຍມີການກ່າວເປີດຢ່າງເປັນທາງການ, ອາດເພີ່ມແຜ່ນສະໄລເຂົ້າຕື່ມ ເພື່ອໃຫ້ສະແດງພິທີດັ່ງກ່າວ.

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ້ 2 ●	ການສະເໜີສິ່ງ ຊຶ່ງທ່ານ: ກ່າວຕ້ອນຮັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແນະນຳບຸກຄົນສໍາຄັນ ແລະ ວິທະຍາກອນຮັບເຊີນ ແນະນຳຕົວທ່ານເອງ ອະທິບາຍ ວ່າ ອົງການສຸພະນິມິດໄດ້ພັດທະນາ ປຶ້ມຄູ່ມືສໍາລັບເວທີສົນທະນານີ້ ເພື່ອໂຄງການ ເດັກ - ເສົາຫຼັກປ້ອງກັນ, ຊຶ່ງເປັນ ໂຄງການລິເລີ່ມຂອງ ລັດຖະບານອິສຕຣາລີ ເພື່ອປ້ອງກັນເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດໃນການເດີນທາງ ແລະທ່ອງທ່ຽວ.	ຄວາມປະທັບໃຈໃນຄັ້ງທໍາອິດ ເປັນສິ່ງສໍາຄັນ. ໃຫ້ການຕ້ອນຮັບທີ່ອົບອຸ່ນ ແລະ ສະເໜີແຕ່ລະແຜ່ນສະໄລ້ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກສະບາຍກັບແນວທາງການຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ ແລະ ໝັ້ນໃຈຕໍ່ຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກ.
ແຜ່ນສະໄລ້ 3	ກິດຈະກຳ: ພາກແນະນຳ (ເປັນທາງເລືອກ) ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຈັກກັນ, ຂໍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນແນະນຳຕົນເອງໂດຍຕອບຄໍາຖາມງ່າຍ 2 ຂໍ້ຄື: ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ? ເຈົ້າເຮັດວຽກຫຍັງ? ທ່ານເຮັດວຽກໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວມາເປັນເວລາຈັກປີແລ້ວ? ພາຍຫຼັງການນຳສະເໜີຕົວສໍາເລັດລົງ: ປະກອບຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນຂອງປະເພດທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຜູ້ຕ່າງໜ້າ ໃນການຝຶກອົບຮົມ. ເຄົາລົບຕໍ່ ປະສົບການໃນການທ່ອງທ່ຽວຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຫ້ອງ. ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ວ່າ ການຝຶກອົບຮົມຈະເປັນປະໂຫຍດ ຖ້າວ່າພວກເຂົາແລກປ່ຽນປະສົບການ ທີ່ສໍາຄັນ ຕະຫຼອດໄລຍະການຝຶກອົບຮົມ.	ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພາກນີ້ມີຄວາມມ່ວນຊື່ນ ແລະ ແລກປ່ຽນກັນທັງສອງກ້າສອງຝ່າຍ, ການແນະນຳໂຕ ຈະເລີ່ມ ໂດຍການໂຍນໝາກບານເບົາໆ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໜຶ່ງທ່ານ. ຫຼັງຈາກທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ແນະນຳຕົນເອງແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າສາມາດເລືອກຄົນຕໍ່ໄປ ໂດຍການໂຍນໝາກບານໄປໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ. ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຍນ ໝາກບານໄປໃຫ້ຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າ ບໍ່ເຄີຍພົບມາກ່ອນ. ຫຼັງຈາກການສະເໜີຕົວແຕ່ລະ ຄົນແລ້ວ, ໃຫ້ຊຽນເທິງກະດານ ຈຳນວນປີຂອງປະສົບການໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ. ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄົນໜຶ່ງ ຄຳນວນປີປະສົບການລວມທັງໝົດ.

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 4	ກິດຈະກຳ: ແບບທົດສອບກ່ອນຝຶກອົບຮົມ ອະທິບາຍຄວາມສຳຄັນໃນການປະເມີນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການຝຶກອົບຮົມ. ແນະນຳຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ວ່າພວກເຂົາສາມາດຊ່ວຍໃນການປະເມີນຜົນນີ້ ໂດຍປະກອບບົດທົດສອບສັ້ນໆ ກ່ອນຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຫຼັງຝຶກອົບຮົມ. ແຈກຢາຍແບບທົດສອບ ແລະ ໃຫ້ເວລາ 3-5 ນາທີ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະກອບ. ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຜູ້ທີ່ຕອບຄຳຖາມແລ້ວຄົນທຳອິດ ເກັບແບບທົດສອບຂອງຄົນອື່ນ ເມື່ອພວກເຂົາເຮັດແລ້ວ.	<i>ແບບທົດສອບກ່ອນຝຶກອົບຮົມ ແມ່ນສາມາດເບິ່ງໄດ້ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4. ຖ້າວ່າບໍ່ແທດເໝາະ ເມື່ອມີເວລາສັ້ນ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດດຳເນີນແບບທົດສອບກ່ອນຝຶກອົບຮົມນີ້ໂດຍການ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຍົກມືຂຶ້ນໃນການຕອບຄຳຖາມຕ່າງໆ. ຈົດເອົາຈຳນວນຂອງຜູ້ທີ່ຍົກມືສຳລັບແຕ່ລະຄຳຖາມ.</i>
ແຜ່ນສະໄລ 5	ສະເໜີໂດຍຫຍໍ້ ຫົວຂໍ້ທີ່ຈະຖືກນຳສະເໜີພາຍໃນມື້ຂອງການຝຶກອົບຮົມ. ອະທິບາຍວ່າຂໍ້ມູນ ແລະ ການຮຽນຮູ້ນີ້ ຈະບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນການຊ່ວຍບົກປ້ອງເດັກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຈະເສີມສ້າງທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ອຸດສະຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ.	ອີງໃສ່ວາລະການຝຶກອົບຮົມ (ແບບຢ່າງໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1). ອີງໃສ່ປັດເອົາກັບບ້ານ (‘ການບົກປ້ອງເດັກແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງ ທຸກຄົນ’)
ແຜ່ນສະໄລ 6	ອະທິບາຍລະບຽບການຝຶກອົບຮົມຂອງມື້: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທຸກໆທ່ານແມ່ນມີວຽກຫຼາຍ ແລະ ພວກເຮົາກໍມີເວລາພຽງແຕ່ໜ້ອຍດຽວຄືນີ້, ສະນັ້ນຂໍໃຫ້ທ່ານຕັ້ງຄຳໂທລະສັບມືຖືເປັນມອດສຽງໄວ້ ແລະ ຖ້າມີໂທລະສັບທົດວນ ແລະ ຈຳເປັນຂໍໃຫ້ໄປລົມຢູ່ຂ້າງນອກ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເລີ່ມ ແລະ ກັບຄືນມາຈາກເວລາພັກຜ່ອນໃຫ້ກົງກັບເວລາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະສາມາດຈົບການອົບຮົມຕາມກຳນົດເວລາ.	

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	• ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນເຂົ້າຮ່ວມຕະຫຼອດໄລຍະການຝຶກອົບຮົມ (ຊຶ່ງເປັນຄວາມມັ້ງໝັ້ນຕໍ່ເດັກ) ແລະ ໃບຍັງຍືນການເຂົ້າຮ່ວມ ແມ່ນຈະມອບໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມເຕັມເວລາເທົ່ານັ້ນ. • ທຸກຄຳເຫັນທີ່ແຕ່ລະທ່ານປະກອບສ່ວນແມ່ນມີຄວາມໝາຍ. ເຄົາລົບຄົນອື່ນໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາອອກຄຳເຫັນ. • ຖ້າທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈອັນໃດອັນໜຶ່ງແມ່ນໃຫ້ຖາມໂລດ, ບໍ່ໃຫ້ອາຍ. ບາງເທື່ອຜູ້ອື່ນກໍອາດບໍ່ເຂົ້າໃຈຄືກັນ. ຖ້າທ່ານສະບາຍໃຈກວ່າ, ທ່ານສາມາດມາລົມຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ. • ຖ້າທ່ານມີຂໍ້ມູນຮູ້ວ່າມີເດັກນ້ອຍກຳລັງຕົກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ, ຂໍໃຫ້ມາບອກຂ້າພະເຈົ້າຫຼັງຈາກ ເວທີການສົນທະນາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຫາວິທີຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າ. • ປະສົບການທີ່ຫຼໍ່ແຫຼມຂອງຄົນອື່ນ ແມ່ນຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍຢູ່ຂ້າງນອກຫ້ອງຮຽນ.	

ບົດຮຽນທີສອງ : ‘ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ’ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂ້ອຍແນວໃດ?

ບົດຮຽນໂດຍລວມ

ບົດຮຽນນີ້ແນະນຳແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບສິດທິເດັກ, ໂດຍສະເພາະສິດທິຂອງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ ຕໍ່ການປົກປ້ອງຈາກການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ອະທິບາຍວ່າຜູ້ໃຫຍ່ທຸກຄົນ (ລວມທັງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ) ແມ່ນພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນຂອງລະບົບ ເພື່ອປົກປ້ອງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍແນວໃດ.

ຄາດຄະເນຜົນການຮຽນຮູ້

ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສາມາດ:

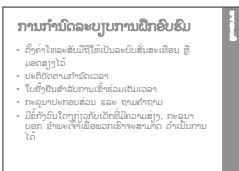
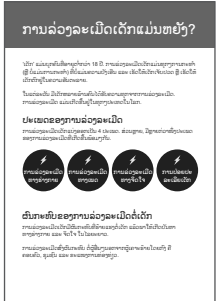
- ເຂົ້າໃຈວ່າມັນມີການລະເມີດເດັກຫຼາຍຮູບແບບ ທີ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັນ.
- ຮູ້ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງ ການລ່ວງລະເມີດ ຕໍ່ ເດັກ ແລະ ຊຸມຊົນ.
- ສາມາດເວົ້າໄດ້ ວ່າການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ພາລະບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ແນວໃດ.
- ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບສ່ວນຕົວ ແລະ ວຽກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປົກປ້ອງເດັກ.
- ເລີ່ມມີຈິດສຳນຶກຕໍ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຊ່ວຍປົກປ້ອງເດັກໃຫ້ປອດໄພ.

ເວລາທີ່ຕ້ອງໃຊ້	ເອກະສານແຈກຢາຍ ທີ່ຈຳເປັນ	ອຸປະກອນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ
45 ນາທີ	• ບັດເອົາກັບບ້ານ	• ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ • ປາກກາໃຫຍ່

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 7 ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກກ່ຽວຂ້ອງກັບຕົວເອົາເອງ ຄືແນວໃດ?	ຂຶ້ນກັບວຽກຂອງທ່ານ, ທ່ານບາງຄົນອາດຈະເຫັນສາຍພົວພັນ ໂດຍກົງ ລະຫວ່າງ ການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ. ບາງທ່ານອາດຈະກຳລັງສົງໄສຢູ່ວ່າ ຫົວຂໍ້ນີ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກຂອງທ່ານແນວໃດ.	
ແຜ່ນສະໄລ 8 ຍ້ອນຫຍັງເອົາຈັ່ງຄວນປົກປ້ອງເດັກ?	ກິດຈະກຳ: ອັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເດັກ (ເປັນທາງເລືອກ) • ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຍືນຂຶ້ນຖ້າວ່າພວກເຂົາມີລູກ. • ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຫຼົ່ານັ້ນຍັງຍືນຢູ່, ໃຫ້ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ນັ່ງຢູ່ ແລະ ບອກໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີອ້າຍ, ເອື້ອຍ, ນ້ອງ ຫຼານຜູ້ຍິງ ຫຼື ຜູ້ຊາຍ ທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກ່ວາ 18 ປີ ລຸກຂຶ້ນຍືນ. ຖ້າວ່າຍັງມີຄົນທີ່ຍັງນັ່ງຢູ່, ຖາມວ່າພວກເຂົາມີເພື່ອນບ້ານທີ່ມີລູກບໍ່ ແລະ ທ້າຍສຸດ, ຖາມເບິ່ງວ່າເຂົາເຈົ້າເຄີຍເປັນເດັກນ້ອຍບໍ່. • ສຸດທ້າຍແລ້ວ, ທຸກໆຄົນຄວນລຸກຂຶ້ນຍືນ.	ອັນນີ້ແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ດຳເນີນໄປຢ່າງໄວ ທີ່ຖືກອອກແບບມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເລີ່ມຄິດ ແລະ ເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ມີແຮງ ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈຄວາມຈຳເປັນຂອງຫົວຂໍ້ບົດຮຽນໃນຫຼາຍໆລະດັບ.

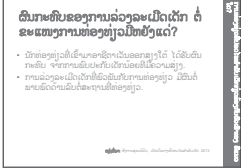
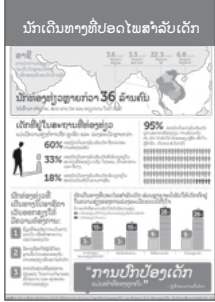

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	• ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ ຈະມີລູກຫຼານ ຫຼື ມີຍາດຕິພັນ້ອງທີ່ຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່. ພວກເຮົາທຸກຄົນເຄີຍເປັນເດັກມາກ່ອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຮູ້ຈາກປະສົບການຂອງພວກເຮົາເອງ ວ່າສະພາບການຂອງເດັກເປັນແນວໃດ. ? ຄໍາຖາມເພື່ອຄິດທົບທວນຄືນ/ ສົນທະນາ: • ບົນພື້ນຖານດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງ ພວກເຮົາຄວນປົກປ້ອງເດັກ? • ຖ້າວ່າມີເວລາພໍ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດ ດຳເນີນການສົນທະນາເປັນກຸ່ມເພື່ອລະດົມຄວາມເຫັນຕໍ່ຄໍາຖາມ. • ນຳພາແນວຄິດຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄປສູ່ການຄິດທົບທວນຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ສິນທຳຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຕໍ່ເດັກ. • ນຳພາແນວຄິດຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄປສູ່ ການຄິດທົບທວນຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ສິນທຳຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຕໍ່ເດັກ. • ເດັກບໍ່ຄວນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການປົກປ້ອງຕົນເອງ. • ໃນຖານະທີ່ເປັນພົນລະເມືອງທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ (ຜູ້ປົກຄອງ, ເພື່ອນບ້ານ, ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນ) ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ (ພະນັກງານໃນແຖວໜ້າ, ຜູ້ບໍລິຫານ, ເຈົ້າຂອງ, ພະນັກງານພາກລັດ), ພວກເຮົາມີບົດບາດໃນການສົ່ງເສີມສິດທິເດັກ ຕໍ່ການປົກປ້ອງ.	
ແຜ່ນສະໄລ້ 9 ●	ສິດທິເດັກແມ່ນຫຍັງ? • ນອກເໜືອຈາກສິດທິມະນຸດ, ຊຶ່ງທຸກໆຄົນມີສິດ, ເດັກຍັງມີສິດສະເພາະ ຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງເຂົາເຈົ້າ. • ສົນທິສັນຍາ ສະຫະປະຊາຊາດ ວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ ແມ່ນເຄື່ອງມືທາງດ້ານກົດໝາຍສາກົນທີ່ກຳນົດ ສິດທິຕ່າງໆທີ່ເດັກຄວນມີ. • ສປປ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນຕໍ່ກັບສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ. ອັນນີ້ໝາຍຄວາມວ່າລັດຖະບານດັ່ງກ່າວໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີໃນການສົ່ງເສີມທຸກໆສິດທິເຫຼົ່ານັ້ນ.	

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	ສິດທິເດັກ ແມ່ນສິດທິສຳລັບເດັກທຸກຄົນ. ນີ້ປະກອບດ້ວຍ ເດັກອົບພະຍົບພາຍໃນປະເທດນີ້, ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ, ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ ໂດຍສະເພາະເດັກພິການ. ແມ່ນເດັກນ້ອຍທຸກຄົນຈາກທຸກປ່ອນ. ສິດທິເດັກ ສາມາດແບ່ງເປັນ ສີ່ກຸ່ມໃຫຍ່ຄື: ສິດໃນການຢູ່ລອດ (ນັ້ນຄື: ສິ່ງຈຳເປັນພື້ນຖານເຊັ່ນ ອາຫານການກິນ, ທີ່ພັກພາອາໄສ, ມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດທີ່ພຽງພໍ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງບໍລິການທາງການແພດ) ສິດໃນການປົກປ້ອງ (ນັ້ນຄື: ການປົກປ້ອງຈາກການລ່ວງລະເມີດທຸກຮູບແບບ) ສິດໃນການພັດທະນາ (ເຊັ່ນ: ສິດທິຕໍ່ການສຶກສາ, ຫຼິ້ນ, ພັກຜ່ອນ, ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ອື່ນໆ) ສິດໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ (ເຊັ່ນ: ເສລີພາບໃນການສະແດງຄວາມເຫັນ, ທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບ ບັນຫາທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ອື່ນໆ) ສຳລັບມື້ນີ້ ພວກເຮົາຈະສຸມໃສ່ ສິດໃນການປົກປ້ອງ, ແນວໃດກໍຕາມ, ຈາກການລົນທະນາພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າສິດທິເດັກຕ່າງໆແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັນໝົດ.	
ແຜ່ນສະໄລ 10 ● ກົດໝາຍພາຍໃນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີຫຍັງແດ່? ເພື່ອຝຶກຝຶກສິດທິເດັກ ໂຄງສ້າງກົດໝາຍໃນສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍສີ່ກຸ່ມດັ່ງນີ້: ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຝຶກຝຶກສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ	ກົດໝາຍພາຍໃນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີຫຍັງແດ່? ສິດໃນການປົກປ້ອງ ແມ່ນຖືກລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍຕ່າງໆໃນທົ່ວໂລກ. ສປປ ລາວມີກົດໝາຍທີ່ເຂັ້ມງວດຕໍ່ການປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນ ສະຫຼຸບ ໂດຍຫຍໍ້ ກ່ຽວກັບຂອບດ້ານກົດໝາຍ ລວມທັງ: ກົດໝາຍຢູ່ໃນປະເທດນີ້ເປັນຄືແນວໃດ? ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງເດັກທີ່ສຳຄັນ ແລະ ກົດໝາຍອາຍາທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລ່ວງລະເມີດເດັກມີຫຍັງແດ່? ການລົງໂທດສຳລັບການລ່ວງລະເມີດໃນປະເທດນີ້ ມີຫຍັງແດ່? ບາງຕົວຢ່າງ ຂອງການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍໃນປະເທດນີ້ ມີຫຍັງແດ່?	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຄວນຊອກຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກົດໝາຍຕ່າງໆ ກ່ອນການຝຶກອົບຮົມເຊັ່ນ: ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ້ 11 •	ຫຼັກການ 'ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ' ແມ່ນຫຍັງ? • ມີຫຼັກການພື້ນຖານຢູ່ໃນກົດໝາຍສາກົນ ຊຶ່ງກຳນົດໃຫ້ ທຸກໆການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການດຳເນີນການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເດັກຄວນເປັນ 'ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ' ສຳລັບເດັກ. • ຕົວຢ່າງລວມທັງ ການສືບສວນສອບສວນທາງອາຍາ ຊຶ່ງຕໍ່າຫຼວດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຕັດສິນໃຈລະຫວ່າງ ການຮວບຮວມຫຼັກຖານເພີ່ມເຕີມ (ເດັກນ້ອຍກຳລັງຖືກລ່ວງລະເມີດ) ຫຼື ຍຸດຕິການລ່ວງລະເມີດໃນທັນທີທັນໃດ. • ພວກເຮົາຈະກັບມາເບິ່ງຫຼັກການນີ້ ພາຍຫຼັງເມື່ອພວກເຮົາພິຈາລະນາ ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໆ ທີ່ເຫັນວ່າ ມີການໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍກວ່າຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ.	ກ່ອນທຳການຝຶກອົບຮົມ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນສຶກສາຂໍ້ມູນວ່າ ຫຼັກການ 'ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ' ໄດ້ເອົາເຂົ້າໃນກົດໝາຍພາຍໃນແນວໃດ. ໃນປະເທດ, ໄດ້ເອົາຫຼັກການ 'ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ' ເຂົ້າໃນກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍພາຍໃນ ຄືດັ່ງນີ້: ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ, ມາດຕາທີ 4
ແຜ່ນສະໄລ້ 12 •	'ການປົກປ້ອງເດັກ' ແມ່ນຫຍັງ? • ການປົກປ້ອງເດັກ ລວມດ້ວຍ ການປ້ອງກັນ ແລະ ການຮັບມື ຕໍ່ກັບ ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ເດັກໃນທຸກຮູບແບບ, ລວມທັງການລ່ວງລະເມີດ.	
ແຜ່ນສະໄລ້ 13 •	'ການລ່ວງລະເມີດເດັກ' ແມ່ນຫຍັງ? • ການລ່ວງລະເມີດເດັກແມ່ນການກະທຳ (ຫຼື ບໍ່ແມ່ນການກະທຳ) ໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນໂດຍບັງເອີນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເດັກບາດເຈັບ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເດັກຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ. • ການລ່ວງລະເມີດເດັກ ອາດສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕົວຈິງ ຫຼື ເປັນໄປໄດ້ຕໍ່ສຸຂະພາບ, ການຢູ່ລອດ, ການພັດທະນາ ແລະ ກຽດສັກສີ ຂອງເດັກ. • ການລ່ວງລະເມີດເດັກ ມີສີ່ຮູບແບບຫຼັກ, ແຕ່ວ່າມັນມັກຈະຊຳຊ້ອນກັນ: <i>ການລ່ວງລະເມີດທາງດ້ານຮ່າງກາຍ</i> • ການລ່ວງລະເມີດທາງດ້ານຮ່າງກາຍແມ່ນ ເວລາບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຕັ້ງໃຈຂົ່ມຂູ່ ແລະ ກະທຳເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍໄດ້ຮັບບາດເຈັບ. • ການກະທຳລວມມີ: ການຕີ, ການກົດຂີ່, ການຊີກ, ຈັບສົ້ນ, ເຕະ, ເອົາໄຟຈູດ, ເອົາມິດແຖບາດ, ປັບຄໍຕາຍ, ຈັບທັງຂີ້ນລົງ, ວາງຢາພິດ ຫຼື ບັງຄັບບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາໄດ້.	ອີງໃສ່ ບັດເອົາກັບບ້ານ ('ການລ່ວງລະເມີດເດັກແມ່ນຫຍັງ?')

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	<i>ການລ່ວງລະເມີດທາງດ້ານຈິດໃຈ</i> ການລ່ວງລະເມີດທາງດ້ານຈິດໃຈແມ່ນການກະທຳທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຜົນຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກທາງອາລົມຈິດ ຢ່າງໜັກໜ່ວງແລະເຮັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ການລ່ວງລະເມີດທາງດ້ານຈິດໃຈສົ່ງຜົນຕໍ່ກັບຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງເດັກ. ອາດເປັນການເອີ້ນຊື່ທີ່ເດັກບໍ່ມັກ, ການນາບຊູ່, ເຍາະເຍີ້ຍ, ຂົ່ມຊູ່ ຫຼື ແຍກໃຫ້ເດັກຢູ່ຜູ້ຕ່ຽວ. ການລ່ວງລະເມີດເດັກທຸກຮູບແບບ ແມ່ນມີຜົນກະທົບຕໍ່ຈິດໃຈຂອງເດັກ. <i>ການປ່ອຍປະລະເລີຍເດັກ</i> ການປ່ອຍປະລະເລີຍແມ່ນຄວາມລົ້ມເຫຼວຢ່າງຮຸນແຮງ ຂອງການເບິ່ງແຍງຄວາມສຳຄັນຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ເດັກ. ຕົວຢ່າງ: ບົກປ້ອງພວກເຂົາຈາກອັນຕະລາຍ ຫຼື ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການປິ່ນປົວທາງການ ແພດ ຫຼື ຄວາມຈຳເປັນພື້ນຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ (ເຊັ່ນ ອາຫານການກິນ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ທີ່ພັກອາໄສ ຫຼື ການເບິ່ງແຍງເອົາໃຈໃສ່ດ້ານຈິດໃຈ). <i>ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ</i> ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດມັນແມ່ນການທີ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງນຳໃຊ້ອຳນາດຂອງຕົນ ຫຼື ລອກລວງເອົາເດັກໄປຮ່ວມເພດ. ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກລວມມີການປະພຶດທາງເພດທີ່ບໍ່ສົມຍອມໃນທຸກຮູບແບບ. ນີ້ປະກອບດ້ວຍ ການຈັບບາຍ ຫຼື ວ່າບໍ່ໄດ້ສຳພັດໃດໆເລີຍ. ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກລວມມີ: ການສ້າງພາບ/ຮູບພາບ/ວິດີໂອກ່ຽວກັບການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ, ບັງຄັບໃຫ້ເດັກເບິ່ງ ຫຼື ມີສ່ວນຮ່ວມກັບການກະທຳທາງເພດ, ຫຼື ບັງຄັບ/ຂົ່ມຊູ່ໃຫ້ເດັກມີເພດສຳພັນນຳ ຫຼື ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການມີເພດສຳພັນກັບເດັກ ຫຼື ຜູ້ໃຫຍ່ຄົນອື່ນ. ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ທ່ານຕ້ອງຮັບຊາບວ່າ ການລ່ວງລະເມີດສີ່ປະເພດນັ້ນ ແມ່ນມັກຈະກ່ຽວພັນກັນ ແລະ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍລ່າໜ້າ. ຕົວຢ່າງ: ເດັກທີ່ຖືກລ່ວງລະເມີດທາງຈິດໃຈ ມັກຈະຖືກປ່ອຍປະລະເລີຍ.	

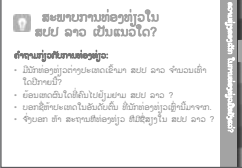

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ້ 14 ●	ການລ່ວງລະເມີດເດັກມີການແຕ່ງຫຼາຍຄືແນວໃດ? ບໍ່ມີສະຖິຕິທີ່ຊັດເຈນ ກ່ຽວກັບຕົວເລກຂອງເດັກທີ່ຖືກລ່ວງລະເມີດທາງເພດ. ຕົວເລກດັ່ງກ່າວຫາຍາກ ຍ້ອນວ່າຄົນບໍ່ມັກລາຍງານກໍລະນີທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສ່ວນຫຼາຍບໍ່ໄດ້ມີການນັບກໍລະນີຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ແຕ່ຄາດຄະເນວ່າ ຈະມີຢູ່ຫຼາຍລ້ານກໍລະນີ. ເດັກເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນມາຈາກທຸກໆພື້ນຖານດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ທຸກອາຍຸ, ທຸກສາດສະໜາ ແລະ ວັດທະນະທຳ. ການລ່ວງລະເມີດເດັກບໍ່ແມ່ນບັນຫາສະເພາະພາກພື້ນນີ້. ບັນຫາເຫລົ່ານີ້ແມ່ນເກີດຂຶ້ນຢູ່ທຸກໆປະເທດໃນໂລກ ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະດາສຳລັບເດັກທີ່ໄດ້ຜ່ານປະສົບການຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ບາງກໍລະນີການລ່ວງລະເມີດແມ່ນການແຍກເອົາເດັກອອກໄປຕ່າງທາງ. ຕົວຢ່າງ: ພໍ່ແມ່ປ່ອຍປະລະເລີຍເດັກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເດັກກາຍເປັນເດັກຢູ່ຂ້າງຖະໜົນ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍກາຍເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ ແລະ/ຫຼື ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ.	ບົດລາຍງານການທົບທວນ ປີ 2012 ໂດຍອົງຢູນິເຊັບ (UNICEF) ປະຈຳພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ປາຊີຟິກ ພົບວ່າ: ອັດຕາການລ່ວງລະເມີດທາງຮ່າງກາຍຢ່າງຮຸນແຮງຢູ່ລະຫວ່າງ 9% ເຖິງປະມານ 25% ຂອງເດັກໃນພາກພື້ນ. ລະຫວ່າງ 14% ຫາ 30% ຂອງທັງເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກຍິງ ໄດ້ລາຍງານວ່າ: ເຄີຍມີປະສົບການ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ມີເພດສຳພັນຕະຫຼອດໄລຍະການມີຊີວິດຂອງພວກເຂົາ. ໄວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ ທີ່ເຄີຍຖືກລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ແລະ/ຫຼື ທາງຮ່າງກາຍໃນໄວເດັກ ແມ່ນມີຄວາມຄິດຢາກ ຫຼື ພະຍາຍາມຂ້າຕົວຕາຍ 4 ເທົ່າຫຼາຍກວ່າເດັກທີ່ບໍ່ມີປະຫວັດການລ່ວງລະເມີດ. (UNICEF, ການກະທຳຜິດຕໍ່ເດັກ: ຄວາມແຕ່ງຫຼາຍ, ກໍລະນີ ແລະ ຜົນທີ່ຕາມມາໃນພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ປາຊີຟິກ, 2012)
ແຜ່ນສະໄລ້ 15 ●	ຜົນກະທົບຂອງການລ່ວງລະເມີດເດັກມີຫຍັງແດ່? ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການລ່ວງລະເມີດແມ່ນມີຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ ເດັກ. ເດັກນ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດຊຳເຮື້ອຍາວນານດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ກະທົບດ້ານຈິດໃຈ ກໍ່ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ເດັກບໍ່ສາມາດບັນລຸທຳແຮງຢ່າງເຕັມສ່ວນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການພັດທະນາ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາເຕີບໂຕເປັນຜູ້ໃຫຍ່, ຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວຈະກະຈາຍໄປເຖິງຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພວກເຂົາອາດພົບພໍ້ບັນຫາດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ອາລົມຢ່າງຍາວນານ ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາສັງຄົມສຳລັບພວກເຂົາຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງຕົນ.	

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜນສະໄລ 16 ●	ຜົນກະທົບຂອງການລ່ວງລະເມີດເດັກ ຕໍ່ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວມີຫຍັງແດ່? ການລ່ວງລະເມີດສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ຜູ້ອື່ນໆ ນອກຈາກຜູ້ເຄາະຮ້າຍຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ. ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນປະຕິເສດການທ່ອງທ່ຽວ. ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວສູນເສຍທາງທຸລະກິດ, ໄດ້ຮັບຊື່ສຽງທີ່ບໍ່ດີ, ສູນເສຍວຽກເຮັດງານທຳ, ອື່ນໆ. ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກການ ພົບພໍ້ເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ. ແລະ, ການລ່ວງ ລະເມີດເດັກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການທ່ອງທ່ຽວນັ້ນ ແມ່ນສ້າງພາບພົດ ໃນທາງລົບ ຕໍ່ສະຖານທີ່ ທ່ອງທ່ຽວ.	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສາມາດອ້າງອີງ ເຖິງ ບົດລາຍງານປີ 2013 ກ່ຽວກັບນັກເດີນທາງ ທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ, ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການ ສຳຫຼວດ ນັກທ່ອງທ່ຽວເກືອບ 300 ຄົນ ທີ່ເຂົ້າ ມາພາກພື້ນ ກ່ຽວກັບຂັດສະນະຄະຕິຂອງພວກ ເຂົາ ຕໍ່ກັບການລ່ວງລະເມີດເດັກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການທ່ອງທ່ຽວ. ຜົນການສຳຫຼວດເປັນ ຮູບພາບ ແມ່ນໄດ້ລວມເຂົ້າໃນ ບົດເອົາກັບບ້ານ ('ນັກເດີນທາງ ທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ').
ແຜນສະໄລ 17 ●	ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຈຸດໝາຍປາຍທາງການ ທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນດຶງດູດເດັກ ແລະ ຄອບຄົວ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ທີ່ກຳລັງຊອກລາຍຮັບ. ເດັກທີ່ຢູ່ເຂດຈຸດໝາຍປາຍທາງການ ທ່ອງທ່ຽວ ອາດຈະມີຄວາມສ່ຽງສະເພາະຕໍ່ ການລ່ວງລະເມີດ. ບໍ່ມີບຸກຄົນໃດ ທີ່ໜຶ່ງ ຫຼື ໜ່ວຍງານໃດໜຶ່ງ ທີ່ສາມາດປົກປ້ອງເດັກໄດ້.	
ແຜນສະໄລ 18 ●	ພວກເຮົາທຸກຄົນແມ່ນມີສ່ວນ ໃນການປົກປ້ອງ ເດັກ ແລະ ພວກເຮົາຫຼາຍໆຄົນ ກໍມີຫຼາຍ ບົດບາດ. ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ປົກຄອງ, ເພື່ອນບ້ານ, ພະນັກງານການທ່ອງທ່ຽວ, ຄູອາຈານ, ອົງການ ຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ, ພະນັກງານພາກລັດ, ພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໃນການປົກປ້ອງເດັກ. ອ້າງອີງເຖິງແຜນວາດຢູ່ໃນແຜນສະໄລ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທົບທວນເບິ່ງວ່າພວກເຂົາມອນ ໃນຂອບເຂດໃດ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໜ້າຈະມອນ ຢູ່ຫຼາຍລະດັບ.	ອີງໃສ່ບົດເອົາກັບບ້ານ ('ການປົກປ້ອງເດັກ ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງ ທຸກຄົນ')

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	• ມັນມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ພາຍໃຕ້ແຕ່ລະລະດັບ ຂອງລະບົບການປົກປ້ອງເດັກ. • ມີພວກເຮົາຈະມາສົນທະນາກັນ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້ ໃນຖານະທີ່ເປັນພົນລະເມືອງ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ບົດບາດຂອງທ່ານ ຢູ່ໃນອຸດສະຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວໃນລະດັບ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບໂລກ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປົກປ້ອງເດັກ. • ໂດຍການປົກປ້ອງເດັກ ທ່ານຍັງຊ່ວຍສ້າງອຸດສະຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວທີ່ດີກ່ວາ ແລະ ຍືນຍົງຂຶ້ນຕື່ມ – ຊຶ່ງຈະເປັນການກະຈາຍຜົນປະໂຫຍດສໍາລັບພວກເຮົາທຸກຄົນລວມທັງ ມີການ ຈ້າງງານຫຼາຍຂຶ້ນ, ຮັບປະກັນໃຫ້ພວກເຮົາມີລາຍຮັບ, ໂຄງສ້າງພື້ນຖານທີ່ດີກ່ວາ, ອື່ນໆ.	
ແຜ່ນສະໄລ້ 19	ກິດຈະກຳ: ທ່ານພົວພັນກັບເດັກທີ່ທ່ານເຮັດວຽກນຳ ແນວໃດ? (ເປັນທາງເລືອກ) • ບອກ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄິດກ່ຽວກັບບ່ອນເຮັດວຽກຂອງ ພວກເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຊຽນລາຍການລົງ ກ່ຽວກັບ ວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຂົາ, ທຸລະກິດ ແລະ ພະນັກງານຂອງພວກເຂົາພົວພັນກັບເດັກ, ລວມທັງຂໍ້ກົງຈົນໃດໆ ທີ່ພວກເຂົາມີ. • ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແລກປ່ຽນຄໍາຕອບ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າອື່ນໆຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຊຽນຄໍາຕອບໃສ່ກະດານ ຫຼື ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ແລະ ພະຍາຍາມຈັດໝວດຄໍາຕອບຕ່າງໆ ວ່າມັນເປັນ ການພົວພັນທາງກົງ/ທາງອ້ອມ, ຢູ່ຕາມຖະໜົນທົນທາງ ຫຼື ຜ່ານລູກຄ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ອື່ນໆ. • ເນັ້ນໜັກບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວໃນການສ້າງຜົນກະທົບທາງບວກ ຕໍ່ຊີວິດຂອງເດັກ ຍ້ອນວ່າຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວນັ້ນ ແມ່ນມີຜົນກະທົບ ໂດຍກົງທີ່ສຸດ ຕໍ່ກັບສະພາບແວດລ້ອມອັນນີ້.	ຖ້າວ່າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕ້ອງການການກະຕຸ້ນ ຫຼື ການຊີ້ແນະ, ບາງຕົວຢ່າງລວມມີ: • ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການລົງທະບຽນໃຫ້ສໍາເລັດ ເມື່ອມີຄອບຄົວທີ່ມີເດັກນ້ອຍເຂົ້າມາລົງທະບຽນ ໃນບ້ານພັກ ຫຼື ໂຮງແຮມຂອງພວກເຂົາ, • ການພົບປະກັບເດັກທ້ອງຖິ່ນຢູ່ ບ້ານພັກ ໃນຂະນະທີ່ນຳທ່ຽວນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດ, • ການພົບປະກັບເດັກທີ່ຂາຍເຄື່ອງທີ່ລະນຶກ ແລະ ເຂົ້າໜົມໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຕາມສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຮ້ານອາຫານທີ່ມີຊື່ສຽງ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານກຳລັງລໍຖ້າຂົນສົ່ງນັກທ່ອງທ່ຽວດ້ວຍລົດແທັກຊີ ຫຼື ລົດຕຸກຕຸກ, • ໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ລູກຄ້າກ່ຽວກັບ ໂອກາດໃນການເປັນອາສາສະໝັກເຮັດວຽກກັບເດັກ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງທ່ານ, • ການຂົນສົ່ງນັກທ່ອງທ່ຽວ ໄປຍັງການສະແດງໂດຍເດັກ ຢູ່ທີ່ 'ສະຖານລ້ຽງເດັກກຳພ້າ', • ການຈັດທັດສະນະທ່ອງທ່ຽວຢູ່ 'ສະຖານລ້ຽງເດັກກຳພ້າ', • ສະຖານະການທີ່ພາໃຫ້ຮູ້ສຶກອິດອັດກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງເດັກທ້ອງຖິ່ນ ແຕ່ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຈະເຮັດແນວໃດ (ຄວາມຮູ້ສຶກດັ່ງກ່າວອາດຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນຕົວຢ່າງໃດໜຶ່ງ ຂ້າງເທິງນັ້ນ).

ບົດຮຽນທີສາມ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເດັກມີຫຍັງແຕ່ ໃນການທ່ອງທ່ຽວ?		
ບົດຮຽນໂດຍລວມ ບົດຮຽນນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮຽນຮູ້ຜົນກະທົບດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບ ຂອງການທ່ອງທ່ຽວ, ລວມທັງສາຍພົວພັນລະຫວ່າງເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ກັບ ການທ່ອງທ່ຽວ.		
ຄາດຄະເນຜົນການຮຽນຮູ້ ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສາມາດ: • ຮັບຮູ້ວ່າ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນມີຜົນກະທົບດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບ ຕໍ່ເດັກ. • ຮັບຮູ້ ແລະ ຮຽນຮູ້ຈຸດຂັດກັນ ລະຫວ່າງ ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຂອງເດັກໂດຍທົ່ວໄປ. • ຈຳແນກວິທີການຕ່າງໆ ຊຶ່ງການເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວສາມາດພາໃຫ້ເກີດການລ່ວງລະເມີດເດັກ, ໂດຍສະເພາະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ. • ຮັບຮູ້ວ່າການລ່ວງລະເມີດເດັກແມ່ນເກີດຂຶ້ນ ໃນສະພາບແວດລ້ອມທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທົ່ວໂລກ ແລະ ກຳນົດລັກສະນະຂອງບັນຫາໄດ້.		
ເວລາທີ່ຕ້ອງໃຊ້	ເອກະສານແຈກຢາຍ ທີ່ຈຳເປັນ	ອຸປະກອນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ
80 ນາທີ	• ບັດເອົາກັບບ້ານ	• ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ • ປາກກາໃຫຍ່ • ລາງວັນສຳລັບ ການຕອບບົດທົດສອບ ເຊັ່ນ: ເຂົ້າໜົມ, ບິກສີ່, (ເປັນທາງເລືອກ)

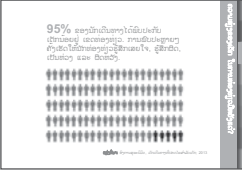

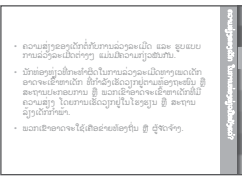
ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 20 ຄວາມສ່ຽງຂອງເດັກ ໃນການທ່ອງທ່ຽວມີຫຍັງແຕ່?	• ການທ່ອງທ່ຽວແມ່ນອຸດສະຫະກຳໜຶ່ງທີ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວໄວທີ່ສຸດໃນໂລກ. • ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ (The United Nations World Tourism Organisation) ຄາດການວ່າ ອາຊີ ຈະໄດ້ຮັບການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ແຂງແຮງທີ່ສຸດໃນທົ່ວໂລກ ໃນອີກສອງທົດສະວັດຂ້າງໜ້າ. • ການທ່ອງທ່ຽວສົ່ງເສີມກິດຈະກຳໃນທາງບວກ ແລະ ສະໜູກສະໜານ ເຊັ່ນ: ວັນຢຸດ, ກິດຈະກຳຜ່ອນຄາຍ, ພັກພ່ອນ, ປະຈົນໄພ ແລະ ມ່ວນຊື່ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາອາດສົງໄສວ່າ ການລ່ວງລະເມີດເດັກ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ກ່ຽວຂ້ອງກັນໄດ້ແນວໃດ. • ແຕ່ວ່າມັນມີຄວາມສ່ຽງສຳຄັນຕໍ່ເດັກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການທ່ອງທ່ຽວ. • ໂດຍມີການທ່ອງທ່ຽວທີ່ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງວ່ອງໄວ, ການລ່ວງລະເມີດເດັກກໍມີແນວໂນ້ມ ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໄດ້ ຖ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ເຮັດອັນໃດອັນໜຶ່ງໃນຕອນນີ້.	

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ້ 21	ກິດຈະກຳ: ບົດທົບສອບ (ເປັນທາງເລືອກ) ດຳເນີນບົດທົບສອບສັ້ນໆກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອກະຕຸ້ນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເລີ່ມຄິດກ່ຽວກັບ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສະຖານະການສະເພາະຢູ່ໃນປະເທດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບົດທົບສອບລວມມີ ສີ່ ຄໍາຖາມຫຼັກ (ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກສາມາດເພີ່ມຄໍາຖາມອື່ນໆ ຖ້າຕ້ອງການ). ສິ່ງສໍາຄັນແມ່ນວ່າຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກຕ້ອງກຽມຄໍາຕອບກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ. ມີນັກທ່ອງທ່ຽວສາກົນເຂົ້າມາປະເທດຂອງທ່ານຈຳນວນເທົ່າໃດ ປີກາຍນີ້? ຍ້ອນເຫດຜົນໃດທີ່ຄົນໄປຢ້ຽມຢາມ [ໃສ່ຊື່ປະເທດ]? ບອກຊື່ທ້າປະເທດໃນອັນດັບຕົ້ນທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວເຫຼົ່ານັ້ນມາຈາກ. ຈົ່ງບອກ ທ້າ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຊື່ສຽງໃນປະເທດຂອງທ່ານ?	ນີ້ແມ່ນແຜ່ນສະໄລ້ທີ່ເຄື່ອນໄຫວໄດ້. ຄໍາຖາມຈະປ່ຽນກັນປະກົດຂຶ້ນ – ເພື່ອສ້າງຄວາມຕື່ນເຕັ້ນສໍາລັບແຕ່ລະຄໍາຖາມ. ຖ້າວ່າເໝາະສົມ, ສາມາດເອົາລາງວັນເລັກໆນ້ອຍໆໃຫ້ຜູ້ຕອບຖືກ ເຊັ່ນ: ເຂົ້າໜົມ ຫຼື ປີກສ໌.
ແຜ່ນສະໄລ້ 22	ໃນຖານະທີ່ເປັນໜຶ່ງໃນອຸດສະຫະກຳທີ່ຂະຫຍາຍຕົວໄວທີ່ສຸດໃນໂລກ, ການທ່ອງທ່ຽວນຳຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍໆຢ່າງ, ແຕ່ວ່າມັນກໍສາມາດມີຜົນກະທົບດ້ານລົບເຊັ່ນກັນ. ກິດຈະກຳ: ການແຂ່ງຂັນ (ເປັນທາງເລືອກ) ອະທິບາຍວ່າ ການທ່ອງທ່ຽວແມ່ນໜຶ່ງໃນອຸດສະຫະກຳທີ່ຂະຫຍາຍຕົວໄວທີ່ສຸດໃນໂລກ. ການຂະຫຍາຍຕົວໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວນຳຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍໆຢ່າງ, ແຕ່ວ່າມັນກໍສາມາດມີຜົນກະທົບດ້ານລົບເຊັ່ນກັນ. ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຫ້ອງອອກເປັນສອງທີມ. ເອົາເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ແລະ ປີກເຟັດໃຫ້ແຕ່ລະທີມ.	ຖ້າວ່າທຶມຕ້ອງການການກະຕຸ້ນ, ບາງຄໍາຖາມລວມມີ: <i>ຜົນກະທົບດ້ານບວກ</i> ເພີ່ມໂອກາດໃນການຈ້າງງານສໍາລັບຄອບຄົວ – ສົ່ງຜົນໃຫ້ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ ສໍາລັບເດັກ. ລາຍຮັບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ນຳໄປສູ່ການບັບປຸງໂຄງສ້າງພື້ນຖານ (ລວມທັງ ຖະໜົນທຶນທາງ, ໂຮງຮຽນ, ສວນຫຼິ້ນສໍາລັບເດັກ, ການບໍລິການດ້ານການແພດ)

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກະກຽມລາຍການກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງການທ່ອງທ່ຽວ ຕໍ່ ຊຸມຊົນ (ລວມທັງເດັກ), ໂດຍໃຊ້ເວລາສາມນາທີ. ທີມໜຶ່ງຈະສຸມໃສ່ຜົນກະທົບດ້ານບວກ. ອີກທີມໜຶ່ງ ຈະສຸມໃສ່ຜົນກະທົບດ້ານລົບ. ຫຼັງຈາກຈົບສາມນາທີແລ້ວ, ບອກໃຫ້ທີມທີ່ສຸມໃສ່ຜົນກະທົບດ້ານບວກ ແລກປ່ຽນຄວາມເຫັນຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກເວົ້າຢ້ຳຕື່ມ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຕໍ່ເດັກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບອກໃຫ້ທີມທີ່ສຸມໃສ່ຜົນກະທົບດ້ານລົບ ແລກປ່ຽນຄວາມເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ການສົນທະນາດັ່ງກ່າວ ອາດເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໃນການສົນທະນາ ວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ພາໃຫ້ເດັກ ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດຜ່ານການທ່ອງທ່ຽວ.	<i>ຜົນກະທົບດ້ານລົບ</i> ການຢູ່ຮ່ວມກັນຂອງຄົນ ແລະ ວັດທະນະທຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ສາມາດນຳໄປສູ່ຄວາມຂັດແຍ້ງ, ການສວຍໃຊ້ອຳນາດ ແລະ/ຫຼືເງິນຄຳ. ເດັກໄດ້ຮັບອິດທິພົນດ້ານລົບຈາກ ການຄ້າ. ເດັກມີຄວາມສ່ຽງຍ້ອນພວກເຂົາ ຫັນໄປຂໍທານ ຫຼື ຂາຍເຄື່ອງຢູ່ຕາມຖະໜົນຫົນທາງເພື່ອຫາປະໂຫຍດຈາກເງິນ ໂດລາທີ່ໄດ້ຈາກການທ່ອງທ່ຽວ. ເດັກອາດມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດໃນຮູບແບບອື່ນໆ ເວລາທີ່ອາໄສຢູ່ ຫຼື ເຮັດວຽກຢູ່ຕາມທ້ອງຖະໜົນ. ເດັກມີຄວາມສ່ຽງຍ້ອນນັກທ່ອງທ່ຽວໄປຍັງມຸມຸມສະຖານທີ່ ຈຳກັດ ໃຫ້ສະເພາະຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ໄວ້ໃຈໄດ້, ເຊັ່ນ: 'ສະຖານລ້ຽງເດັກກຳພ້າ', ໂຮງຮຽນ, ເຮືອນ.
ແຜນສະໄລ 23 ●	ມີສາມວິທີທາງທີ່ພວກເຮົາຈະເຫັນ ວ່າການທ່ອງທ່ຽວ ພົວພັນກັບ ຄວາມສ່ຽງຂອງເດັກຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດ. 1. ເດັກຢູ່ຕາມຖະໜົນຫົນທາງ ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພວກເຮົາເຫັນເດັກຢູ່ຕາມຖະໜົນຫົນທາງໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງການທ່ອງທ່ຽວ. ຕົວຢ່າງ: ເດັກ ແລະ ຄອບຄົວດ້ອຍໂອກາດມັກໄປທາງ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວເພື່ອຊອກຫາລາຍໄດ້. ບາງຄັ້ງ, ເດັກເຫຼົ່ານີ້ ຈະຖືກບັນຊາໂດຍຜູ້ໃຫຍ່, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄົນໃນຄອບຄົວ ຫຼື ຢ່າງອື່ນ. ເດັກເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະບໍ່ເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ໂດຍສະເພາະຖ້າວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນເດັກຍ້າຍຖິ່ນ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍຂຶ້ນ. ເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມເຫຼົ່ານີ້ ອາດເຮັດກິດຈະກຳທີ່ມີລາຍໄດ້ ຕາມທ້ອງຖະໜົນ, ເຊັ່ນ ການຂໍທານ ຫຼື ການຂາຍເຄື່ອງ/ອາຫານໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ.	ອ້າງອີງເຖິງ ບົດເອົາກັບບ້ານ ('ຄວາມສ່ຽງຂອງເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ ມີຫຍັງແດ່?') ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຄວນຮວບຮວມຕົວຢ່າງໃນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ.

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	• ມັນແມ່ນເດັກເຫຼົ່ານີ້ເອງ ທີ່ໃຊ້ເວລາສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ຕາມທ້ອງຖະໜົນ ຫຼື ສະຖານທີ່ 'ສາທາລະນະ' ອື່ນໆ, ຊຶ່ງພາໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດຫຼາຍທີ່ສຸດ. • ການຢູ່ຮ່ວມກັນຂອງເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ນັກເດີນທາງທີ່ມີເງິນນັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ນັກເດີນທາງເຫຼົ່ານີ້ ມີອຳນາດເພື່ອ 'ເຮັດອັນຕະລາຍ ຫຼື ຊ່ວຍເຫຼືອ' ຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນ. • ສ່ວນໃຫຍ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ນັກເດີນທາງ ທີ່ມາຈາກບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ຈະບໍ່ເຄີຍເຫັນ ເດັກຢູ່ຕາມທ້ອງຖະໜົນແບບນີ້ມາກ່ອນ. ໃນຫຼາຍໆປະເທດ (ຕົວຢ່າງ: ອົດສະຕຣາລີ ຫຼື ອັງກິດ), ຖ້າວ່າພົນລະເມືອງເຫັນ ເດັກເຮັດວຽກຢູ່ຕາມຖະໜົນ, ພວກເຂົາຈະລາຍງານ ຕໍ່ໜ່ວຍງານປົກປ້ອງເດັກ ເພື່ອໃຫ້ມີການປະເມີນເດັກ ແລະ ສະຖານະການ.	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນ ຮັບຮູ້ວ່າ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອາດມີຄວາມຮູ້ຫຼາຍກ່ວາ ກ່ຽວກັບວ່າ ການລ່ວງລະເມີດເກີດຂຶ້ນໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອ້ອມແອ້ມໃນການທ່ອງທ່ຽວແນວໃດ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ການຝຶກອົບຮົມຈະສ້າງໂອກາດໃຫ້ມີການຄິດທົບທວນ ແລະ ສະທ້ອນຄືນ ຊຶ່ງໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ຈະບໍ່ມີໂອກາດດັ່ງກ່າວ. ໃຫ້ຮັບຮູ້ວ່າ ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດບາງຄົນອາດບໍ່ເຄີຍເຫັນເດັກທີ່ດ້ອຍໂອກາດ, ຊຶ່ງຜູ້ຊຳນານດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນມັກຈະຖືກຮຽກໃຫ້ອະທິບາຍສະຖານະການຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ. ມັນອາດເປັນການດີ ຖ້າຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຊອກຮູ້ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກ່ຽວກັບປະເດີນດັ່ງກ່າວ ແລະ ທາງເລືອກຕ່າງໆ ທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຕັດສິນໃຈເຮັດໃນສະຖານະການເຊັ່ນວ່າ: ໃນເວລາທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງການຊື້ຜ້າພັນຄໍຈາກເດັກ.
ແຜ່ນສະໄລ້ 24 ● 2. ເດັກທີ່ຖືກຂູດຮີດ ຫຼື ຖືກອຸດສິດ	2. ເດັກທີ່ຖືກຂູດຮີດ • ປະເດັນທິສອງ, ພວກເຮົາເຫັນເດັກທີ່ເຮັດວຽກ ໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ, ບາງຄັ້ງແມ່ນຢູ່ໃນສະຖານະການຖືກຂູດຮີດ. • ຕົວຢ່າງ: ເດັກອາດເຮັດວຽກ ເປັນຄົນຂາຍເຄື່ອງທີ່ລະນຶກ, ເຂົ້າໜົມ, ຂາຍຫວຍ, ຢາສູບ ຫຼື ໄປສະນີຍາບັດ ຫຼື ເຮັດວຽກເປັນຄົນຖືເກີບ ແລະ ອື່ນໆຢູ່ຕາມຖະໜົນທົນທາງ. • ເດັກຍັງເລີ່ມເຮັດວຽກຢູ່ໃນອຸດສະຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຍັງນ້ອຍ, ລວມທັງເປັນຜູ້ນຳທ່ຽວ, ຢູ່ໃນຮ້ານອາຫານ, ຮ້ານເຄື່ອງດື່ມ, ຄາຣາໂອເກະ, ຄຣັບ, ບາ, ໂຮງແຮມຕ່າງໆ. • ຍັງມີພັກຖານທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເດັກຖືກຂູດຮີດຢູ່ໃນອຸດສະຫະກຳຄ້າປະເວນີນຳ, ຊຶ່ງບາງສະຖານະການແມ່ນເພື່ອບໍລິການໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ.	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຄວນຮວບຮວມຕົວຢ່າງໃນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເດັກໃນຂະແໜງການການທ່ອງທ່ຽວ. ໃຫ້ເວລາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈັກໜ້ອຍໜຶ່ງ ເພື່ອທົບທວນຄືນ ສະຖານະການເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ການພົວພັນຂອງພວກເຂົາກັບເດັກ. ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຮຸນແຮງອາດເກີດຂຶ້ນ, ລວມທັງຄວາມກິນແໜງ, ກ່າວໂທດ ແລະ ຮູ້ສຶກຜິດ. ແນະນຳຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາສາມາດມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາ ໄດ້ເລືອກທາງທີ່ຜິດ. ຄິດເຊັ່ນນີ້ ສາມາດຊ່ວຍບັນເທົາຄວາມວິຕົກກັງ ວິນດັ່ງກ່າວນັ້ນ. ເວົ້າຢ່າຄົນຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າ ການຝຶກອົບຮົມນີ້ ຈະເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າ.

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 25 ● 3. ຜັກ ຜັກສາມາດເຂົ້າໄດ້ງ່າຍ	3. ເດັກແມ່ນເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ ປະເດັນທີ່ສາມ ແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ນັກເດີນທາງສາມາດເຂົ້າເຖິງເດັກໄດ້ງ່າຍ. ເດັກອາດຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດວຽກຢູ່ໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ, ແຕ່ພວກເຮົານັບມື້ຍິ່ງເຫັນວ່າອຸດສະຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ ບາງຄັ້ງສາມາດພາໃຫ້ມີການລ່ວງລະເມີດ ໂດຍ ການອຳນວຍໃຫ້ເຂົ້າເຖິງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ. ຕົວຢ່າງ: ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ກະທຳຜິດໃນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ ອາດຈະເຂົ້າເຖິງເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໂດຍການເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ ຫຼື ສະຖານລ້ຽງເດັກກຳພ້າ. ເຫດການດັ່ງກ່າວຍັງເກີດຂຶ້ນໃນວິສາຫະກິດ 'ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ' ຫຼື 'ການທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳ'.	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຄວນຮວບຮວມຕົວຢ່າງໃນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເດັກໃນຂະແໜງການການທ່ອງທ່ຽວ. ການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບ ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາຢ້ຽມຢາມໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖານລ້ຽງເດັກກຳພ້າມີແນວໂນ້ມພາໃຫ້ເກີດການຖືກຖຽງກັນໄດ້. ປະເດັນການຖືກຖຽງ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບອັນໃດທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບເດັກ ເມື່ອທຽບໃສ່ສິ່ງທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຢາກເຮັດ. ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນການຮັບມືກັບເຫດການດັ່ງກ່າວນີ້ຢ່າງລະອຽດອ່ອນ ໃນຂະນະທີ່ຕ້ອງເວົ້າແຈ້ງວ່າຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ເດັກເປັນຫຼັກ. <i>(ເບິ່ງບົດຕໍ່ໄປສຳລັບລາຍລະອຽດເພີ່ມ).</i> ເວລານີ້ ເປັນການດີໃນການທົບທວນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ກ່ຽວກັບ 'ຫຼັກການຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ' – ຜົນປະໂຫຍດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເດັກແມ່ນຕ້ອງພິຈາລະນາການຕັດສິນໃຈ ແລະ ມາດຕະການເບື້ອງຕົ້ນທັງໝົດທີ່ເຮັດຂຶ້ນກ່ຽວກັບເດັກ.
ແຜ່ນສະໄລ 26 ● ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການສູນສຶບສວນ	ບາງຕົວຢ່າງສະເພາະລວມມີ: “ການທ່ອງທ່ຽວສະຖານລ້ຽງເດັກກຳພ້າ”, ເຊິ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ນັກເດີນທາງຢ້ຽມຢາມ ແລະ ພົບປະກັບເດັກ ພາຍໃຕ້ການເບິ່ງແຍງຂອງສະຖາບັນ. “ການເປັນອາສາສະໝັກ” ໃນກິດຈະກຳທີ່ມີເດັກເຂົ້າຮ່ວມ, ຊຶ່ງການກວດກາປະຫວັດຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ເຮັດວຽກກັບເດັກ ຍັງບໍ່ພຽງພໍ. “ການພັກຄ້າງຄືນນຳຄອບຄົວທ້ອງຖິ່ນ”, ຊຶ່ງເປັນໂອກາດ ໃຫ້ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ຖືກຕ້ອນຮັບໃນເຮືອນທ້ອງຖິ່ນ ມີໂອກາດຕິດຕໍ່ກັບເດັກທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີການຕິດຕາມ. ກິດຈະກຳຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ ສຸມໃສ່ໃຫ້ “ປະສົບການ” ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວເພື່ອເຕີມເຕັມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອ “ຊ່ວຍເຫຼືອ”, ຫຼາຍກ່ວາເປັນການສຸມໃສ່ຜົນປະໂຫຍດ ໄລຍະຍາວສຳລັບເດັກ. ຫຼາຍໆປະເທດຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄົນໄປເຮັດວຽກ ຫຼື ເຂົ້າມາພົວພັນກັບເດັກ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານ ຂັ້ນຕອນການກວດກາຄຸນນະພາບ ແລະ ປະຫວັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ.	‘ການທ່ອງທ່ຽວສະຖານລ້ຽງເດັກກຳພ້າ’ ແມ່ນແນວໂນ້ມທີ່ເປັນທ່ວງ ໂດຍສະເພາະຢູ່ໃນພາກພື້ນ ແລະ ບໍ່ຢາກໃຫ້ສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໄລຍະສັ້ນຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວຍ້ອນວ່າມັນເປັນການ ລົບກວນສິດທິຂອງເດັກ ຕໍ່ການມີເຮືອນຊານສ່ວນຕົວ ແລະ ປອດໄພ. ການຄົ້ນຄວ້າ ຍັງແນະນຳວ່າ ການຢ້ຽມຢາມໄລຍະສັ້ນ ສາມາດສ້າງຄວາມອັນຕະລາຍຕໍ່ການພັດທະນາ ແລະ ຄຸນນະພາບດ້ານຈິດໃຈຂອງເດັກ. ຍິ່ງໄປກ່ວານັ້ນ, ຖ້າວ່າບໍ່ມີການກວດກາຜູ້ທີ່ມາຢ້ຽມຢາມຢ່າງພຽງພໍ, ອັນນີ້ອາດຈະເຮັດໃຫ້ ເດັກຖືກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງຂອງການລ່ວງລະເມີດ. ‘ວຽກທີ່ເອົາການເບິ່ງແຍງເປັນສິ່ງບັງໝ້າ’ (ຜູ້ຊຳນານງານ ແລະ ອາສາສະໝັກທີ່ລ່ວງລະເມີດເດັກທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດວຽກນຳ) ແມ່ນຕົວຢ່າງໜຶ່ງຂອງ ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ກະທຳຜິດໃນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ.

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ້ 27 ●	• ນັກທ່ອງທ່ຽວສ່ວນໃຫຍ່ ຈະພົບພໍ້ກັບເດັກທ້ອງຖິ່ນ ເມື່ອພວກເຂົາເດີນທາງ ມາພາກພື້ນນີ້. • ການຄົ້ນຄວ້າສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການພົບປະຕ່າງໆ ພາໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວຮູ້ສຶກເສົ້າ, ຮູ້ສຶກຜິດ, ກັງວົນ ແລະ ຜິດຫວັງ. • ໃນບາງກໍລະນີ, ນັກທ່ອງທ່ຽວຍັງສະແດງຄວາມປາດຖະໜາຢາກຊ່ວຍຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນກໍລະນີອື່ນໆ, ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງຄວາມບໍ່ພໍໃຈວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ມີມາດຕະການແກ້ໄຂຫຼາຍກວ່ານັ້ນໃນທ້ອງຖິ່ນ. • ນັກທ່ອງທ່ຽວຈຳນວນໜຶ່ງ ກໍໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍສະເພາະ ເມື່ອເຫັນເດັກເຮັດວຽກຢູ່ຖະໜົນຫົນທາງ ຫຼື ເປັນຂໍ້ທານ. • ນັກທ່ອງທ່ຽວບາງຄົນຍັງເວົ້າວ່າ ການຍ້ຽມຢາມພາກພື້ນຈະດີຍິ່ງຂຶ້ນ ຖ້າຕົນເຫັນເດັກໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງທີ່ດີກວ່ານີ້.	ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ສາມາດອ້າງອີງເຖິງບົດລາຍງານປີ 2013 ກ່ຽວກັບ, <i>ນັກເດີນທາງທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ</i>, ທີ່ໄດ້ດໍາເນີນການສໍາຫຼວດ ນັກທ່ອງທ່ຽວເກືອບ 300 ຄົນ ທີ່ເຂົ້າມາພາກພື້ນ ກ່ຽວກັບທັດສະນະຄະຕິຂອງພວກເຂົາຕໍ່ກັບການລ່ວງລະເມີດເດັກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການທ່ອງທ່ຽວ. ຜົນການສໍາຫຼວດເປັນຮູບພາບ ແມ່ນໄດ້ລວມເຂົ້າໃນ ບັດເອົາກັບບ້ານ (<i>ນັກເດີນທາງທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ</i>). ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ສາມາດຢຸດຊົ່ວຄາວ ເພື່ອໃຫ້ເວລາແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຊາບຊິມອາລົມ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຕົນອາດມີພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນ.
ແຜ່ນສະໄລ້ 28 ●	• ເມື່ອພວກເຮົາມາເບິ່ງຄວາມສ່ຽງຂອງເດັກຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງຂອງການລ່ວງລະເມີດ, ພວກເຮົາສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ມັນກ່ຽວພັນກັນ. • ຫຼາຍໆສະຖານະການທີ່ໄດ້ກ່າວມາແມ່ນກ່ຽວພັນກັນ ຫຼື ນຳໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ. • ໂດຍການສຸມໃສ່ບັນຫາສະເພາະຂອງການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກຢູ່ໃນການທ່ອງທ່ຽວ, ພວກເຮົາ ຮູ້ວ່າຜູ້ກະທຳຜິດນັ້ນອາດຈະເຂົ້າຫາເດັກທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ຕາມຖະໜົນຫົນທາງ ຫຼື ສະຖານປະກອບການຕ່າງໆ ຫຼື ພວກເຂົາອາດຈະເຂົ້າຫາເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຄົນອື່ນໆ ໂດຍການເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ ຫຼື ສະຖານລ້ຽງເດັກກຳພ້າ, ອື່ນໆ. ພວກເຮົາອາດຈະໃຊ້ເຄື່ອຂ່າຍຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຜູ້ຈັດຈ້າງ (ບາງຄັ້ງ ກະທັ້ງຄົນທີ່ເຮັດວຽກໃນອຸດສະຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ) ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາໃນການຊອກຫາ ແລະ ລ່ວງລະເມີດເດັກ.	

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກແມ່ນປະກົດການທົ່ວໂລກ ທີ່ຂະຫຍາຍຈາກ ທະວີບອາເມລິກາ, ໄປສູ່ ອົບຟຣິກາ, ໄປສູ່ອາຊີ ແລະ ເອີຣົບ. ບໍ່ມີປະເທດໃດທີ່ມີພູມຄຸ້ມກັນ. ມັນເປັນບັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຮີບດ່ວນ.	
ແຜ່ນສະໄລ 29 ●	ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກຢູ່ໃນການການທ່ອງທ່ຽວແມ່ນຫຍັງ? ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ນຳກັນວ່າ, ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາໃນພາກພື້ນນີ້ ແມ່ນນັບມື້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນແຕ່ລະປີ. ນັກທ່ອງທ່ຽວສ່ວນຫຼາຍແມ່ນກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ນັບຖືວັດທະນາທຳທ້ອງຖິ່ນ, ສະພາບແວດລ້ອມ, ໃຫ້ກຽດແລະເຄົາລົບນັບຖື ກຸ່ມຄົນທີ່ດຳລົງຊີວິດໃນຂົງເຂດ ຫຼື ປະເທດນັ້ນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ມີນັກທ່ອງທ່ຽວຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ໃຊ້ການເດີນທາງເພື່ອເປັນໂອກາດໃນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ. ບາງຄົນອາດຈະເຄີຍຖືກຕັດສິນວ່າເປັນຜູ້ກະທຳ ຜິດຢູ່ໃນປະເທດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ກະທຳຜິດໃນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ ແມ່ນນັກທ່ອງທ່ຽວ, ນັກເດີນທາງ ຫຼື ຜູ້ຢູ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດທີ່ກະທຳການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກຢູ່ໃນປະເທດ ຫຼື ບັນດາປະເທດ ທີ່ເຂົາເຈົ້າຢ້ຽມຢາມ ຫຼື ອາໄສຢູ່.	
ແຜ່ນສະໄລ 30 ●	ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ກະທຳຜິດໃນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກແມ່ນ ບໍ່ຕາຍຕົວ. ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ກະທຳຜິດໃນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ ມາຈາກທຸກປະເທດ ແລະ ທຸກຊັ້ນຄົນ. ພວກເຂົາອາດຈະແມ່ນ ຄົນຕ່າງຊາດທີ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ນັກເດີນທາງທີ່ເຮັດທຸລະກິດ ຫຼື ນັກທ່ອງທ່ຽວໄລຍະສັ້ນ. ພວກເຂົາອາດຈະເຮັດວຽກຢູ່ໃນຂົງເຂດວິຊາການ (ເຊັ່ນ : ຄູອາຈານ ຫຼື ທ່ານໝໍ – ວິຊາຊີບຕ່າງໆຊຶ່ງຜູ້ກະທຳຜິດ ສາມາດສ້າງສາຍພົວພັນກັບເດັກກ່ອນທີ່ຈະລ່ວງລະເມີດເຂົາເຈົ້າ). ພວກເຂົາສາມາດເປັນໄດ້ທັງຊາຍ ຫຼື ຍິງ.	ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ເດັກສ່ວນໃຫຍ່ຈະຖືກລ່ວງລະເມີດໂດຍຜູ້ທີ່ເຂົາຮູ້ຈັກ – ແລະ ການລ່ວງລະເມີດ ທາງເພດເດັກ ບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງແຕ່ບັນຫາ ຂອງ ຕ່າງປະເທດ.

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	• ພວກເຂົາສາມາດເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ອາຍຸໃດໜຶ່ງ, ບໍ່ວ່າ ໜຸ່ມ ແລະ ເຖົ້າແກ່. • ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະລະບຸ ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ກະທຳຜິດໃນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ເດັກ ຈາກຮູບຮ່າງລັກສະນະພາຍນອກຂອງເຂົາ. ສິ່ງສໍາຄັນທີ່ພວກເຮົາຄວນຮັບຮູ້ແມ່ນສະຖານະການສ່ຽງສໍາລັບເດັກ ແລະ ການປະພຶດທີ່ທ້າລົງໄສ ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ໃກ້ຕົວເດັກຈະດີກວ່າ.	
ແຜ່ນສະໄລ້ 31 ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ກະທຳຜິດໃນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ ເຄື່ອນໄຫວແນວໃດ? • ນຳໄປໃຊ້ເປັນເສັ້ນຊາຍເຮັດເຄົາເຢັງເດັກ, ລວມທັງ: • ການສູບລ່ວງຜູ້ • ລວມໂອກາດໃນແວດລ້ອມຂອງລູກເຮັດສ່ວນ • ມີແຮງກຳໜົດສະເພາະເພີ ທີ່ມີໄດ້ໄດ້ລ່ວງລະເມີດທາງເພດ • ນຳໄປເຮັດເຮັດເຮັດລ່ວງລະເມີດເດັກລະຢູ່ຢ່າງປະເທດ • ເຮັດກຳໜົດສະເພາະເພີ ຫຼື ຊີ້ຕົ້ນບາບຸນ ຫຼື ລ່ວງລະເມີດເຮັດສ່ວນລ່ວງລະເມີດທາງເພດຂອງເຂົາເຈົ້າ • ໃຊ້ຜູ້ຮ່າງ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່າງໃນ ເມັດສະຫາ ແລະ ລ່ວງລະເມີດເດັກ	• ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ກະທຳຜິດໃນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ ເດີນທາງໄປຍັງບັນດາປະເທດໃນ ພາກພື້ນ ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ເພື່ອລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ ດ້ວຍເຫດຜົນຈຳນວນໜຶ່ງ. • ຕົວຢ່າງ, ຫຼາຍປະເທດມີກົດໝາຍທີ່ເຄັ່ງຄັດ ແລະ ມີຂັ້ນຕອນກວດກາຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ກະທຳຜິດສາມາດເຂົ້າເຖິງເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ກະທຳຜິດກໍຈະໄປຍັງປະເທດເປົ້າໝາຍທີ່ມີລະບຽບການເຄັ່ງຄັດໜ້ອຍກວ່າ. • ນອກຈາກນັ້ນ, ຜູ້ກະທຳຜິດຍັງວາງເປົ້າໝາຍໃສ່ບັນດາປະເທດທີ່ມີສະພາບເສດຖະກິດສັງຄົມທີ່ທຸກຍາກຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເດັກມີຄວາມສ່ຽງ. • ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ກະທຳຜິດໃນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ ໃຊ້ຫຼາຍວິທີ ເພື່ອເຂົ້າຫາເດັກ. ຕົວຢ່າງ: - ຜູ້ລ່ວງລະເມີດບາງຄົນ ວາງແຜນລ່ວງໜ້າ ເພື່ອລ່ວງລະເມີດເດັກໃນສະຖານທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ. - ຜູ້ລ່ວງລະເມີດບາງຄົນໃຊ້ໂອກາດໃນວັນພັກ ເພື່ອລ່ວງລະເມີດເດັກ. - ຜູ້ລ່ວງລະເມີດບາງຄົນເດີນທາງໄປຕ່າງປະເທດບ່ອນທີ່ມີການລາຍງານວ່າມີເດັກໃຫ້ພວກເຂົາລ່ວງລະເມີດທາງເພດ. - ຜູ້ລ່ວງລະເມີດບາງຄົນອາດຍັງມາຢາມປະເທດໃດໜຶ່ງ ແລະ ພັກຢູ່ເປັນເດືອນ ຫຼື ເປັນປີຕໍ່ຄັ້ງ. ໃນກໍລະນີນີ້, ບໍ່ຖືວ່າພວກເຂົາເປັນນັກທ່ອງທ່ຽວ ແຕ່ພວກເຂົາເປັນຜູ້ພັກອາໄສຕ່າງປະເທດທີ່ມີບ້ານ ຫຼື ຫ້ອງພັກເປັນຂອງຕົນເອງຫຼາຍກວ່າ.	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດຍົກຕົວຢ່າງການລ່ວງລະເມີດທີ່ຫາກໍ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຕົວຢ່າງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນປະເທດຂອງຕົນ.

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	- ຜູ້ລ່ວງລະເມີດບາງຄົນ ນຳໃຊ້ດິຈິຕອນ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອລະເມີດເດັກຢູ່ ປະເທດອື່ນ (ຕົວຢ່າງ: ໂດຍນຳໃຊ້ ກ້ອງຂອງຄອມພິວເຕີ ຫຼື 'webcams'). - ຜູ້ລ່ວງລະເມີດບາງຄົນ ເຮັດວຽກເປັນ ອາສາສະໝັກ, ຄູອາຈານ ຫຼື ທ່ານໝໍ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ລ່ວງລະເມີດເດັກທີ່ ພວກເຂົາໄດ້ພົບ ໃນວຽກຂອງພວກເຂົາ ຜ່ານງານການກຸສົນ, 'ສະຖານລ້ຽງເດັກ ກຳພາ', ໂຮງຮຽນ, ຄຣິນິກທາງການແພດ, ອື່ນໆ. - ຜູ້ລະເມີດບາງຄົນຈະນຳໃຊ້ ຜູ້ຈັດຫາ ແລະ ເຄືອຂ່າຍທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຊ່ວຍພວກ ເຂົາໃນການຊອກຫາ ແລະ ລ່ວງລະເມີດ ເດັກ. ຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະບຸ, ມີຄົນຫຼາຍປະເພດ ທີ່ອາດຈະຊ່ວຍຜູ້ລ່ວງລະເມີດ ໃນການ ເຂົ້າຫາ ແລະ ລ່ວງລະເມີດເດັກ.	
ແຜ່ນສະໄລ 32 ● ໃຜແມ່ນຜູ້ເຄາະຮ້າຍ? - ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ບໍ່ແມ່ນ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ - ທາຍ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ 18 ປີ - ທາຍ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍສາມາດ - ຕັ້ງແຕ່ລະສິ່ງທີ່ເຄາະຮ້າຍ - ທາຍ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍສາມາດ - ຕັ້ງແຕ່ລະສິ່ງທີ່ເຄາະຮ້າຍ - ທາຍ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍສາມາດ - ຕັ້ງແຕ່ລະສິ່ງທີ່ເຄາະຮ້າຍ - ທາຍ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍສາມາດ - ຕັ້ງແຕ່ລະສິ່ງທີ່ເຄາະຮ້າຍ - ທາຍ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍສາມາດ - ຕັ້ງແຕ່ລະສິ່ງທີ່ເຄາະຮ້າຍ - ທາຍ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍສາມາດ - ຕັ້ງແຕ່ລະສິ່ງທີ່ເຄາະຮ້າຍ - ທາຍ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍສາມາດ - ຕັ້ງແຕ່ລະສິ່ງທີ່ເຄາະຮ້າຍ - ທາຍ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍສາມາດ - ຕັ້ງແຕ່ລະສິ່ງທີ່ເຄາະຮ້າຍ	ໃຜແມ່ນຜູ້ເຄາະຮ້າຍ? • ຜູ້ລ່ວງລະເມີດສາມາດຕັ້ງເປົ້າໝາຍໃສ່ເດັກ ທີ່ມາຈາກພື້ນຖານໃດກໍໄດ້ • ຜູ້ເຄາະຮ້າຍສາມາດເປັນທັງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ. • ເດັກໝາຍເຖິງບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ. ຜູ້ເຄາະຮ້າຍສາມາດຢູ່ໃນເກນອາຍຸ ລະຫວ່າງ 0 – 17 ປີ. • ສະນັ້ນ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ອາດເປັນເດັກນ້ອຍ ຫຼື ໄວໜຸ່ມ • ເດັກເພດທີ່ສາມ ຫຼື ເດັກຜູ້ທີ່ກຳລັງຊອກຫາ ເອກະລັກທາງເພດຂອງພວກເຂົາ, ລວມທັງ ເດັກພິການ (ການພິການທຸກປະເພດ) ສາມາດເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ. ນີ້ປະກອບດ້ວຍການພິການທຸກປະເພດ ເຊັ່ນ: ພິການທາງຮ່າງກາຍ, ພິການທາງ ປະສາດສຳພັດ (ຄື ການໄດ້ຍິນ ແລະ ການເບິ່ງເຫັນ), ພິການທາງສະໝອງ ແລະ ມີບັນຫາທາງຈິດ. • ເດັກຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກການລ່ວງລະເມີດ ມີ ແນວໂນ້ມທີ່ຈະມາຈາກສະພາບແວດລ້ອມທີ່ ດ້ອຍໂອກາດ. ສ່ວນຫຼາຍມັກເປັນຜູ້ທຸກຍາກ, ເດັກທີ່ອາໄສຢູ່ຕາມທ້ອງຖະໜົນ/ແຄມທະເລ, ບໍ່ເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ມາຈາກຊຸມຊົນກຸ່ມນ້ອຍ ຫຼື ເດັກທີ່ມີບັນຫາຄອບຄົວແຕກແຍກ. ຜູ້ເຄາະຮ້າຍສ່ວນໃຫຍ່ເຄີຍປະສົບກັບການ ລ່ວງລະເມີດໃນຮູບແບບອື່ນມາແລ້ວ ໃນບ້ານຂອງເຂົາເອງ ຫຼື ຢູ່ທ້ອງຖະໜົນ.	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນເກັບກຳ ແລະ ຍົກຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບປະຫວັດຂອງຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ຈາກປະເທດຂອງຕົນ ທີ່ສະແດງລັກສະນະ ຕ່າງໆຂອງຜູ້ເຄາະຮ້າຍເຊັ່ນ ອາຍຸ, ເພດ, ສະຖານທີ່ ແລະ ອື່ນໆ. ຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ຈາກສີ່ (ໂດຍບໍ່ໃຫ້ເວົ້າເຈາະຈົງ ໃສ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍພຽງຄົນດຽວ) ອາດຈະເປັນ ປະໂຫຍດ.

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	• ແຕ່ວ່າ ບາງເທື່ອຜູ້ເຄາະຮ້າຍກໍ່ມາຈາກ ຄອບຄົວທີ່ມີຖະນະພໍປານກາງ ຫຼື ຮັ່ງມີ. ພວກເຂົາອາດໄດ້ຮັບການແຊກແຊງຈາກ ແຮງກົດດັນພາຍນອກທາງດ້ານການບໍລິໂພກ ວັດຖຸນິຍົມ (ສ່ວນຫລາຍແມ່ນແຮງກົດດັນ ຈາກໝູ່ເພື່ອນ) ແລະ, ພວກເຂົາອາດຈະ ບໍ່ຮູ້ຄວາມອັນຕະລາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ສະຖານະການຂອງພວກເຂົາ. • ນອກນັ້ນ ອາດຈະມີການເຂົ້າເຖິງເດັກຜ່ານ ດິຈິຕອນເຕັກໂນໂລຊີ. • ເດັກບໍ່ຄວນຮູ້ສຶກຜິດ ໃນການທີ່ຖືກລ່ວງ ລະເມີດ. • ເດັກຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍເລື້ອຍໆ. • ຜູ້ໃຫຍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປົກປ້ອງ ເດັກ ຈາກການລ່ວງລະເມີດ.	
ແຜ່ນສະໄລ້ 33 ● ສິ່ງນີ້ມີຄວາມໝາຍຄືແນວໃດສໍາລັບ ການທ່ອງທ່ຽວ? • ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພ ແມ່ນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄວາມ. • ສາມາດສາມາດຈະສອບຖາມໃນດ້ານນີ້ໃນ ໃນການທ່ອງທ່ຽວສາມ ລະດັບທີ່ສອບຖາມໃນສໍາລັບເດັກ: – ເຮົາໃຈຫລາຍ – ຮູ້ວ່າສິ່ງໃດຄວນລະວັງ – ບໍ່ເອີ້ນຊື່ອາບເຮືອເດີນບ່ອນເດັກ	• ໃນຖານະທີ່ເປັນພົນລະເມືອງຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເປັນສະມາຊິກ ອຸດສະຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວໂລກ (ບໍ່ວ່າທ່ານຈະຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງໃດກໍຕາມ), ທ່ານສາມາດມີອິດທິພົນດ້ານບວກ ໃນການ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ, ຊຶ່ງເປັນການຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ສະຖານະການ ສ່ຽງໄພບໍ່ເກີດຂຶ້ນ. • ຍ້ອນເຫດຜົນນີ້, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນຂະແໜງ ການທ່ອງທ່ຽວໃນທົ່ວໂລກ ກໍາລັງຊ່ວຍກັນສ້າງ ສະພາບແວດລ້ອມການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພ ສໍາລັບເດັກ. • ສິ່ງສໍາຄັນແມ່ນ ທ່ານຄວນເຂົ້າໃຈບັນຫາກ່ຽວ ກັບການລ່ວງລະເມີດເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ທ່ານຄວນຮູ້ວ່າຄວນລະມັດລະວັງອັນໃດ ໃນການປົກປ້ອງເດັກຈາກ ໄພອັນຕະລາຍໄດ້ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.	ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໃຈວ່າ ສະພາບ ແວດລ້ອມການທ່ອງທ່ຽວຈະປອດໄພຂຶ້ນສໍາລັບ ເດັກ ໂດຍການ ຫລຸດຜ່ອນໂອກາດໃນການ ເກີດການລ່ວງລະເມີດເດັກ.

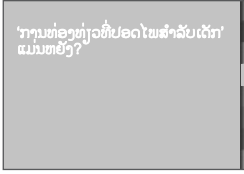

ບົດທີ 4: ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກແມ່ນຫຍັງ?

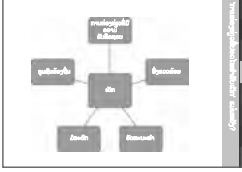
ບົດຮຽນໂດຍລວມ
 ບົດນີ້ ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບ 'ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ' ແລະ ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ມີຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ເດັກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນຜົນດີຕໍ່ ອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວອີກດ້ວຍ.

ຄາດຄະເນຜົນການຮຽນຮູ້
 ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສາມາດ:

- ອະທິບາຍເຖິງການພົວພັນ ລະຫວ່າງ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ.
- ກຳນົດຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຫຼັກທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ.
- ຮັບຮູ້ວ່າການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ ມີຜົນປະໂຫຍດສຳລັບທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ.
- ລະບຸອົງປະກອບຂອງ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກມີຫຍັງ.
- ເຂົ້າໃຈພັນທະສ່ວນຕົວ ແລະ ໜ້າທີ່ທາງວິຊາຊີບຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນ ການທ່ອງທ່ຽວ.

ເວລາທີ່ຕ້ອງໃຊ້	ເອກະສານແຈກຢາຍທີ່ຈຳເປັນ	ອຸປະກອນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ
30 ນາທີ	• ບັດເອົາກັບບ້ານ	• ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ • ປາກກາໃຫຍ່

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 34	• ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ສາມາດຮັບມືຕໍ່ບັນຫານີ້ແນວໃດ? ພວກເຮົາຈະສ້າງ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກແນວໃດ? ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກແມ່ນຫຍັງ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງສຳຄັນ?	
ແຜ່ນສະໄລ 35	• ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກແມ່ນການທ່ອງທ່ຽວທີ່: - ຮັບຮູ້ພາລະບົດບາດບົ່ມຊ້ອນ ແລະ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດເດັກ - ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຫລຸດຜ່ອນໄພອັນຕະລາຍ (ທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ) ທີ່ມີຕໍ່ເດັກທີ່ຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງ, ແລະ - ປະຕິບັດຕາມພາລະບົດບາດຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກທຸກຄົນ.	ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ, ພວກເຮົາສາມາດອະທິບາຍດ້ວຍວິທີການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ຂັ້ນຕອນທຳອິດເປັນຂັ້ນຕອນພື້ນຖານ, ຂັ້ນຕອນທີສອງ ແມ່ນພັດທະນາຈາກຂັ້ນຕອນທີ່ໜຶ່ງ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີສາມ ພັດທະນາມາຈາກຂັ້ນຕອນທີສອງ. ການຮັບຮູ້ພາລະບົດບາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳພັນຕ່າງໆ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ. ມັນອາດຈະບໍ່ເຫັນໄດ້ທັນຕາ ແຕ່ທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາກະທຳ ແມ່ນມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງອື່ນ. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປາດຖະໜາສ່ວນຕົວ ແລະ ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ໃນການພິຈາລະນາບັນດາຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວເວລາທີ່ເລືອກ ແລະ ຕັດສິນໃຈ. ການປະຕິບັດພາລະບົດບາດຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການຕັ້ງໃຈຊອກຫາໂອກາດ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໂດຍມີຈຸດປະສົງໃນການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພ. ເຊັ່ນການປະຕິບັດແຜນລິເລີ່ມໃໝ່.

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ້ 36	ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ 'ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ'. ທ່ານອາດຈະຄຸ້ນເຄີຍກັບ 'ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ'. ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ມີວັດຖຸປະສົງໃນການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງທຳມະຊາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ມະນຸດຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເດັກທີ່ຕ້ອງການການປົກປ້ອງເປັນພິເສດ. ນັກເດີນທາງມີຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ຈະສະໜັບສະໜູນ ການທ່ອງທ່ຽວແບບມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ເທັ້ນໄດ້ຈາກ ຄວາມຕ້ອງການໃນການມີປະສົບການອັນມີຄຸນຄ່າ (ເປັນຕົ້ນແມ່ນການເປັນອາສາສະໝັກ). ແຕ່ພວກເຮົາຄວນຮັບປະກັນວ່າ ປະສົບການດັ່ງກ່າວ ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເດັກຕົກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ມີຜົນກະທົບດ້ານລົບຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເດັກ. ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍ ອົງການທ່ອງທ່ຽວສາກົນ ຊຶ່ງປະກອບມີ: ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ, ຊຶ່ງຕົ້ນຕໍແມ່ນພວກເຂົາໄດ້ສ້າງ ຫຼັກການປະຕິບັດສິນທຳຂອງໂລກ ເພື່ອປົກປ້ອງໃຫ້ເດັກປອດໄພໃນການທ່ອງທ່ຽວ. ຫຼັກການປະຕິບັດສິນທຳຂອງໂລກ ໄດ້ກຳນົດຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ການລ່ວງລະເມີດເດັກແມ່ນຂັດກັບເປົ້າໝາຍພື້ນຖານຂອງການທ່ອງທ່ຽວ. ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວຂອງໂລກ ຍັງສະໜັບສະໜູນການລະດົມໃຫ້ມີການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ. ລັດຖະມົນຕີການທ່ອງທ່ຽວຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ໄດ້ລົງນາມໃນຫຼັກການປະຕິບັດສິນທຳໂລກ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ. ເມື່ອເຮັດຄືແນວນັ້ນ, ແຕ່ລະປະເທດໄດ້ສ້າງພັນທະຢ່າງເປັນທາງການ ເພື່ອຢຸດຕິການລ່ວງລະເມີດເດັກທີ່ມີຜົນມາຈາກການທ່ອງທ່ຽວ.	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຍັງສາມາດນຳເອົາພາກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈາກນະໂຍບາຍ ຫຼື ຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດ ເພື່ອທົບທວນຄືນບຸລິມະສິດແຫ່ງຊາດສໍາລັບຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການທ່ອງທ່ຽວ ເຂົ້າມາສອນໃນບົດນີ້. ຖ້າບໍ່ມີມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ, ບາງມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບສາມາດອີງໃສ່: ຫຼັກການປະຕິບັດສິນທຳ ໂລກ ສາມາດດາວໂຫຼດໄດ້ທີ່ http://www.unwto.org/ethics/index.php

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜນສະໄລ 37 ●	ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນຂອງຄູ່ຮ່ວມງານຈາກຫຼາຍພາກສ່ວນ. ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈ ບົດບາດຂອງເຮົາເອງ ແລະ ຂອງຜູ້ອື່ນນຳ. ການເຂົ້າໃຈພາລະບົດບາດຂອງຕົນເອງ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຄົນອື່ນ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາສາມາດເຮັດວຽກຮ່ວມ ກັນໄດ້. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດອີງໃສ່ແຜນວາດ ເພື່ອເວົ້າກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດຂອງແຕ່ລະຄູ່ ຮ່ວມພັດທະນາ. ເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊ່ວຍພວກເຂົາພາຍໃຕ້ລະບົບນີ້, ພາຍໃນລະບົບຄອບຄົວ, ພາຍໃນລະບົບຊຸມຊົນ. ເຖິງແມ່ນວ່າການບົກປ້ອງເດັກແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງທຸກຄົນ, ແຕ່ກໍຍັງມີນັກວິຊາຊີບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກ ແລະ ມີປະສົບການໃນການສ້າງລະບົບ ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ແກ່ເດັກ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ຄວາມສຳຄັນໃນພາລະບົດ ບາດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ກໍຕ້ອງບົກສານຳເຂົາເຈົ້າເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາອາດຈະຕັດສິນໃຈໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງດີ ແຕ່ບໍ່ສ້າງປະໂຫຍດຫຍັງໃຫ້ແກ່ເດັກ ຫຼື ທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດກໍຄືສ້າງຜົນກະທົບໃນທາງກົບກັນ. ຕົວຢ່າງ: ບາງຄັ້ງເວລາທີ່ຂະແໜງທຸລະກິດ ຫຼື ບຸກຄົນ ໃດໜຶ່ງຕ້ອງການຫຼອກເດັກ, ພວກເຮົາຈະຄິດເລັ່ງໃສ່ເດັກທີ່ຢູ່ໃນສະຖາບັນ ເບິ່ງແຍງເດັກ ເຊັ່ນ: ສະຖານເດັກກຳພ້າ. ແຕ່ຫຼັກຖານທົ່ວໂລກໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ບ່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບເດັກແມ່ນພາຍໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສະໜັບສະໜູນລະບົບດັ່ງກ່າວ. ນີ້ແມ່ນແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ ທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການສ້າງ ເພື່ອບົກປ້ອງເດັກຢ່າງຍືນຍົງ. ພາກທຸລະກິດ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ອຳນາດການບົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສາມາດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼາຍກວ່ານີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ເດັກມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພໃຫ້ແກ່ເດັກ.	

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	ນັກທ່ອງທ່ຽວເອງ ກໍຍັງມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການເຄົາລົບຄຸນຄ່າຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ຄວາມປອດໄພທາງສັງຄົມຂອງເດັກ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ. ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວຮູ້, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສ້າງທາງເລືອກໃຫ້ພວກເຂົາປົກປ້ອງເດັກໃຫ້ປອດໄພ.	
ແຜ່ນສະໄລ້ 38 ●	ບົດບາດຂອງນັກເດີນທາງ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວມີຫຍັງ? ການຄົ້ນຄວ້າພົບວ່າບັນດານັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາທ່ຽວໃນພາກພື້ນນີ້ຕ້ອງການຊ່ວຍເດັກຜູ້ທີ່ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າມີຄວາມສ່ຽງ, ແຕ່ຫຼາຍຄົນກໍສັບສົນວ່າຈະເຮັດແນວໃດ. ການຄົ້ນຄວ້າຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າບັນດານັກທ່ອງທ່ຽວຍັງຕ້ອງການຊ່ວຍ ແລະ ຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມວ່າພວກເຂົາສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່. ນັກທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍຄົນອາດຈະຕ້ອງການສົ່ງເສີມທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບປະຕິບັດທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ. ນັກເດີນທາງ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວໃນພາກພື້ນນີ້ຕ້ອງການ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ. ມັນເປັນສິ່ງງ່າຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ປະເດັນສໍາຄັນທີ່ຕ້ອງຮັບຊາບຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ນັກເດີນທາງ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວແຕ່ລະຄົນແມ່ນແຕກຕ່າງກັນ. ນັກເດີນທາງ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຄືກັນກັບໂລກເຮົາ!	ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ສາມາດອ້າງອີງເຖິງບົດລາຍງານປີ 2013 ກ່ຽວກັບ <i>ນັກເດີນທາງທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ</i>, ທີ່ໄດ້ດໍາເນີນການສຳຫຼວດນັກທ່ອງທ່ຽວເກືອບ 300 ຄົນ ທີ່ເຂົ້າມາພາກພື້ນກ່ຽວກັບທັດສະນະຄະຕິຂອງພວກເຂົາ ຕໍ່ກັບການລ່ວງລະເມີດເດັກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການທ່ອງທ່ຽວ. ຜົນການສຳຫຼວດເປັນຮູບພາບ ແມ່ນໄດ້ລວມເຂົ້າໃນ <i>ບົດເອົາກັບບ້ານ</i> ('ນັກເດີນທາງທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ').
ແຜ່ນສະໄລ້ 39 ●	ມີຕົວຢ່າງຫຼາຍໆອັນກ່ຽວກັບແຜນລິເລີ້ມຂອງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກໃນທົ່ວໂລກ. ນີ້ປະກອບດ້ວຍ: ບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວທີ່ສະແດງໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຈັກວິທີການສະໜັບສະໜູນຊຸມຊົນທີ່ອ່ອນໄຫວໂດຍການມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ວັດທະນາທຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໂດຍບໍ່ຕ້ອງລົງມື. ທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການເດີນທາງ ແລະ ສື່ຕ່າງໆທີ່ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກັບລູກຄ້າຂອງຕົນກ່ຽວກັບວິທີການເປັນນັກເດີນທາງທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ.	ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກສາມາດຕື່ມ ຫຼື ປ່ຽນຕົວຢ່າງພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງແບບປະຕິບັດທີ່ດີ. ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກອາດຈະ ຢາກໃຈ ແຍກໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການລິເລີ້ມທີ່ໃຫ້ຄວາມຮູ້ ສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ປະຕິບັດກິດຈະກຳອື່ນໆ.

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜນສະໄລ 40 ●	ຕົວຢ່າງອື່ນໆລວມມີ: • ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ອົງການຕ່າງໆ ທີ່ມີການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກ ໃນການປະຖົມນິເທດພະນັກງານ ແລະ ເພື່ອສືບຕໍ່ພັດທະນາວຽກງານອາຊີບ. • ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ອົງການຕ່າງໆ ທີ່ມີ ນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກທີ່ຈະແຈ້ງຊຶ່ງ ກຳນົດ ຄວາມມັ່ງໝັ້ນຂອງບໍລິສັດໃນການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ຂຶ້ນຕອນການລາຍງານທີ່ຈະແຈ້ງຖ້າມີ ສະຖານະການທີ່ໜ້າສົງໄສ.	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດຕື່ມ ຫຼື ປ່ຽນຕົວຢ່າງພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງແບບປະຕິບັດທີ່ດີ.
ແຜນສະໄລ 41 ●	ຍັງມີຕົວຢ່າງ ໃນການປົກປ້ອງເດັກແບບໃໝ່ໆ ອີກເຊັ່ນ: • ຮ້ານອາຫານທີ່ຈ້າງໄວໜຸ່ມ ແລະ/ຫຼື ຄອບຄົວ ທີ່ເຄີຍມີຄວາມສ່ຽງມາກ່ອນ • ວິສາຫະກິດທາງສັງຄົມທີ່ໃຫ້ທາງເລືອກອື່ນໆ ຕໍ່ກັບໄວໜຸ່ມ ແລະ/ຫຼື ຄອບຄົວທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ • ການໂຄສະນາຜ່ານສື່ຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການ ທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ ແລະ ມີການປົກປ້ອງສາທາລິ ກໍຄື ການໂຕ້ວາທິ	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດຕື່ມ ຫຼື ປ່ຽນຕົວຢ່າງພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງແບບປະຕິບັດທີ່ດີ.
ແຜນສະໄລ 42	ກິດຈະກຳ: ການສົນທະນາເປັນ ກຸ່ມນ້ອຍ (ເປັນທາງເລືອກ) • ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອອກເປັນກຸ່ມອຸດສະຫະກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຕົວຢ່າງ ກຸ່ມພະນັກງານ ໂຮງແຮມ, ຜູ້ຮັບສິ່ງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ບໍລິສັດນຳທ່ຽວ ແລະ ພະນັກງານນຳທ່ຽວ, ພະນັກງານສາຍການບິນ, ຜູ້ຈຳໜ່າຍຂອງທິລະນິກ ແລະ ອື່ນໆ). • ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເຮັດລາຍການ ກ່ຽວກັບຜົນ ປະໂຫຍດທີ່ມີຕໍ່ທຸລະກິດພວກເຂົາ ທີ່ເປັນຜົນ ມາຈາກການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ. • ໃຫ້ເວລາ 5 ນາທີໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສົນທະນາກັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແລກປ່ຽນຄຳເຫັນ ຂອງພວກເຂົາ.	ເອົາເຈ້ຍແຜນໃຫຍ່ໃຫ້ກຸ່ມບັນທຶກຄຳຕອບ ຂອງຕົນ.

ສະໄໝ	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄໝ 43 ● ຍ້ອນຫຍັງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກຈຶ່ງມີຄວາມໝາຍທີ່ທຸລະກິດ? ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກມີຄວາມໝາຍທີ່ທຸລະກິດ: • ຊ່ວຍບໍລິສັດຂອງທ່ານໄດ້ມີຄວາມກະທັນຫັນ • ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດທຸກໆສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດຂອງທ່ານມີຄວາມສຳຄັນ • ຊ່ວຍໃຫ້ບໍລິສັດຂອງທ່ານເປັນທີ່ຍິນດີ ແລະ ມີອາຍາດີທີ່ີ • ເພີ່ມຂອງໂຕ້ແຍກບໍລິສັດ ແລະ ສູດອອກຄວາມສ່ຽງ • ການໂພສສະໜອງອາຍາດີ ແລະ ການເປັນໄດ້ໂດຍອະນາດ	'ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ' ມີຄວາມໝາຍທີ່ທຸລະກິດ. • ມັນຊ່ວຍໃຫ້ບໍລິສັດຂອງທ່ານມີຄວາມນິຍົມສໍາລັບແນວໂນ້ມ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນປະຈຸບັນ. • ມັນຍັງຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກເດີນທາງ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວຜູ້ທີ່ສົນໃຈທ່ອງທ່ຽວໃນພາກພື້ນນີ້. • ມັນຊ່ວຍໃຫ້ບໍລິສັດຂອງທ່ານຮັກສາພາບພົດ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໃຫ້ເປັນທີ່ດຶງດູດ ແລະ ເປັນທີ່ນິຍົມໄດ້. • ມັນຊ່ວຍໃຫ້ບໍລິສັດເດັ່ນ ແລະ ພິເສດກວ່າບໍລິສັດ ແລະ ທຸລະກິດອື່ນໆ. • ມັນຊ່ວຍເພີ່ມຊື່ສຽງຂອງບໍລິສັດຂອງທ່ານ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ຊື່ສຽງຂອງບໍລິສັດທ່ານ. • ມັນຊ່ວຍໃຫ້ບໍລິສັດຂອງທ່ານມີຜົນຕອບຮັບທີ່ດີ ຈາກລູກຄ້າ. • ມັນຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານສາມາດຕໍ່ລອງລາຄາທີ່ສູງຂຶ້ນ ຈາກລູກຄ້າ. • ຜູ້ຖືຫຸ້ນອື່ນໆຂອງທ່ານຈະຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນທຸລະກິດຂອງທ່ານໃຫ້ແກ່ເຄືອຂ່າຍຂອງພວກເຂົາ. • ທັງໝົດຂ້າງເທິງນີ້ຈະນຳໄປສູ່ຜົນກຳໄລ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍຕົວໃນໄລຍະຍາວຂອງບໍລິສັດຂອງທ່ານ. ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກນັ້ນ ແມ່ນແນວຄວາມຄິດ ທີ່ເປັນປະສົບການດ້ານການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຊວນເຊີນຮຽນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ. ມັນເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ສຶກດີ. ບັນດາບໍລິສັດສາມາດສ້າງຜົນກຳໄລໄດ້ໂດຍການຈັດຫາປະສົບການແບບນີ້ໃຫ້ກັບລູກຄ້າ ຫຼື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ບໍລິສັດອື່ນອາດຈະນຳເອົາໄປໃຊ້ໄດ້.	

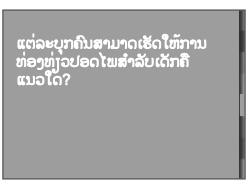
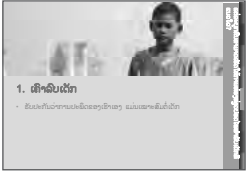

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 44 • ຍ້ອນຫຍັງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກຈຶ່ງມີຄວາມໝາຍຕໍ່ທຸລະກິດ? (ຕໍ່) • ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ທຸລະກິດ. • ສຳຄວາມດີຈຳນວນເດັກທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທາງສັງຄົມ. • ສົ່ງເສີມການໂຄສະນາຮ່າງປາກ. • ລັດຖະບານ ແລະ ຊຸມຊົນ ເລືອກບໍລິສັດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ສັງຄົມ. • ຜູ້ຊື້ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທາງສັງຄົມ. • ການເຮັດມະນຸດຊາຍ ແລະ ສັງສາອະດີດຊາຍທີ່ດີ. • ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການທ່ອງທ່ຽວ.	‘ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ’ ຍັງຊ່ວຍໃຫ້ບໍລິສັດຂອງທ່ານປະຕິບັດຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຂອງອົງກອນ (CSR): • ມັນດຶງດູດນັກເດີນທາງທີ່ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບວຽກງານທາງສັງຄົມ (ໃນບັດຈຸບັນ ລູກຄ້າກຳລັງຊອກຫາບໍລິສັດທີ່ປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ພວກເຮົາສາມາດປ່ຽນທິດທາງຂອງນັກເດີນທາງອອກຈາກປະສົບການເຊັ່ນ: ‘ການທ່ອງທ່ຽວສະຖານທີ່ເດັກກຳພ້າ’ ທີ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ເດັກ ແລະ ສິ່ງເສີມບໍລິສັດ ອຸດສະຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວທີ່ສະໜັບສະໜູນເສດຖະກິດພາຍໃນຊຸມຊົນ). • ສິ່ງເສີມການໂຄສະນາຮ່າງປາກ (ລູກຄ້າທີ່ຮັບຮູ້ວຽກງານທາງສັງຄົມຈະບອກຕໍ່ພູພວກເຂົາກ່ຽວກັບທ່ານ). • ລັດຖະບານ ແລະ ຊຸມຊົນ ເລືອກບໍລິສັດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼາຍກວ່າ (ລັດຖະບານເລືອກທີ່ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບໍລິສັດທີ່ສະໜັບສະໜູນ ແຜນງານປົກປ້ອງເດັກແຫ່ງຊາດ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຊຸມຊົນເລືອກບໍລິສັດທີ່ສະແດງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດ). • ມັນເປັນການເຊື່ອເຊີນນັກລົງທຶນທີ່ຮັບຮູ້ວຽກງານທາງສັງຄົມ (ນັກລົງທຶນນັບມື້ມີຄວາມສົນໃຈໃນບໍລິສັດທີ່ສະແດງຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ດີຕໍ່ສັງຄົມ) • ຊ່ວຍໃຫ້ບັນດາທຸລະກິດຈ້າງ ແລະ ຮັກສາພະນັກງານທີ່ດີ (ຍ້ອນວ່າພະນັກງານຕ້ອງການເຮັດວຽກໃຫ້ທຸລະກິດທີ່ຕອບແທນຄືນໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ). • ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການທ່ອງທ່ຽວ (ຄຸນນະພາບວຽກງານການທ່ອງທ່ຽວທີ່ດີກວ່າໝາຍເຖິງ ການຫລຸດຜ່ອນການທຳລາຍວັດທະນາທຳຂອງ ພວກເຮົາ, ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການບໍລິການ, ເພີ່ມອັດຕາການຈ້າງງານ ແລະ ອາຊີບ ແລະ ມີສະພາບແວດລ້ອມໃນການເຮັດວຽກທີ່ດີ ແລະ ປອດໄພ).	

ບົດຮຽນທີ 5: ແຕ່ລະບຸກຄົນສາມາດເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພສໍາລັບເດັກຄືແນວໃດ?

ບົດຮຽນໂດຍລວມ
 ບົດນີ້ຈະຍົກຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບການລົງມືປະຕິບັດທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດເຮັດໄດ້ເອງໃນການປ້ອງເກັດໃນການທ່ອງທ່ຽວ.
 ຫມາຍເຫດ : ໃນບາງກໍລະນີ, ຕົວຢ່າງ: ຖ້າການຝຶກອົບຮົມແນໃສ່ ຜູ້ບໍລິຫານອາວຸໂສ ແລະ/ຫຼື ພະນັກງານພາກລັດ, ພາກນີ້ອາດສະເໜີໂດຍຫຍໍ້ ແລະ ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກສາມາດເຂົ້າໄປຫາ ພາກທີ 6 ແລະ 7 ໄດ້ເລີຍ.

ຄາດຄະເນຜົນການຮຽນຮູ້
 ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສາມາດ:
 • ເວົ້າຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ພວກເຂົາສາມາດເຮັດໄດ້ເອງເພື່ອປ້ອງເກັດຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນ ການທ່ອງທ່ຽວ.
 • ເຂົ້າໃຈຜົນປະໂຫຍດໃນການລົງມືກະທຳຫຼາຍກວ່າການລະເລີຍຕໍ່ສະຖານະການທີ່ເດັກອາດຈະມີຄວາມສ່ຽງ.
 • ລະບຸວິທີການປະຕິບັດໃນການປ້ອງເກັດ ໃນກໍລະນີສຶກສາຕ່າງໆ.

ເວລາທີ່ຕ້ອງໃຊ້	ເອກະສານແຈກຢາຍທີ່ຕ້ອງການ	ອຸປະກອນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ
75 ນາທີ	ບັດເອົາກັບບ້ານ ທີ່ສີ່ 'ພະນັກງານທ່ອງທ່ຽວ - ກໍລະນີສຶກສາ ແລະ ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ' (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 6)	ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ປາກກາໃຫຍ່

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 45	ບໍ່ວ່າພວກເຮົາເປັນບຸກຄົນ, ສະມາຊິກພາຍໃນ ຊຸມຊົນ, ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ບໍລິສັດ ຂະໜາດໃຫຍ່, ພວກເຮົາທຸກຄົນສາມາດເຮັດ ໜ້າທີ່ທີ່ເປັນສ່ວນຂອງພວກເຮົາໃນການສ້າງ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ.	
ແຜ່ນສະໄລ 46	ໃນຖານະທີ່ເປັນຄົນຊຶ່ງເຮັດວຽກໃນພາກສ່ວນ ທຸລະກິດ, ພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດປະຕິບັດຫຼາຍ ຢ່າງເພື່ອເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບ ເດັກ ຊຶ່ງຍັງສະໜັບສະໜູນການຢູ່ລອດຂອງ ທຸລະກິດທ່ານ. ການກະທຳເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບບັນຫາຜູ້ກ່ຽວເອງ ແລະ ເດັກ ກໍຄື ວິທີການ ທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດສໍາລັບເດັກໃນຊຸມຊົນ ຂອງພວກເຮົາ.	ອ້າງອີງເຖິງ ບັດເອົາກັບບ້ານ (ຂ້ອຍຈະເຮັດ ແນວໃດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະພາບແວດລ້ອມການ ທ່ອງທ່ຽວນັ້ນປອດໄພສໍາລັບເດັກ?)

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	1. ເຄົາລົບເດັກ ທຳອິດ, ພວກເຮົາສາມາດເຄົາລົບເດັກໃນລະດັບສ່ວນຕົວ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງຮັບປະກັນພຶດຕິກຳຂອງພວກເຮົາຕໍ່ເດັກໃຫ້ ເໝາະສົມ. ອັນນີ້ຈະສາມາດປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ຍັງສາມາດປົກປ້ອງທ່ານອີກດ້ວຍ. ຕົວຢ່າງ: ປະພຶດຕໍ່ເດັກດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ຢູ່ສະເໝີ, ບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ເງິນກັບເດັກຂໍທານ (ຫາວິທີທີ່ດີກວ່າເຊັ່ນ: ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອພໍ່ແມ່ພວກເຂົາແທນ. ອັນນີ້ສາມາດເຮັດໄດ້ຫຼາຍວິທີ, ວິທີທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດແມ່ນການບໍລິຈາກໃຫ້ການກຸສົນທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຄອບຄົວທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງ.) ຫຼີກລ້ຽງການຈັບປາຍຮ່າງກາຍຂອງເດັກຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກພາຍໃນຄອບຄົວຂອງທ່ານ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ ຮັບຟັງ ເດັກຢ່າງລະມັດລະວັງ.	
ແຕ່ນສະໄລ 47	2. ປູກຈິດສຳນຶກ ທ່ານສາມາດປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຕໍ່ເດັກໂດຍການ ບອກຄອບຄົວ, ພູ່ເພື່ອນ, ເພື່ອນບ້ານ, ເພື່ອນຮ່ວມງານ, ລູກຄ້າ ກໍຄື ຊຸມຊົນຂອງທ່ານ ແລະ ປູກລະດົມໃຫ້ພວກເຮົາປົກປ້ອງເດັກຄືກັນ. ທ່ານສາມາດແບ່ງປັນສຳເນົາ <i>ບັດເອົາກັບບ້ານ</i> ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຈາກການຝຶກອົບຮົມໃນນີ້. ທ່ານສາມາດເຂົ້າເບິ່ງເວັບໄຊ www.childsafetourism.org ແລະ ເລົ່າຕໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ນຳ. ຍັງມີສົນທະນາຫຼາຍເທົ່າໃດ ຄວາມສາມາດໃນການພັດທະນາວຽກງານດັ່ງກ່າວຕໍ່ກັບ ຊຸມຊົນກໍຍິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ.	

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 48 3. ສິ່ງຕາຍຢາງລະມັດລະວັງ ແລະ ຮັບຮູ້ສັນຍານທີ່ຊີ້ບອກວ່າເດັກອາດຈະມີຄວາມສ່ຽງ. • ມີລວມທັງການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນອ້ອມແອ້ມທ່ານ ແລະ ພິຈາລະນາວ່າເດັກມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ບໍ່. • ມີລວມດ້ວຍການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນຂອງທ່ານເອງກ່ຽວກັບເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ. ສ່ວນຫຼາຍຈະເປັນການງ່າຍກວ່າທີ່ຈະຫັນໄປທາງອື່ນ ຍ້ອນວ່າມັນຍາກທີ່ຈະເຫັນເດັກໃນສະຖານະການທີ່ລຳບາກ. • ໃນກໍລະນີທີ່ມີເດັກຫຼາຍໆຄົນມີຄວາມສ່ຽງ, ທ່ານສາມາດຍົກຂໍ້ກຽັວນຢູ່ໃນເທດສະການຕ່າງໆຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.	3. ສິ່ງເກດຢາງລະມັດລະວັງ ແລະ ຮັບຮູ້ສັນຍານທີ່ຊີ້ບອກວ່າເດັກອາດຈະມີຄວາມສ່ຽງ. • ມີລວມທັງການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນອ້ອມແອ້ມທ່ານ ແລະ ພິຈາລະນາວ່າເດັກມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ບໍ່. • ມີລວມດ້ວຍການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນຂອງທ່ານເອງກ່ຽວກັບເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ. ສ່ວນຫຼາຍຈະເປັນການງ່າຍກວ່າທີ່ຈະຫັນໄປທາງອື່ນ ຍ້ອນວ່າມັນຍາກທີ່ຈະເຫັນເດັກໃນສະຖານະການທີ່ລຳບາກ. • ໃນກໍລະນີທີ່ມີເດັກຫຼາຍໆຄົນມີຄວາມສ່ຽງ, ທ່ານສາມາດຍົກຂໍ້ກຽັວນຢູ່ໃນເທດສະການຕ່າງໆຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.	ສໍາຄັນແມ່ນຜູ້ອຳນວຍຄວາສະດວກຄວນຫລຸດຜ່ອນຄວາມກັງວົນຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໂດຍບອກວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສ່ວນ ຕົວກັບບັນຫາໂດຍລວມຂອງເດັກ. ແຕ່ພວກເຂົາຄວນເຂົ້າໃຈຄວາມຮັບຜິດຊອບສ່ວນຕົວຂອງຕົນ. ອະທິບາຍຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ພວກເຮົາມີຂີດຈຳກັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດບໍ່ໄດ້ ຖ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ມີສິດອຳນາດ.
ແຜ່ນສະໄລ 49 4. ລົງມືປະຕິບັດຖ້າທ່ານເຫັນເດັກຕົກໃນສະພາບຄວາມສ່ຽງ • ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງນະໂຍບາຍການ ປົກປ້ອງເດັກຂອງບໍລິສັດຂອງທ່ານ (ຖ້າມີ). • ຂຽນລາຍລະອຽດໃນສິ່ງທີ່ທ່ານເຫັນ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ບັນທຶກສິ່ງທີ່ທ່ານເຫັນ, ບ່ອນທີ່ທ່ານເຫັນ, ເວລາທີ່ທ່ານເຫັນໂດຍລະອຽດ (ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າທ່ານຈະບໍ່ລືມ). • ເຮັດບົດລາຍງານເປັນທາງການ.	4. ລົງມືປະຕິບັດຖ້າທ່ານເຫັນເດັກຕົກໃນສະພາບຄວາມສ່ຽງ ການລົງມືປະຕິບັດທີ່ເໝາະສົມລວມມີ: • ບອກຜູ້ຈັດການ ຫຼື ຫົວໜ້າຂອງທ່ານ. • ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງນະໂຍບາຍການ ປົກປ້ອງເດັກຂອງບໍລິສັດຂອງທ່ານ (ຖ້າມີ). • ຂຽນລາຍລະອຽດໃນສິ່ງທີ່ທ່ານເຫັນ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ບັນທຶກສິ່ງທີ່ທ່ານເຫັນ, ບ່ອນທີ່ທ່ານເຫັນ, ເວລາທີ່ທ່ານເຫັນໂດຍລະອຽດ (ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າທ່ານຈະບໍ່ລືມ). • ເຮັດບົດລາຍງານເປັນທາງການ.	ມັນລວມດ້ວຍການເຂົ້າໃຈໃນລະດັບບຸກຄົນ, ລະດັບສ່ວນຕົວ ວ່າພວກເຮົາສາມາດລົງມືປະຕິບັດ ຕາມຂອບເຂດອຳນາດ ຫຼື ຂີດຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ.
ແຜ່ນສະໄລ 50 ຫາງເລືອກຂອງທ່ານສໍາຄັນ • ພວກເຮົາຈະເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກວ່າອ່ອນເອິກເອິກຫາງ? • ພວກເຮົາຈະເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກວ່າອ່ອນເອິກເອິກຫາງ?	• ມັນສໍາຄັນທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງລົງມືປະຕິບັດຖ້າເດັກຕົກຢູ່ໃນສະພາບຄວາມສ່ຽງ. • ຖ້າທ່ານລະເລີຍບັນຫາ, ເດັກຈະປະເຊີນກັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດອັນຮ້າຍແຮງ. • ຖ້າທ່ານເລືອກເຮັດບົດລາຍງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສາມາດສອບສວນຢ່າງລະອຽດອ່ອນວ່າມີບັນຫາ ຫຼື ບໍ່ - ແລະ ເດັກກໍສາມາດຮັບການປົກປ້ອງຈາກການລ່ວງລະເມີດ.	

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 51 ຂ້ອຍຈະລາຍງານໄດ້ແນວໃດ? • ຂ້າງໄດ້ລິເວນບ່ອນອ່ານຊາບ. • ໂອກາດສາມາດເປັນຜູ້ອ່ານໄດ້ກັບແອັດຊາດ. • ຕິດຕໍ່ທາງອິນເຕີເນັດສູນກາງ. • ຕິດຕໍ່ທາງອິນເຕີເນັດສູນກາງ.	• ມີຫຼາຍວິທີໃນການລາຍງານ: - ແຈ້ງທົວໜ້າຂອງທ່ານກ່ຽວກັບສະພາບການ. - ໂທຫາສາຍດ່ວນບົກປ້ອງເດັກແຫ່ງຊາດ - ຕິດຕໍ່ທາອຳນາດການບົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ - ຕິດຕໍ່ທາອົງການບົກປ້ອງເດັກທີ່ມີຊື່ສຽງ • ເມື່ອທ່ານເຮັດບົດລາຍງານ, ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ທ່ານຕ້ອງໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້. ລວມທັງ: - ທ່ານໄດ້ເຫັນຫຍັງ? - ທ່ານໄດ້ເຫັນຢູ່ໃສ? - ທ່ານໄດ້ເຫັນຕອນໃດ? - ຜູ້ໃດຢູ່ໃນເຫດການ? - ທ່ານຮູ້ລາຍລະອຽດອັນໃດກ່ຽວກັບບຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ອາດຈະຊຸດຮິດເດັກ (ເພດ, ອາຍຸ, ຮູບຮ່າງລັກສະນະ, ສັນຊາດ ແລະ ອື່ນໆ)? - ທ່ານຮູ້ລາຍລະອຽດອັນໃດກ່ຽວກັບເດັກ ຜູ້ທີ່ອາດ ຈະມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກລ່ວງລະເມີດ (ເພດ, ອາຍຸ, ຮູບຮ່າງລັກສະນະ)? • ທ່ານເປັນພຽງແຕ່ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນພາກສ່ວນການທ່ອງທ່ຽວ, ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ. ບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງທ່ານທີ່ຈະຮ້ອງຟ້ອງກ່ຽວກັບເຫດການ ຫຼື ແຊກແຊງດ້ວຍວິທີທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ. ການກະທຳດັ່ງກ່າວອາດເຮັດໃຫ້ທ່ານຖືກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ. • ແຕ່ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ທ່ານຈະລາຍງານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບ ຍ້ອນພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ດຳເນີນການຢ່າງເໝາະສົມ.	ກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນຈະຮູ້ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ຂອງກົມໂກກການລາຍງານທ້ອງຖິ່ນ. ອີງໃສ່ບັດເອົາກັບບ້ານ ('ຂ້ອຍຈະລາຍງານແນວໃດ?') ຂ້ອຍຈະລາຍງານໄດ້ແນວໃດ? ດຳເນີນສິ່ງໃດທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມສະດວກທີ່ທ່ານສາມາດໃຫ້ໃຫ້ກັບຜູ້ອ່ານຊາບ? 1. ທ່ານຈະໃຫ້ບັນລັບສູນກາງສູນກາງ 2. ທ່ານຈະຕິດຕໍ່ສູນກາງສູນກາງ 3. ທ່ານຈະຕິດຕໍ່ສູນກາງສູນກາງ 4. ທ່ານຈະຕິດຕໍ່ສູນກາງສູນກາງ

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ້ 52	ກິດຈະກຳ: ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ ກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວ (ເປັນທາງເລືອກ) • ແຈກຢາຍເອກະສານກ່ຽວກັບ 'ກໍລະນີສຶກສາສໍາລັບການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ' ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກຄົນ (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 6). • ເອີ້ນເອົາຜູ້ອາສາສະໝັກ 4 ຄົນເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມເຮັດບົດບາດສົມມຸດ. ແນະນຳຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນໃຫ້ສັງເກດການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ ແລະຕອບຄໍາຖາມໃນຕອນທ້າຍ. • ໃຫ້ນັກສໍາມະນາກອນ 4 ຄົນທີ່ອາສາສະໝັກນັ້ນອອກຈາກຫ້ອງໄປກະກຽມ 3 ນາທີ. ຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄົນອື່ນວ່າເຂົາຈະເຮັດແນວໃດ ຖ້າພວກເຂົາເປັນພະນັກງານຕ້ອນຮັບພາຍໃນໂຮງແຮມ. • ບອກໃຫ້ຜູ້ອາສາສະໝັກເລີ່ມຕົ້ນສະແດງບົດບາດສົມມຸດ. • ຫຼັງຈາກການຫຼິ້ນບົດບາດສົມມຸດ, ຖາມຄໍາຖາມຕາມຄໍາແນະນຳໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 6.	
ແຜ່ນສະໄລ້ 53 ●	ກິດຈະກຳ: ກໍລະນີສຶກສາ • ແບ່ງທ້ອງອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ແບ່ງຕາມໝວດວຽກງານທີ່ຄ້າຍຄືກັນ (ຕົວຢ່າງ: ພະນັກງານໂຮງແຮມ, ພະນັກງານນຳທ່ຽວ, ຄົນຂັບລົດແທັກຊີ) • ແຈກຢາຍເອກະສານກ່ຽວກັບ 'ພະນັກງານການທ່ອງທ່ຽວ - ກໍລະນີສຶກສາ' (ເອກະຊ້ອນທ້າຍ 6) ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ. • ໃຫ້ທຸກໆກຸ່ມສົນທະນາ ທຸກໆກໍລະນີສຶກສາ ແລະ ກະກຽມຄໍາຕອບໃສ່ຄໍາຖາມທີ່ມີຢູ່ເອກະສານທີ່ແຈກຢາຍ ໃຫ້ສົນທະນາ ຄໍາຕອບຂອງແຕ່ລະກຸ່ມ.	

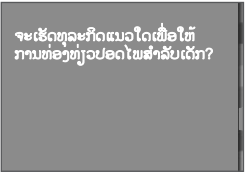
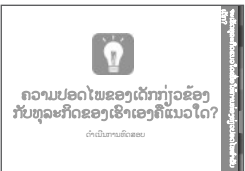

ບົດຮຽນທີ 6: ຈະເຮັດທຸລະກິດແນວໃດເພື່ອເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພສຳລັບເດັກ? (ສຳລັບຜູ້ບໍລິຫານ/ເຈົ້າຂອງ/ຜູ້ດຳເນີນການເທົ່ານັ້ນ)

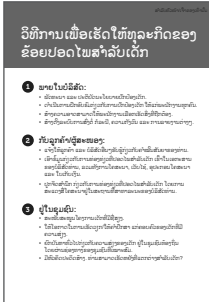
ບົດຮຽນໂດຍລວມ
 ພານີ້ຈະໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບ ວິທີປະຕິບັດວຽກງານທີ່ໃຊ້ຕົ້ນທຶນຕ່ຳ, ງ່າຍດາຍ ທີ່ພວກເຂົາສາມາດນຳມາປະຕິບັດໃນທຸລະກິດຂອງພວກເຂົາເພື່ອປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ຮັກສາເດັກໃຫ້ປອດໄພ.
 ໝາຍເຫດ: ຖ້າການຝຶກອົບຮົມແນໃສ່ພະນັກງານແຖວໜ້າຂອງການທ່ອງທ່ຽວ, ບົດຮຽນພານີ້ອາດຈະບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພວກເຂົາ ແລະ ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນເຂົ້າສູ່ພາກສະຫຼຸບໄດ້ເລີຍ. ຖ້າການຝຶກອົບຮົມແນໃສ່ພະນັກງານພາກລັດ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນຈະເຂົ້າສູ່ພາກທີ 7 ໄດ້ເລີຍ.

ຄາດຄະເນຜົນການຮຽນຮູ້
 ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສາມາດ:

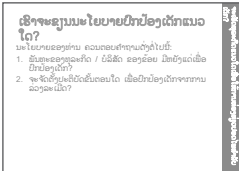
- ຮູ້ວິທີການສະເພາະທີ່ພວກເຂົາ ສາມາດນຳມາປະຕິບັດພາຍໃຕ້ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຕົນມີອິດທິພົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະພາບແວດລ້ອມການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພຕໍ່ເດັກ (ຂຶ້ນກັບຕ່ຳແໜ່ງຂອງພວກເຂົາໃນພາກສ່ວນການທ່ອງທ່ຽວ, ລວມທັງ ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ການພັດທະນານະໂຍບາຍ, ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ, ອື່ນໆ).
- ຮູ້ສຶກກ້າທີ່ຈະຍົກບັນຫາ ຂອງເດັກທີ່ສູງກວ່າການຖືກລ່ວງລະເມີດໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາ.

ເວລາທີ່ຕ້ອງໃຊ້	ເອກະສານແຈກຢາຍ ທີ່ຈຳເປັນ	ອຸປະກອນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ
60 ນາທີ	ບັດເອົາກັບບ້ານ ‘ຜູ້ຈັດການການທ່ອງທ່ຽວ - ກໍລະນີສຶກສາ’ (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 7)	ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ ປາກກາໃຫຍ່

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 54	ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະເປັນບຸກຄົນ, ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ບໍລິສັດຂະໜາດໃຫຍ່, ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໃນສ່ວນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ດີທີ່ສຸດເພື່ອເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພສຳລັບເດັກ. ມີຫຼາຍວິທີການປະຕິບັດທີ່ງ່າຍດາຍ ຊຶ່ງທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວສາມາດເຮັດ ໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວນັ້ນປອດໄພຕໍ່ເດັກ ແລະ ສ້າງຜົນກຳໄລ ໃຫ້ກັບທຸລະກິດຂອງທ່ານອີກດ້ວຍ.	
ແຜ່ນສະໄລ 55	ກິດຈະກຳ: ທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວຂອງຂ້ອຍ ປອດໄພຕໍ່ເດັກແນວໃດ (ເປັນທາງເລືອກ) ແຈກຢາຍບັດເອົາກັບບ້ານ ທີ່ມີຫົວຂໍ້ ‘ທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວຂອງຂ້ອຍ ປອດໄພຕໍ່ເດັກແນວໃດ?’	ອີງໃສ່ບັດເອົາກັບບ້ານ (‘ທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວຂອງຂ້ອຍ ປອດໄພຕໍ່ເດັກແນວໃດ?’)

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	ໃຫ້ນັກສຳມະນາກອນຕອບຄຳຖາມຂອງຮ່າງສຳຫຼວດ ແລະ ຄິດໄລ່ຄະແນນລວມຂອງພວກເຂົາ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຍົກມືຂຶ້ນຖ້າພວກເຂົາໄດ້ຄະແນນ '5'. ຊົມເຊີຍແກ່ທຸລະກິດເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ມີຄວາມພະຍາຍາມ ບົກປ້ອງເດັກ ໃນກິດຈະການຂອງຕົນ. ຖາມພວກເຂົາບາງຄຳຖາມກ່ຽວກັບວິທີການການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການບົກປ້ອງເດັກ ແລະ ຜົນສຳເລັດທີ່ປະກົດຂຶ້ນມາ. ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຜູ້ທີ່ມີຄະແນນ 4 ຫຼື ຕໍ່າກວ່ານັ້ນ ຍົກມືຂຶ້ນ. ອະທິບາຍວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຫຼັກທີ່ ສາມາດບົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດ.	
ແຜ່ນສະໄລ້ 56 ເຮົາສາມາດເຮັດໜ້າໜີງໄດ້ແດ່ ໃນຖານະທີ່ເປັນທຸລະກິດຂອງໂຮງງ່ວ? 1. ພາຍໃນທຸລະກິດຂອງໂຮງງ່ວ: • ສິ່ງທີ່ຄວນ ຈຳເປັນ ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ບໍ່ສາມາດບົກປ້ອງໄດ້ • ຕົວເປັນການເຮັດວຽກງານທີ່ເປັນການປ້ອງກັນຕໍ່ຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເຮົາເຮັດວຽກຢູ່ນັ້ນ • ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມສາມາດເປັນສາມາດໃຫ້ ສິ່ງທີ່ເຮົາ ຈຳເປັນ ຈຳເປັນ ສາມາດສຳເລັດໄດ້ • ສາມາດຊ່ວຍສາມາດໃຫ້ ຮູ້ເຖິງຄວາມສ່ຽງທີ່ເຮົາເຮັດວຽກຢູ່ນັ້ນ	ວິທີການງ່າຍດາຍ ທີ່ທ່ານສາມາດປະຕິບັດໃຫ້ທຸລະກິດຂອງທ່ານປອດໄພຕໍ່ເດັກ • ບັນດາທຸລະກິດມັກຄິດວ່າມັນຍາກທີ່ຈະບົກປ້ອງເດັກ. • ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂັ້ນຕອນນັ້ນງ່າຍຫຼາຍ - ແລະ ບໍ່ແມ່ນພຽງການບົກປ້ອງເດັກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນຍັງຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ສາມາດສ້າງທຸລະກິດທີ່ດີກວ່າເກົ່າ. • ທຸລະກິດຂອງທ່ານຈະສາມາດບົກປ້ອງເດັກໄດ້ນັ້ນ ແມ່ນຂຶ້ນ ກັບລັກສະນະວຽກງານຂອງທ່ານ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດດ້ານນະວັດຕະກຳຂອງທຸລະກິດທ່ານ. • ມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດພາຍໃນທຸລະກິດຂອງທ່ານ, ກັບລູກຄ້າ/ຜູ້ສະໜອງ, ແລະ ໃນຊຸມຊົນທີ່ທ່ານດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່. 1. ພາຍໃນທຸລະກິດຂອງທ່ານ • ພັດທະນາ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍການບົກປ້ອງເດັກ • ຈັດການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການບົກປ້ອງເດັກໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທຸກຄົນ. ຈັດຕັ້ງແຜນງານຝຶກອົບຮົມໃຫ້ກັບພະນັກງານຂອງທ່ານ. ທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ເອກະສານການຝຶກອົບຮົມເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ ຫຼື ເຊີນຜູ້ຕາງໜ້າມາຊ່ວຍທ່ານໃນການຝຶກອົບຮົມ.	ອີງໃສ່ບັດເອົາກັບບ້ານ ('ວິທີການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ') 1. ພາຍໃນໂລກຂອງໂຮງງ່ວ: • ສິ່ງທີ່ຄວນ ຈຳເປັນ ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ບໍ່ສາມາດບົກປ້ອງໄດ້ • ຕົວເປັນການເຮັດວຽກງານທີ່ເປັນການປ້ອງກັນຕໍ່ຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເຮົາເຮັດວຽກຢູ່ນັ້ນ • ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມສາມາດເປັນສາມາດໃຫ້ ສິ່ງທີ່ເຮົາ ຈຳເປັນ ຈຳເປັນ ສາມາດສຳເລັດໄດ້ 2. ກັບລູກຄ້າ/ຜູ້ສະໜອງ: • ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມສາມາດເປັນສາມາດໃຫ້ ສິ່ງທີ່ເຮົາ ຈຳເປັນ ຈຳເປັນ ສາມາດສຳເລັດໄດ້ • ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມສາມາດເປັນສາມາດໃຫ້ ສິ່ງທີ່ເຮົາ ຈຳເປັນ ຈຳເປັນ ສາມາດສຳເລັດໄດ້ 3. ທຸ່ງໂຮງງ່ວຂອງໂຮງງ່ວ: • ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມສາມາດເປັນສາມາດໃຫ້ ສິ່ງທີ່ເຮົາ ຈຳເປັນ ຈຳເປັນ ສາມາດສຳເລັດໄດ້ • ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມສາມາດເປັນສາມາດໃຫ້ ສິ່ງທີ່ເຮົາ ຈຳເປັນ ຈຳເປັນ ສາມາດສຳເລັດໄດ້ ນະໂຍບາຍການບົກປ້ອງເດັກ ຢ່າງຕໍ່າຄວນຈະກຳນົດ ມາດຕະຖານ ແລະ ຫຼັກການຂອງບໍລິສັດ ກ່ຽວກັບການລ່ວງລະເມີດເດັກ. ນອກຈາກນີ້, ມັນຄວນກຳນົດພຶດຕິກຳ, ການກະທຳ ແລະ ເຫດການ ໃດທີ່ຄວນຈະລາຍງານເມື່ອມີການສົງໄສ. ມັນຄວນຈະອະທິບາຍຢ່າງຈະແຈ້ງ ວິທີການລາຍງານການສົງໄສດັ່ງກ່າວ. ພະນັກງານທຸກຄົນຄວນຈະຮູ້ສຶກໝັ້ນໃຈ ວ່າການບໍລິຫານຂອງພວກເຂົານັ້ນ ເຫັນດີປະຕິບັດນະໂຍບາຍນີ້. (ສາມາດເບິ່ງແຜ່ນສະໄລ້ຂ້າງລຸ່ມນີ້ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ). ບົດຄວາມນີ້ ພະຍາຍາມອະທິບາຍແຈ້ງຈຸດປະສົງ ໃນການຈັດຕັ້ງນະໂຍບາຍບົກປ້ອງເດັກ.

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	ໃຫ້ສິດພະນັກງານທ່ານໃນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ. ຊຸກຍູ້ໃຫ້ພະນັກງານປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍ. ໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະໃນການຮັບມື ຕໍ່ ກໍລະນີທີ່ພວກເຂົາສັງເກດເຫັນຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ເດັກ. ພິຈາລະນາວິທີທີ່ທ່ານຈະໃຫ້ລາງວັນແກ່ພະນັກ ງານຜູ້ທີ່ລາຍງານ ແລະ ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍ. ສ້າງຂັ້ນຕອນການນຳສົ່ງຕໍ່ ກໍລະນີ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ການລາຍງານຕ່າງໆ ໃຫ້ຊັດເຈນ. ນີ້ປະກອບມີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕ່າງໆທ້ອງຖິ່ນ, ອົງການສັງຄົມ ຫຼື ອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ. ໃນທຸກກໍລະນີ, ລາຍການນຳສົ່ງດັ່ງກ່າວຄວນ ໄດ້ຮັບການກວດກາຢ່າງໜ້ອຍທຸກໆ 6 ເດືອນ.	
ແຜ່ນສະໄລ 57 ເຮົາສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ ໃນຖານະທີ່ເປັນຫຼວງທ່ອງທ່ຽວ? (5) 2. ກັບລູກຄ້າ/ຜູ້ສະໜອງ ຈຳລອງຄຳ ແລະ ຜູ້ສະໜອງ ກ່ຽວກັບສະພາບສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ເອົາຄຳ ໃບສະບາຍຈາກເປັນ ຕູ້ທີ່ເປັນສະຖານທີ່ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໃຫ້ສຳເລັດ ເຮັດໃຫ້ການ ໂຄສະນາ www.childsafetourism.org	2. ກັບລູກຄ້າ/ຜູ້ສະໜອງ ແຈ້ງໃຫ້ລູກຄ້າ ແລະ ບໍລິສັດອື່ນ ຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງທ່ານ. ລວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງທ່ານໃນການເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພຕໍ່ເດັກ ໃນເອກະສານຂອງບໍລິສັດທ່ານ ລວມທັງ ໃນການໂຄສະນາ, ເວັບໄຊ, ເອກະສານໂຄສະນາ ແລະ ໃບເກັບເງິນ. ປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ ໂດຍການວາງສະແດງເອກະສານປູກລະດົມຕ່າງໆໃນ ຂົງເຂດສາທາລະນະຊົນທີ່ທຸລະກິດຂອງທ່ານດຳເນີນຢູ່. ອຸປະກອນການໂຄສະນາລະດົມຕ່າງໆແມ່ນສາມາດເບິ່ງໄດ້ທີ່ www.childsafetourism.org.	
ແຜ່ນສະໄລ 58 ເຮົາສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ ໃນຖານະທີ່ເປັນຫຼວງທ່ອງທ່ຽວ? (6) 3. ໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານ ສະໜັບສະໜູນ ໂຄງການຂອງເດັກມີຊື່ສຽງ. ສືບສວນກ່ຽວກັບໂຄງການທີ່ສະໜັບສະໜູນເດັກ ໃນຂົງເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງທ່ານ. ພິຈາລະນາວິທີການປະຕິບັດທີ່ທ່ານສາມາດສະໜັບສະໜູນຕໍ່ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ (ຕົວຢ່າງ: ງານລະດົມທຶນ, ການບໍລິຈາກອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຕາມການແນະນຳຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ)	3. ໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານ ສະໜັບສະໜູນ ໂຄງການຂອງເດັກມີຊື່ສຽງ. ສືບສວນກ່ຽວກັບໂຄງການທີ່ສະໜັບສະໜູນເດັກ ໃນຂົງເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງທ່ານ. ພິຈາລະນາວິທີການປະຕິບັດທີ່ທ່ານສາມາດສະໜັບສະໜູນຕໍ່ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ (ຕົວຢ່າງ: ງານລະດົມທຶນ, ການບໍລິຈາກອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຕາມການແນະນຳຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ)	

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	ໃຫ້ໂອກາດໃນການຈ້າງງານ/ການຕິດຕາມແກ່ຄອບຄົວຂອງເດັກທີ່ດ້ອຍໂອກາດ. ສ້າງໂອກາດໃໝ່ໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວທີ່ມີເງື່ອນໄຂຫຍຸ້ງຍາກ ສ່ວນໃຫຍ່ຈະຊ່ວຍຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເດັກ. ພິຈາລະນາວິທີຕ່າງໆທີ່ທ່ານສາມາດຊ່ວຍຜູ້ບົກຄອງໃນຂົງເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງທ່ານ ດ້ວຍການສ້າງໂອກາດການຈ້າງງານທີ່ເໝາະສົມ. ຍົກບັນຫາທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານ ໂດຍຜ່ານຊ່ອງທາງທ້ອງຖິ່ນທີ່ເໝາະສົມ ເຊັ່ນ: ຜ່ານທາງອໍານາດການບົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ພະນັກງານພາກລັດ, ຜູ້ຫຼັກຜູ້ໃຫຍ່ໃນຊຸມຊົນ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າອື່ນໆ. ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ. ທ່ານສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເດັກມີຊີວິດທີ່ດີຂຶ້ນ? ບາງເທື່ອທຸລະກິດຂອງທ່ານອາດມີບາງສິ່ງສະເພາະ ທີ່ອາດຈະສົ່ງຜົນດີ ໃນການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ. ພວກເຮົາສົ່ງເສີມໃຫ້ທ່ານມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ.	
ແຜ່ນສະໄລ້ 59 ເຜົາຈະຂຽນນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກແນວໃດ? ນະໂຍບາຍຂອງທ່ານ ຄວນສອບຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: 1. ຜູ້ຈັດການຫຼາຍຄົນຄິດວ່າການຂຽນນະໂຍບາຍນັ້ນຍາກຫຼາຍ. ແຕ່ການກະກຽມນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກ ສໍາລັບບ່ອນເຮັດວຽກຂອງທ່ານນັ້ນງ່າຍດາຍ. 2. ນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກແມ່ນເອກະສານທີ່ຂຽນຂຶ້ນ ແລະ ກະທັດຮັດ (ສາມາດສັນກວ່າໜຶ່ງໜ້າ) ຊຶ່ງຕ້ອງຕອບຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: - ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງບໍລິສັດຂ້ອຍ ຕໍ່ກັບການປົກປ້ອງເດັກແມ່ນຫຍັງ? ນີ້ ອາດເປັນຄໍາກ່າວກະທັດຮັດ ທີ່ອະທິບາຍວ່າທ່ານບໍ່ຜ່ອນສົນຜ່ອນຍາວ ຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ຫວັງວ່າພະນັກງານ ແລະ ຄະນະບໍລິຫານທຸກຄົນຈະປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍນີ້.	ຈະຂຽນນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກແນວໃດ? (ເປັນທາງເລືອກ) ຜູ້ຈັດການຫຼາຍຄົນຄິດວ່າການຂຽນນະໂຍບາຍນັ້ນຍາກຫຼາຍ. ແຕ່ການກະກຽມນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກ ສໍາລັບບ່ອນເຮັດວຽກຂອງທ່ານນັ້ນງ່າຍດາຍ. ນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກແມ່ນເອກະສານທີ່ຂຽນຂຶ້ນ ແລະ ກະທັດຮັດ (ສາມາດສັນກວ່າໜຶ່ງໜ້າ) ຊຶ່ງຕ້ອງຕອບຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: - ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງບໍລິສັດຂ້ອຍ ຕໍ່ກັບການປົກປ້ອງເດັກແມ່ນຫຍັງ? ນີ້ ອາດເປັນຄໍາກ່າວກະທັດຮັດ ທີ່ອະທິບາຍວ່າທ່ານບໍ່ຜ່ອນສົນຜ່ອນຍາວ ຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ຫວັງວ່າພະນັກງານ ແລະ ຄະນະບໍລິຫານທຸກຄົນຈະປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍນີ້.	ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກຄວນຈະພະຍາຍາມອະທິບາຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈງ່າຍກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການຂຽນນະໂຍບາຍ. ມີຜູ້ຈັດການຫຼາຍທ່ານທີ່ບໍ່ມີປະສົບການໃນການຂຽນນະໂຍບາຍມາກ່ອນ. ພວກເຂົາຍິນດີ ຕໍ່ ການແນະນຳກ່ຽວກັບວິທີການກະກຽມນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກທີ່ງ່າຍດາຍ.

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	- ຂັ້ນຕອນການປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດ ທີ່ທ່ານຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີຫຍັງແດ່? ນີ້ ຈະອະທິບາຍ ການກະທຳທີ່ທ່ານຈະດຳເນີນການເພື່ອປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດ. ລວມທັງ: » ການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານທຸກຄົນ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາ ສາມາດຮັບມືຕໍ່ບັນຫາການປົກປ້ອງເດັກ. » ການຄາດຫວັງວ່າ ພະນັກງານຈະລາຍງານບັນຫາການປົກປ້ອງເດັກຕໍ່ຄະນະບໍລິຫານ. » ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນວ່າ ຄະນະບໍລິຫານຈະຕິດຕາມທຸກໆການລາຍງານ ແລະ ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ. • ຂໍ້ສຳຄັນ: ນະໂຍບາຍຂອງທ່ານຕ້ອງກະທັດຮັດ, ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ແລະ ບັນລຸໄດ້. • ສຳຄັນໄປກວ່ານັ້ນ, ນະໂຍບາຍຂອງທ່ານບໍ່ຄວນເປັນພຽງແຕ່ຄຳເວົ້າຢູ່ເທິງໜ້າເຈ້ຍ – ແຕ່ເປັນຄຳແນະນຳທີ່ໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ຄະນະບໍລິຫານທຸກຄົນຕັ້ງໜ້າປະຕິບັດ.	ອີງ ໃສ່ບັດເອົາກັບບ້ານ (‘ການຂຽນນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກ’)
ແຜ່ນສະໄລ 60	ກິດຈະກຳ: ການຂຽນ ນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກ (ເປັນທາງເລືອກ) • ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນ ນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກສຳລັບບ່ອນເຮັດວຽກຂອງພວກເຂົາ. ປຸກລະດົມໃຫ້ພວກເຂົາ ຂຽນນະໂຍບາຍທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ - ແລະ ໃຫ້ ເໝາະສົມກັບສະພາບການເຮັດວຽກຂອງພວກເຂົາໂດຍສະເພາະ. • ໃຫ້ເວລາ 10 ນາທີໃນການຂຽນນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສົນທະນາກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຂອງພວກເຂົາ ເປັນກຸ່ມທີ່ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກທີ່ມາຈາກບ່ອນເຮັດວຽກທີ່ຄ້າຍຄືກັນ (ຕົວຢ່າງ: ບ້ານພັກ, ການບໍລິການຂົນສົ່ງ). ປຸກລະດົມໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ‘ຄັດລອກ’ ແນວຄວາມຄິດທີ່ຜູ້ອື່ນມີ ຖ້າມັນເໝາະສົມກັບທຸລະກິດຂອງພວກເຂົາ. • ພາຍຫຼັງການສົນທະນາເປັນກຸ່ມ, ຖາມເບິ່ງວ່າມີໃຜທີ່ສາມາດລະບຸນະໂຍບາຍທີ່ດີເປັນພິເສດ ພາຍໃນກຸ່ມຂອງຕົນ – ແລະ ເຊີນໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອ່ານ/ອະທິບາຍກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍນັ້ນ.	

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ້ 61 ●	ກິດຈະກຳ: ກໍລະນີສຶກສາ • ແບ່ງຫ້ອງອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ໃຫ້ແບ່ງອອກເປັນໝວດວຽກທີ່ຄ້າຍຄືກັນ (ຕົວຢ່າງ, ພະນັກງານໂຮງແຮມ, ພະນັກງານນໍາທ່ຽວ, ຄົນຂັບລົດແທັກຊີ) • ແຈກຢາຍເອກະສານກ່ຽວກັບ 'ຜູ້ບໍລິຫານການທ່ອງທ່ຽວ - ກໍລະນີສຶກສາ' (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 7) ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ. • ໃຫ້ທຸກໆກຸ່ມສົນທະນາ ທຸກໆກໍລະນີສຶກສາ ແລະ ກະກຽມຄໍາຕອບໃສ່ຄໍາຖາມທີ່ມີຢູ່ເອກະສານທີ່ແຈກຢາຍ • ໃຫ້ສົນທະນາ ຄໍາຕອບຂອງແຕ່ລະກຸ່ມ.	
ແຜ່ນສະໄລ້ 62	ກິດຈະກຳ: ວິທີທາງອອກຂອງທຸລະກິດ (ເປັນທາງເລືອກ) • ກິດຈະກຳນີ້ຄວນເລີ່ມດ້ວຍການຝຶກຫັດສ່ວນບຸກຄົນ. ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄິດກ່ຽວກັບທຸກລະກິດຂອງຕົນ ແລະ ພິຈາລະນາ ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຕົວຈິງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພຕໍ່ເດັກ. • ໃຫ້ເວລາທຳນາທິ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມບັນທຶກ. • ຫຼັງຈາກທຳນາທິແລ້ວ, ໃຫ້ກຸ່ມຄິດວ່າ ແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນ ປະຕິບັດໄດ້ໃນຕົວຈິງ ບໍ່ (ພວກເຂົາຈະເຮັດແນວໃດ, ພວກເຂົາຈະເຮັດເມື່ອໃດ, ມີໃຜແດ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມ, ພວກເຂົາຕ້ອງໃຊ້ຊັບພະຍາກອນໃດແດ່). • ຕໍ່ໄປແມ່ນ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມນຳໃຊ້ອັນນີ້ ເພື່ອເປັນແຜນທຸລະກິດໃນການປົກປ້ອງເດັກທີ່ກະທັດຮັດ. ແນະນຳໃຫ້ພວກເຂົາຈັດລຳດັບຕາມບູລິມະສິດ, ໂດຍສະເພາະກຳນົດວ່າອັນໃດແດ່ ທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ທັນທີ. • ຖາມເບິ່ງວ່າມີໃຜແດ່ຍິນດີທີ່ຈະແລກປ່ຽນກັບກຸ່ມ ວ່າຕົນເອງຈະເຮັດຫຍັງ. ຕົບມືໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ແລກປ່ຽນແນວຄວາມ ຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຊິນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄົນອື່ນ ລອກແບບແນວຄວາມຄິດທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ແລກປ່ຽນນຳ.	

ບົດຮຽນທີ ເຈັດ: ລັດຖະບານສາມາດເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພຕໍ່ເດັກແນວໃດ? (ສຳລັບລັດຖະບານເທົ່ານັ້ນ)

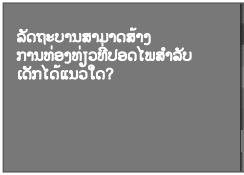
ບົດຮຽນໂດຍລວມ

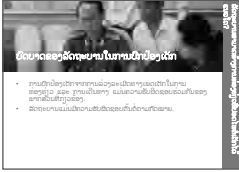

ພາກນີ້ສະເໜີໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ກ່ຽວກັບ ບົດບາດສຳຄັນຂອງລັດຖະບານ ໃນການປົກປ້ອງເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດ, ລວມທັງການລ່ວງລະເມີດເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ອົງປະກອບຕ່າງໆ ຂອງລະບົບການປົກປ້ອງເດັກທີ່ມີປະສິດທິຜົນ. ສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ເບິ່ງບັນດາລະບົບວຽກງານຂອງພວກເຂົາເອງ ແລະ ແບບພາກປະຕິບັດທີ່ດີ.

ຫມາຍເຫດ : ບົດນີ້ແມ່ນໃຊ້ສຳລັບ ການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານລັດເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າວ່າການຝຶກອົບຮົມມີການເຂົ້າຮ່ວມໂດຍເອກະຊົນ ເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນດຳເນີນໄປພາກສະຫຼຸບເລີຍ.

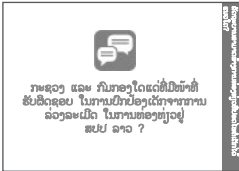

- ຄາດຄະເນຜົນການຮຽນຮູ້**
- ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສາມາດ:
- ເຂົ້າໃຈບົດບາດຂອງພາກສ່ວນລັດຖະບານຢູ່ລະດັບສູນກາງ/ ລະດັບແຂວງໃນການປົກປ້ອງເດັກໃຫ້ປອດໄພ ຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດໃນການທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍສະເພາະແມ່ນພາລະບົດບາດຂອງກະຊວງ ຫຼື ກົມກອງຂອງພວກເຂົາ.
 - ກຳນົດຫາບັນດາຜົນງານທີ່ໄດ້ຮັບຂອງພາກສ່ວນລັດຖະບານ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫານີ້.
 - ຮັບຮູ້ບັນດາຕົວຢ່າງພາກປະຕິບັດທີ່ດີຈາກປະເທດອື່ນໆ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການນຳໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດຂອງຕົນ.
 - ສຶກສາຫາຂົງເຂດວຽກທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ບັບປຸງ ແລະ ການປະຕິບັດສະເພາະດ້ານທີ່ສາມາດນຳໄປປະຕິບັດໄດ້ຢູ່ໃນລະດັບສູນກາງ/ແຂວງ ເພື່ອປົກປ້ອງເດັກໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ.
 - ຮັບຮູ້ວ່າການປົກປ້ອງເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ – ແລະ ລັດຖະບານນັ້ນແມ່ນມີບົດບາດສຳຄັນ.

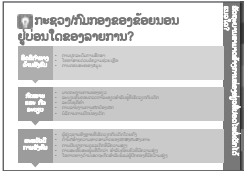

ເວລາທີ່ຕ້ອງໃຊ້	ເອກະສານແຈກຢາຍ ທີ່ຈຳເປັນ	ອຸປະກອນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ
60 ນາທີ – 2.5 ຊົ່ວໂມງ (ຂຶ້ນກັບການຄັດເລືອກກິດຈະກຳ)	• ບັດເອົາກັບບ້ານ	• ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ • ປາກກາໃຫຍ່

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 63	ການປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດໃນການ ເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນຂອງຫຼາຍພາກສ່ວນ. ພໍ່ແມ່, ຜູ້ເບິ່ງແຍງເດັກ, ຜູ້ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນຊຸມຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສົ່ງກັດລັດຖະບານ ແລະ ຂະແໜງການເອກະຊົນ ລ້ວນແຕ່ມີບົດບາດສຳຄັນ. ແຕ່ວ່າ, ລັດຖະບານມີໜ້າທີ່ຫຼັກ ໃນການປົກປ້ອງ ສິດທິເດັກ, ລວມທັງການປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ. ໃນຂະນະທີ່ກະຊວງ ຫຼື ກົມກອງໃດໜຶ່ງສະເພາະອາດປະຕິບັດບົດບາດນຳໜ້າ, ບັນດາກະຊວງ ຫຼື ກົມກອງອື່ນໆ ກໍຍັງມີບົດບາດທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດເຊັ່ນກັນ.	

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ້ 64	ບໍ່ວ່າທ່ານຈະເຮັດວຽກຢູ່ລະດັບສູນກາງ ຫຼື ແຂວງກໍຕາມ, ທ່ານມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງກົດໝາຍ ເພື່ອປົກປ້ອງເດັກຈາກສິ່ງອັນຕະລາຍ, ລວມທັງການລ່ວງລະເມີດ. ສປປລາວໄດ້ສັດຕະຍາບັນ <i>ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ</i>. ລັດຖະບານ ຈຶ່ງມີ 'ພັນທະໃນການປົກປ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນການໃຫ້ມີການປະຕິບັດສິດທິເດັກ ແລະ ໄດ້ເຫັນດີທີ່ຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດພັນທະຢູ່ຕໍ່ທ່ານວົງຄະນາຍາດສາກົນ.' ລັດພາຄີທັງໝົດຂອງສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວມີພັນທະທີ່ຈະ ພັດທະນາ ແລະ ປະຕິບັດທຸກວຽກງານ ແລະ ນະໂຍບາຍ ໂດຍອີງໃສ່ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນສູງສຸດຂອງເດັກ.	ຖ້າວ່າເໝາະສົມໃຫ້ແຈກຢາຍເອກະສານສຳເນົາໜຶ່ງໜ້າກ່ຽວ ກັບ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ ແລະ ກ່າວຕໍ່ຜູ້ຕາງໜ້າຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບສິດທິເດັກສະເພາະທີ່ ແນ່ໃສ່ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ການລ່ວງລະເມີດເດັກ, ລວມທັງ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ແຈກຢາຍເອກະສານສັ່ງລວມກ່ຽວກັບ ລັດຖະທຳມະນູນ/ນິຕິກຳພາຍໃນຕ່າງໆກ່ຽວກັບ ສິດທິເດັກ ແລະ ການປົກປ້ອງເດັກ.
ແຜ່ນສະໄລ້ 65	ກິດຈະກຳ: ການທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມປອດໄພສຳລັບເດັກຄືແນວໃດໃນປະເທດຂອງຂ້ອຍ? (ເປັນທາງເລືອກ) ພວກເຮົາມາພິຈາລະນາກ່ຽວກັບ ບັນດາມາດຕະການທີ່ກຳລັງປະຕິບັດ ໃນການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພ ຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນ ການທ່ອງທ່ຽວ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ. ອີງໃສ່ <i>ບັດເອົາກັບບ້ານ ('ການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພຄືແນວໃດໃນປະເທດ ຂອງຂ້ອຍ')</i> ແລະ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຮັດບົດສຳຫຼວດ ແລະ ຄຳນວນຄະແນນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບອກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ຍົກມືຂຶ້ນຖ້າວ່າຜູ້ໃດໄດ້ຄະແນນ "11". ຊົມເຊີຍຜູ້ຕາງໜ້າຕ່າງໆສຳລັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງລັດຖະບານພວກເຂົາ ໃນການປົກປ້ອງເດັກ. ຖາມພວກເຂົາບາງຄຳຖາມກ່ຽວກັບວິທີການການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ຜົນສຳເລັດທີ່ປະກົດຂຶ້ນມາ. ບອກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ມີຄະແນນ 10 ຫຼື ຫນ້ອຍກວ່ານັ້ນໃຫ້ຍົກມືຂຶ້ນ. ອະທິບາຍວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ກຽມພ້ອມຈະເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປົກປ້ອງໃຫ້ເດັກປອດໄພ ຈາກການຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຖືກລ່ວງລະເມີດທາງເພດ	ອີງໃສ່ ບັດເອົາກັບບ້ານ ('ການທ່ອງທ່ຽວປອດໄພແນວໃດໃນປະເທດຂອງຂ້ອຍ?') ກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ, ຜູ້ປະສານງານຄວນຮວບຮວມຄຳຕອບຕ່າງໆຈາກບົດສອບ. ໃຊ້ຄຳຕອບເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອເປັນການຊີ້ນຳໃຫ້ຜູ້ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານໃນເວລາ ທີ່ພວກເຂົາພິຈາລະນາ ເຖິງວຽກງານທີ່ເໝາະສົມສຳລັບລັດຖະບານໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ແຂວງ.

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	ອະທິບາຍວ່າ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມບາງທ່ານອາດຍັງບໍ່ທັນຮູ້ຄຳຕອບທັງໝົດ. ຖ້າເປັນແບບນັ້ນ, ໃຫ້ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສະແດງຄຳເຫັນວ່າ ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຈະຕ້ອງດຳເນີນການສຳຫຼວດ ເພື່ອກວດກາເບິ່ງສະພາບຄວາມຄືບໜ້າຂອງປະເທດຂອງຕົນຕໍ່ກັບປະເດັນເຫຼົ່ານີ້.	ສະແດງຄຳຄິດເຫັນວ່າ ການປົກປ້ອງເດັກຈາກສິ່ງອັນຕະລາຍ ພາຍເຖິງການປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດທຸກຮູບແບບ. ຖ້າວ່າພວກເຮົາ ສຸມໃສ່ແຕ່ "ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ" ພວກເຮົາກໍຍັງ ຈະບໍ່ສຳເລັດໃນການປົກປ້ອງເດັກ ຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເພາະວ່າ ມັນມີຫຼາຍ ສາເຫດທີ່ເກີດມາຈາກການລ່ວງລະເມີດ ແລະຄວາມສ່ຽງໃນຮູບແບບອື່ນໆ. ບັນດາມາດຕະການດ້ານການປ້ອງກັນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິບັດການຮັບມືແບບກວມ ລວມເອົາຫຼາຍປະເດັນ.
ແຜ່ນສະໄລ 66	ໂດຍການອີງໃສ່ ບັດເອົາກັບບ້ານ (‘ວິທີທີ່ລັດຖະບານສາມາດສ້າງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ’), ອະທິບາຍເຖິງບັນດາບາດກ້າວສຳຄັນທີ່ລັດຖະບານ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ເພື່ອປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີທາງເພດໃນການທ່ອງທ່ຽວ. ໃຫ້ຕົວຢ່າງ: ທີ່ມີໃນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາແລ້ວ.	ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ໃຫ້ເຊີນເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານອາດຸໂສ ເພື່ອມາບັນຍາຍ (5) ນາທີ. ຈຸດປະສົງຂອງການບັນລະຍາຍ ນັ້ນກໍເພື່ອເນັ້ນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ລັດຖະບານກຳລັງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຢ່າງຈິງຈັງ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກຈາກ ການລ່ວງລະເມີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ແລະ ມີຄວາມຄາດຫວັງໃຫ້ທຸກກະຊວງ ແລະ ກົມກອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ແຂວງ) ໃຫ້ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານນີ້. ການບັນລະຍາຍ ຄວນ ເວົ້າໂດຍຫຍໍ້ ກ່ຽວກັບບັນດາຈຸດສຳຄັນດັ່ງນີ້: ເວລາໃດທີ່ປະເທດຂອງພວກເຮົາໄດ້ລົງນາມຮັບຮອງ ເອົາ ສັນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ? ພາກສ່ວນໃດຂອງລັດຖະບານທີ່ນຳໜ້າໃນການປົກປ້ອງເດັກໃຫ້ປອດໄພ ໃນການເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ? ມີກະຊວງໃດແດ່ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ? ພວກເຮົາມີແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດສຳລັບປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນີ້ແລ້ວ ຫຼືບໍ່? ຖ້າມີ ໃຫ້ອະທິບາຍໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບບັນດາພັນທະທີ່ສຳຄັນ. ຖ້າບໍ່ມີ ໃຫ້ອະທິບາຍໂດຍຫຍໍ້ ກ່ຽວກັບບັນດາຍຸດທະສາດ/ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ທີ່ເປັນການແກ້ໄຂບັນຫາການປົກປ້ອງເດັກ, ລວມທັງວຽກງານການທ່ອງທ່ຽວ. ສິ່ງເສີມຄວາມສຳຄັນຂອງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນແບບຍືນຍົງ ແລະ ປອດໄພສຳລັບເດັກ.

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
		5. ເນັ້ນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ລັດຖະບານລະດັບຊາດ ກຳລັງເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຈິງຈັງກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງເດັກຈາກ ການລ່ວງລະເມີດ ໃນການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ມີຄວາມ ຄາດຫວັງໃຫ້ທຸກກະຊວງ ແລະ ກົມກອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ) ໃຫ້ປະຕິບັດພັນທະດັ່ງກ່າວນີ້. 6. ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະກອບຄຳ ຄິດເຫັນ ໃນເວລາທີ່ດຳເນີນກິດຈະກຳ ຕ່າງໆ ຕໍ່ໄປນີ້ ກ່ຽວກັບວິທີການ ທີ່ລັດຖະບານສາມາດ ເຮັດເພື່ອປັບປຸງ ວຽກງານຂອງຕົນ ໃນການປົກປ້ອງ ເດັກໃຫ້ປອດໄພ.
ແຜ່ນສະໄລ້ 67	• ຫຼາຍກະຊວງ ແລະ ກົມກອງສາມາດປະກອບ ສ່ວນເພື່ອໃຫ້ມີແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພສຳລັບ ເດັກ. ຄຳຖາມເພື່ອທົບທວນຄືນ/ ສົນທະນາ: • ກົມ ຫຼື ກະຊວງ ໃດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດ ໃນການ ທ່ອງທ່ຽວໃນ ສປປ ລາວ? • ແຕ່ລະກົມກອງເຫຼົ່ານີ້ມີບົດບາດສະເພາະ ໃນການປົກປ້ອງເດັກແນວໃດ? • ທຸກໆຄົນເຂົ້າໃຈບໍ່ວ່າ ບົດບາດຕ່າງໆແມ່ນ ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຮັດວຽກຮ່ວມ ກັນໃນການປົກປ້ອງເດັກ?	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ ບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄວນຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເວົ້າກ່ຽວກັບບັນ ດາກະຊວງ/ກົມກອງໃນ ລະດັບ ສູນກາງ ແລະ ແຂວງ ລວມທັງ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ພົວພັນກັບ ວຽກງານທ່ອງທ່ຽວ, ຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຍຸຕິທຳ, ກົດໝາຍ, ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວຽກງານກ່ຽວ ກັບເດັກ. ພ້ອມກັນນີ້ກໍຄວນ ພິຈາລະນາອົງການ ຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆຂອງ ລັດຖະບານ.
ແຜ່ນສະໄລ້ 68	• ການປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດ ໃນການທ່ອງທ່ຽວ, ໂດຍສະເພາະການ ລ່ວງລະເມີດທາງເພດ, ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ ລະບົບການປົກປ້ອງເດັກທີ່ກວມ ເອົາຫຼາຍ ລະດັບ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: - ພຶດຕິກຳທາງສັງຄົມ - ລະບົບກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳ - ລະບົບສະຫວັດດີການສັງຄົມ • ວຽກງານເຫຼົ່ານີ້ມີການພົວພັນຊຶ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ເມື່ອລວມເຂົ້າກັນແລ້ວ ຈະກາຍ ເປັນກິນໄກ ຂອງ ລະບົບການປົກປ້ອງເດັກ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນອັນໜຶ່ງ. ເມື່ອລວມກັນເຂົ້າ, ວຽກງານເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດ ສ້າງແວດລ້ອມການ ປົກປ້ອງເດັກ.	

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	• ໃນເມື່ອພວກເຮົາເວົ້າເຖິງລະບົບ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ ຫມາຍເຖິງໂຄງສ້າງທາງວັດຖຸທີ່ລັດຖະບານ ຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ. ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ມັນແມ່ນວິທີຈັດແຈງແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ (ອົງການ UNICEF, ສູນມິຊຸດທະສາດແຜນງານການບົກປ້ອງເດັກ, 2009). ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຄວນອະທິບາຍ ແຕ່ລະ ອົງປະກອບຂອງລະບົບບົກປ້ອງເດັກ: • ພຶດຕິກຳທາງສັງຄົມ – ແມ່ນທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງບຸກຄົນ, ກຸ່ມຄົນ ແລະ ສະຖາບັນ. ໃນນີ້ປະກອບດ້ວຍ ລະບົບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຖື ທີ່ເປັນຮູບການ ແລະ ບໍ່ເປັນຮູບການ. • ລະບົບກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳ – ກົດຫມາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກການປະຕິບັດກົດຫມາຍ (ລວມທັງລະບົບຍຸຕິທຳ) • ລະບົບສະຫວັດດີການສັງຄົມ – ການບໍລິການທາງສັງຄົມຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເປັນຢູ່ທີ່ດີ ຂອງເດັກ, ການພັດທະນາ ແລະ ການບົກປ້ອງເດັກ ເດັກ (ລວມທັງການບໍລິການ ໂດຍກົງໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວເດັກ) (UNICEF, ສູນມິຊຸດທະສາດແຜນງານການບົກປ້ອງເດັກ, 2009)	
ແຜ່ນສະໄລ 69	ກິດຈະກຳ: ລະບົບບົກປ້ອງເດັກ (ເປັນທາງເລືອກ) • ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນສາມກຸ່ມ. ແຕ່ລະກຸ່ມຈະໄດ້ສຸມໃສ່ບັນດາຫົວຂໍ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້: – ພຶດຕິກຳທາງສັງຄົມ – ດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳ – ສະຫວັດດີການສັງຄົມ • ຢູ່ພາຍໃນກຸ່ມ, ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນຊື່ບັນດາກະຊວງ ແລະ ກົມ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງກົມກອງຕ່າງໆ, ໂດຍສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການແກ້ໄຂບັນຫາການລ່ວງລະເມີດເດັກ (ສະເພາະເຈາະຈົງແຕ່ບໍ່ຈຳກັດ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ) ໃນການທ່ອງທ່ຽວ (ທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານກົນໄກທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ).	• ເພື່ອເປັນການກະຕຸ້ນ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກອາດໃຫ້ບາງຜູ້ຢ່າງໂດຍຈັດຂໍ້ມູນເປັນ ແຕ່ລະປະເພດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: – ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳທາງສັງຄົມ – ການໂຄສະນາສຶກສາ ສຳລັບເດັກ, ຄອບຄົວ ຫຼື ສາທາລະນະຊົນ, ໂທລະສັບສາຍດ່ວຍສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ເຊັ່ນ: ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເດັກ, ການສົ່ງເສີມໃຫ້ສະມາຊິກຊຸມຊົນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເພີ່ມຂຶ້ນໃນການບົກປ້ອງເດັກ, ການສົນທະນາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນກ່ຽວກັບປະເດັນການບົກປ້ອງເດັກ ໂດຍຜ່ານສົມມຸມຊົນ.

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	ໃຫ້ເວລາ 10 ນາທີ ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມບັນທຶກຄຳຕອບຂອງພວກເຂົາ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າເພື່ອຂຶ້ນສະເໜີຜົນການຄົ້ນຄວ້າຂອງກຸ່ມຕົນ. ໃຫ້ໂອກາດສຳລັບການສົນທະນາ ແລະ ເພີ່ມຄຳຄິດເຫັນຈາກສະມາຊິກກຸ່ມອື່ນ.	ດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳ – ບັນດາມາດຕະຖານຂອງການທ່ອງທ່ຽວສຳລັບໂຮງແຮມ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆ, ລະບຽບການກວດກາປະຫວັດຂອງຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ເຮັດວຽກກັບເດັກ, ລະບົບ ຍຸຕິທຳສຳລັບການປົກປ້ອງເດັກ, ການລາຍງານ ກ່ຽວກັບຂໍ້ກ່າວຫາ ແລະ ກໍລະນີຂອງການ ປົກປ້ອງເດັກ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງການສຳລັບການປົກປ້ອງເດັກ ສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຕ່າງໆ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ. ສະຫວັດດີການສັງຄົມ – ນັກວິຊາການທີ່ເຮັດວຽກໂດຍກົງກັບເດັກ, ການສົ່ງຕໍ່, ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ຂອງນັກສັງຄົມສົ່ງເຄາະ, ການສະໜັບສະໜູນທີ່ດີກວ່າເກົ່າສຳລັບຄອບຄົວທີ່ດ້ອຍໂອກາດ, ໂອກາດດ້ານເສດຖະກິດສຳລັບພໍ່ແມ່ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ.
ແຜ່ນສະໄລ້ 70	<i>ຕົວຢ່າງຂອງການປະຕິບັດທີ່ດີ</i> ລັດຖະບານຫຼາຍປະເທດໃນທົ່ວໂລກ ກຳລັງນຳໃຊ້ລະບົບທີ່ເປັນຮູບການ ໃນການປົກ ປ້ອງເດັກຈາກຄົນທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງເດັກ. ໃນຫຼາຍປະເທດ, ມັນເປັນຂໍ້ບັງຄັບໃຫ້ມີການ 'ກວດກາ' ຫລື 'ກວດກາປະຫວັດ' ຂອງຄົນ ຫຼື ອາສາສະໝັກທີ່ເຮັດວຽກກັບເດັກ. ນາຍຈ້າງກວດກັບ ຕຳຫຼວດຂັ້ນສູນກາງ/ທ້ອງຖິ່ນ ເບິ່ງວ່າຜູ້ທີ່ຈະມາເປັນລູກຈ້າງ ເຄີຍຕິດຄະດີ ຫຼື ລົງໂທດໃດບໍ່ ທີ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເໝາະສົມສຳລັບການເຮັດວຽກກັບເດັກ (ຕົວຢ່າງ: ມີການກະທຳຜິດຕໍ່ເດັກ, ການກະທຳຜິດທີ່ກ່ຽວກັບຢາເສບຕິດ, ການທຳຮ້າຍ ຫຼື ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ). ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລະບົບນີ້ດຳເນີນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ຕຳຫຼວດແຫ່ງຊາດ ຈະຕ້ອງມີລະບົບຖານຂໍ້ມູນຢູ່ສູນກາງທີ່ບັນທຶກກ່ຽວກັບປະຫວັດການກະທຳຜິດທາງອາຍາຂອງພົນລະເມືອງ. ໃນຂະນະທີ່ຮູ້ກັນວ່າສ່ວນໃຫຍ່ ບໍ່ໄດ້ມີຂໍ້ມູນບັນທຶກກ່ຽວກັບປະຫວັດການກະທຳຜິດທາງອາຍາຂອງຜູ້ກະທຳຜິດຕໍ່ເດັກ (ຍ້ອນວ່າການກະທຳຜິດຂອງພວກເຂົາມັນບໍ່ໄດ້ຖືກກວດພົບ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຖືກລາຍງານ), ແຕ່ເຫັນວ່າມີມາດຕະການທີ່ມີປະສິດທິຜົນຢູ່ ໃນການປ້ອງກັນຜູ້ກະທຳຜິດຕໍ່ເດັກ ທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຈາກການເຂົ້າເຖິງເດັກໂດຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ. ການຮູ້ຈັກຄົນທີ່ ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເດັກ ກໍຢ່າງຈະເປັນປະໂຫຍດ. ຕົວຢ່າງ: ຖ້າວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ກະທຳອາດຊະຍາກຳຄວາມຮຸນແຮງ, ໂດຍສະເພາະຕໍ່ເດັກ.	

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	? ຄຳຖາມເພື່ອທົບທວນຄືນ/ສົນທະນາ: ຖ້າວ່າລັດຖະບານຂອງທ່ານບໍ່ທັນມີລະບົບຖານຂໍ້ມູນຂອງຕຳຫຼວດຢ່າງເປັນທາງການ, ຍັງມີກົນໄກອັນໃດບໍ່ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອກວດກາພະນັກງານຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກກັບເດັກ?	ຄຳຕອບທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ແມ່ນ: • ບາງລັດຖະບານຍັງບໍ່ທັນມີໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ພຽງພໍເທື່ອ ເພື່ອດຳເນີນການກວດສອບເຫຼົ່ານີ້. • ໃນເວລາທີ່ບໍ່ມີລະບົບກວດກາຂອງຕຳຫຼວດ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເຮັດວຽກຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ຍັງສາມາດກວດກາຂໍ້ມູນອ້າງອີງກັບນາຍຈ້າງຜູ້ກ່ອນ. • ລັດຖະບານ ຍັງສາມາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາອົງການທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບເດັກ ໃຫ້ກວດກາຂໍ້ມູນອ້າງອີງຂອງພະນັກງານທີ່ ຈະເຂົ້າເຮັດວຽກ.
ແຜ່ນສະໄລ 71	• ຕຳຫຼວດອັງກິດຍັງໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ສູນຂໍ້ມູນທາງອອນລາຍສຳລັບບ້ອງກັນການຂຸດຮີດເດັກ ແລະ ການບົກປ້ອງເດັກ (CEOP) ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ແນ່ໃສ່ລົບລ້າງການຂຸດຮີດເດັກ. • CEOP ເຮັດວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມງານໂດຍກົງກັບບັນດາກົມ ຂອງລັດຖະບານ, ສຳນັກງານຕຳຫຼວດສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ຂະແໜງການເອກະຊົນ. • CEOP ໄດ້ສ້າງຕັ້ງເວັບໄຊ (ThinkUKnow) ທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ໃຫ້ຄົນລາຍງານເຂົ້າແບບບໍ່ຕ້ອງ ບອກຊື່ ສຳລັບເດັກ, ພໍ່ແມ່, ຜູ້ເບິ່ງແຍງເດັກ, ຄູອາຈານ ແລະ ປະຊາຊົນທົ່ວໄປ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຫ່ວງໄຍກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພຂອງເດັກ. • CEOP ຍັງເຮັດວຽກເປັນຄູ່ຮ່ວມງານກັບຕຳຫຼວດ ໃນພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມໃນການສະກັດກັ້ນການຂຸດຮີດທາງເພດເດັກ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນສຸມໃສ່ການທ່ອງທ່ຽວ. • ການປະຕິບັດທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ຍັງໄດ້ດຳເນີນຢູ່ປະເທດອື່ນໆ.	ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບ ThinkUKnow ສາມາດເບິ່ງໄດ້ທີ່: http://www.thinkuknow.co.uk/

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	? ຄໍາຖາມເພື່ອທົບທວນຄືນ/ສົນທະນາ: ທ່ານສາມາດຍົກຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ຄົນເດີນທາງຕ່າງປະເທດອາດຈະນຳໃຊ້ ອິນເຕີແນັດກ່ອນທີ່ຈະເດີນທາງເຂົ້າປະເທດ ຫຼື ໄລຍະຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ເພື່ອເປັນການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ? ລັດຖະບານສະໜອງການບໍລິການດ້ານໃດແດ່ເພື່ອປົກປ້ອງໄດ້ກວ່າຄວາມສ່ຽງຂອງການລ່ວງລະເມີດທາງເພດທາງອອນໄລ?	ຄໍາຖາມທີ່ໜຶ່ງ, ຄໍາຕອບປະກອບດ້ວຍ: ກຳນົດສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມສ່ຽງ ສື່ສານກັບເຄື່ອນຍ້າຍຂອງຜູ້ກະທຳຜິດທາງເພດ ເພື່ອຊອກຫາຈຸດປາຍທາງຂອງ ການທ່ອງທ່ຽວ ບ່ອນທີ່ຜູ້ກະທຳຜິດສາມາດກະທຳຜິດໄດ້ ຕິສະໜິດກັບເດັກທາງອອນໄລ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ມີການລ່ວງລະເມີດເດັກ ກວດກາສື່ທາງອອນໄລ ເພື່ອຊອກຫາທີ່ຕັ້ງບ່ອນທີ່ບໍ່ປອດໄພທີ່ຈະສາມາດລ່ວງລະເມີດເດັກ (ອີງໃສ່ຫຼັກຖານຂອງການຈັບຕົວທີ່ໄດ້ດຳເນີນມາແລ້ວ). ຜູ້ປະສານງານ ສາມາດຍົກຕົວຢ່າງອີງຕາມກໍລະນີຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນທ້ອງຖິ່ນ. ຄໍາຖາມທີສອງ, ຍັງແນະນຳວ່າ: ການຝຶກອົບຮົມໃນໂຮງຮຽນ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນທາງອອນໄລ ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພໍ່ແມ່ ແລະ ຄູອາຈານ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ໃນການນຳໃຊ້ອິນເຕີແນັດ ການໂຄສະນາໃຫ້ຂໍ້ມູນສະເພາະ ເພື່ອສິດສອນໃຫ້ໄດ້ກຽຸ່ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ມີທາງອອນໄລ ຮ່ວມມືກັບກະຊວງທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມປອດໄພ ຂອງຂໍ້ມູນທາງອອນໄລສໍາລັບເດັກ
ແຜ່ນສະໄລ້ 72	ກະຊວງການຕ່າງປະເທດອົດສະຕຣາລີ ສ້າງເວັບໄຊ 'Smart Traveller' ທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ເຕືອນນັກທ່ອງທ່ຽວປະເທດຂອງຕົນ ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະເດີນທາງໄປທ່ອງທ່ຽວປະເທດອື່ນ. ເວັບໄຊ 'Smart Traveller' ປະກອບດ້ວຍຂໍ້ຄວາມເຕືອນຄືນອົດສະຕຣາລີວ່າ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກໃນການເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນອາຊະຍາກຳໃນອົດສະຕຣາລີ ແລະ ໃນຕ່າງປະເທດ.	ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບ Smart Traveller ສາມາດເບິ່ງໄດ້ທີ່: http://www.smarttraveller.gov.au/

ສະ ໄລ໌	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ໌ 73	ໃນທຸກປະເທດ, ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດມັກຈະເຂົ້າເບິ່ງເວັບໄຊຂອງກະຊວງທ່ອງທ່ຽວ. ກະຊວງທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດກຳປູເຈຍ ຕ້ອນຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດທີ່ມາ ຍ້ຽມຢາມປະເທດຕີນ, ແຕ່ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ ກ່າວກ່ຽວກັບຄວາມມັ່ງໝັ້ນໃນການປົກປ້ອງ ເດັກຢ່າງຊັດເຈນ ໂດຍການໂຄສະນາຂໍ້ຄວາມ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກຂຶ້ນເທິງໜ້າທຳ ອິດຂອງເວັບໄຊຂອງກະຊວງ. ? ຄຳຖາມເພື່ອທົບທວນຄືນ/ ສົນທະນາ: 1) ທ່ານເອົາຂໍ້ມູນອັນໃດລົງເວັບໄຊຂອງ ລັດຖະບານທ່ານ ເພື່ອປົກປ້ອງເດັກ ໃຫ້ປອດໄພຈາກການ ລ່ວງລະເມີດໃນ ການທ່ອງທ່ຽວ? 2) ທ່ານສາມາດສົ່ງເສີມຄວາມພະຍາຍາມ ຂອງທ່ານໃນການປົກປ້ອງເດັກໃຫ້ ປອດໄພ ໃນການທ່ອງທ່ຽວ ຄືແນວໃດ?	ເບິ່ງຂໍ້ມູນເວັບໄຊຂອງກະຊວງ ທ່ອງທ່ຽວ ກຳປູເຈຍ ກ່ຽວກັບການ ໂຄສະນາໄດ້ທີ່: http://www.tourismcambodia.org/ ຄຳຖາມທີ່ໜຶ່ງ ແລະ ສອງ, ຄຳຕອບປະກອບດ້ວຍ: ເອົາຂໍ້ມູນ ໂຄສະນາກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກ ລົງໃສ່ເວັບໄຊການທ່ອງທ່ຽວຂອງທ່ານ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ບັນດາບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ ສົ່ງເສີມ ໂຄສະນາການປົກປ້ອງເດັກລົງເວັບໄຊຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ລົງໂຄສະນາສຳລັບສາທາລະນະຊົນທົ່ວໄປ ໂດຍເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກ ປະເທດຕ່າງໆ ທີ່ມີນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາ ຍ້ຽມຢາມຫຼາຍ.
ແຜ່ນສະໄລ໌ 74	ລັດຖະບານຂອງບຣາຊິນ ສະໜັບສະໜູນ ໂຄງການ ທີ່ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງສັງຄົມ ຊຶ່ງໃຫ້ໂອກາດການສ້າງລາຍຮັບແກ່ໂວໝຸ່ມ ເພື່ອເປັນການປ້ອງກັນການຂູດອິດພວກເຂົາ ໃນການທ່ອງທ່ຽວ. ຢູ່ ຫວຽດນາມ, ກົດໝາຍແຮງງານໄດ້ທ້າມບໍ່ ໃຫ້ວ່າຈ້າງງານເດັກໃນບາງອາຊີບ (ລວມທັງ ການເຮັດວຽກໃນບາຄາລາໂອເກະ, ນວດ, ໂຮງແຮມ ແລະ ບາເຕັ້ນລຳຕ່າງໆ) ໂດຍມີການ ກຳນົດອາຍຸຕ່ຳສຸດ. ? ຄຳຖາມເພື່ອທົບທວນຄືນ/ ສົນທະນາ: ລັດຖະບານຂອງທ່ານກຳລັງເຮັດຫຍັງເພື່ອ ປົກປ້ອງເດັກຈາກສິ່ງອັນຕະລາຍໃນການ ວ່າຈ້າງ ງານໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອາດ ພາໃຫ້ ເດັກມີຄວາມສ່ຽງຈາກການລ່ວງລະເມີດ ທາງເພດ?	ກ່ອນການຝຶກອົບຮົມ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຄວນຊອກຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ລັດຖະບານ ກຳລັງປະຕິບັດ ເພື່ອປົກປ້ອງເດັກຈາກການ ຂູດອິດ ໃນການວ່າຈ້າງງານ ໃນການທ່ອງທ່ຽວ.

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ້ 75 ລັດຖະບານອິນຊີເຊຍເຮັດຫຍັງແດ່? (ຕໍ່) ລັດຖະບານອິນຊີເຊຍ ກຳລັງສອບຖາມກ່ຽວກັບການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ໃນສະຖານທີ່ທີ່ທ່ານຢູ່ ທ່ານສາມາດຕອບຄຳຖາມໄດ້ຢ່າງເປັນເປົ້າໝາຍ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ ທ່ານສາມາດຕອບຄຳຖາມໄດ້ຢ່າງເປັນເປົ້າໝາຍ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ ທ່ານສາມາດຕອບຄຳຖາມໄດ້ຢ່າງເປັນເປົ້າໝາຍ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ	ຕໍາຫຼວດແຫ່ງຊາດຂອງ ອົດສະຕຣາລີ ລົງແບບ ພອມການລາຍງານທາງອອນໄລ ທີ່ຄົນທົ່ວໄປ ສາມາດລາຍງານ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງບອກຊື່ຜູ້ລາຍງານ, ຊື່ ລາຍງານກ່ຽວກັບກໍລະນີໄດ້ກໍມີຄວາມສ່ຽງຂອງ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດໃນສະຖານທີ່ທ່ານຢູ່ ຕ່າງໆ. ? ຄໍາຖາມເພື່ອທົບທວນຄືນ/ສົນທະນາ: • ຜົນປະໂຫຍດຈາກ ການລາຍງານທາງອອນໄລ ຂອງປະຊາຊົນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບສະພາບການ ທີ່ໄດ້ກອດຕິກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງຂອງ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ມີຫຍັງແດ່? • ຈຸດດີ ຈາກການມີລະບົບລາຍງານທາງອອນໄລ ຂອງຄົນທົ່ວໄປໂດຍບໍ່ບອກຊື່ຜູ້ລາຍງານ ມີຫຍັງແດ່? • ລັດຖະບານ ຈະສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນທົ່ວໄປໃຊ້ ລະບົບລາຍງານທາງອອນໄລໄດ້ແນວໃດ?	ສໍາລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບ ແບບພອມລາຍງານ ທາງອອນໄລຂອງຕໍາຫຼວດອົດສະຕຣາລີ ໃຫ້ເບິ່ງໃນ: https://forms.afp.gov.au/online_forms/cst_form ຄໍາຖາມທີ່ໜຶ່ງ, ຄໍາຕອບປະກອບດ້ວຍ: • ແມ່ນວິທີການທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ເຂົ້າເຖິງໄດ້ ໂດຍປະຊາຊົນເພື່ອລາຍງານກ່ຽວກັບຄວາມ ກັງວົນຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. • ປະຊາຊົນອາດບໍ່ຍາກລາຍງານຕໍ່ຕໍາຫຼວດ ແຕ່ວ່າຈະສະດວກໃນການລາຍງານດ້ວຍ ແບບພອມທາງອອນໄລ. ຄໍາຖາມທີສອງ, ຄໍາຕອບປະກອບດ້ວຍ: • ເນື່ອງຈາກຄວາມຫຼໍ່ແຫຼມຂອງບັນຫາອາຊະຍາ ກຳທາງເພດເດັກ, ປະຊາຊົນຜູ້ລາຍງານອາດ ບໍ່ໝັ້ນໃຈທີ່ຈະໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ຊື່ຂອງຕົນ ຄໍາຖາມທີສາມ, ຄໍາຕອບປະກອບດ້ວຍ: • ໃຫ້ປະຊາຊົນຮູ້ກ່ຽວກັບແບບພອມລາຍງານ ທາງລະບົບອອນລາຍ ໂດຍການໂຄສະນາໃນ ແຜນງານສົ່ງເສີມການໂຄສະນາກ່ຽວກັບການ ປົກປ້ອງເດັກ
ແຜ່ນສະໄລ້ 76 ລັດຖະບານອິນຊີເຊຍເຮັດຫຍັງແດ່? (ຕໍ່) ເຢຍລະມັນ, ອົດສະຕຣາລີ, ສະຕຽນເຊີນ, ສະຕຽນເຊີນ ສາມາດ ສືບຕໍ່ລາຍງານ ສາມາດມີ, ສາມາດ ຕອບ ຄຳຖາມ ທີ່ທ່ານສອບຖາມ ທ່ານສາມາດຕອບຄຳຖາມໄດ້ຢ່າງເປັນເປົ້າໝາຍ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ ທ່ານສາມາດຕອບຄຳຖາມໄດ້ຢ່າງເປັນເປົ້າໝາຍ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ	ວຽກງານປົກປ້ອງເດັກຈະໄດ້ຮັບຜົນດີ ຖ້າຫຼາຍປະເທດຮ່ວມມືກັນ. ໃນບໍ່ດົນມານີ້, ເຢຍລະມັນ, ອົດສະຕຣາລີ ແລະ ຊະວິດເຊີແລນ ໄດ້ຮ່ວມມືກັນ ໂຄສະນາເພື່ອປ້ອງກັນການ ລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ ໃນການເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ຂອງປະຊາຊົນ ໃນບັນດາ ປະເທດທີ່ໃຊ້ພາສາເຢຍລະມັນ. ? ຄໍາຖາມເພື່ອທົບທວນຄືນ/ສົນທະນາ: • ຈົ່ງພິຈະລະນາເບິ່ງວ່າ ມີລັດຖະບານປະເທດ ໃດທີ່ທ່ານເຫັນວ່າເປັນຄູ່ ຮ່ວມງານທາງ ຍຸດທະສາດທີ່ດີທີ່ສຸດ ໃນການປົກປ້ອງເດັກ ໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນການ ທ່ອງທ່ຽວ? • ປະຈຸບັນທ່ານຮ່ວມມືກັບປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນ ແນວໃດ? ທ່ານສາມາດບັບປຸງການຮ່ວມມື ນັ້ນໃຫ້ດີຂຶ້ນຄື ແນວໃດໃນອະນາຄົດ?	

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 77	• ໃນຂະນະທີ່ລັດຖະບານ ກຳລັງປະຕິບັດບາດກ້າວສຳຄັນ ໃນການປົກປ້ອງເດັກໃຫ້ປອດໄພ ຈາກການລ່ວງລະເມີດ ໃນການທ່ອງທ່ຽວ, ບັນຫາການລ່ວງລະເມີດເດັກກໍຍັງເປັນບັນຫາທີ່ແຜ່ລາມໃນທົ່ວໂລກ. • ການທ່ອງທ່ຽວເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາ, ເຕັກໂນໂລຊີກໍມີການປັບປຸງ, ການເຄື່ອນໄຫວການກະທຳຜິດທາງອາຍາກໍມີຄວາມສະຫລັບຊັບຊ້ອນ ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຈະພາໃຫ້ເດັກມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍຂຶ້ນ. • ໃນຖານະທີ່ເປັນລັດຖະບານ, ພວກເຮົາຕ້ອງມີສະຕິໃນຄວາມພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາການລ່ວງລະເມີດເດັກ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຫຼາຍບາດກ້າວທີ່ຄືບໜ້າ, ແຕ່ກໍ່ມີຫຼາຍວຽກງານທີ່ຕ້ອງເຮັດເຊັ່ນ: - ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ - ແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງໃນລະບົບການປົກປ້ອງເດັກຂອງພວກເຮົາ - ປັບປຸງກິດຈະກຳການປົກປ້ອງເດັກຂອງພວກເຮົາ - ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳໃໝ່ໆ - ທົບທວນຄືນ ວິທີການໃນການຮ່ວມມືຂອງພວກເຮົາ	ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນໃຫ້ ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຊ້ກິດຈະກຳນີ້ເພື່ອເຕົ້າໂຮມການຮຽນຮູ້ຈາກພາກນີ້ ແລະ ຊຸກຍູ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ພິຈະລະນາຢ່າງຈິງຈັງກ່ຽວກັບ ຂົງເຂດວຽກງານທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປັບປຸງ ຢູ່ລະດັບສູນກາງ/ລະດັບແຂວງ.
ແຜ່ນສະໄລ 78	• ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດ ໃນການທ່ອງທ່ຽວ ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະສານງານຂອງຄູ່ຮ່ວມງານຫຼາຍພາກສ່ວນ. ແຕ່ວ່າ, ໃນເມື່ອຜູ້ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປົກປ້ອງເດັກບໍ່ຮ່ວມມື ແລະ ບໍ່ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ກໍ່ຈະພາໃຫ້ມີຈຸດອ່ອນໃນລະບົບການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ເດັກຍັງຄົງມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສິ່ງອັນຕະລາຍ, ລວມທັງການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ. ກິດຈະກຳ: ຍົກລະດັບການຮ່ວມມື • ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນສາມກຸ່ມ. ແຕ່ລະກຸ່ມເອົາໜຶ່ງຫົວຂໍ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້: - ກຸ່ມໜຶ່ງ - ລະດັບສາກົນ - ກຸ່ມສອງ - ລະດັບປະເທດ - ກຸ່ມສາມ - ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ (ແຂວງ)	• ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄິດກ່ຽວກັບ ຄູ່ຮ່ວມງານທຸກຝ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈາກພາກສ່ວນລັດຖະບານ, ເອກະຊົນ, ຊຸມຊົນ, ເດັກ, ອົງການບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ, ອື່ນໆ. • ພິຈະລະນາວິທີການຮ່ວມມືທີ່ສ້າງສັນ (ລວມທັງ ຄະນະສະເພາະກິດລະດັບຊາດ, ການປະຊຸມລະດັບຊຸມຊົນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເດັກ, ອື່ນໆ).

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	• ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສົນທະນາຕາມຄໍາຖາມລຸ່ມນີ້: - ໃຜແມ່ນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ລັດຖະບານຄວນຮ່ວມມືນຳໃນລະດັບ (ສາກົນ, ປະເທດ, ແຂວງ)? - ທ່ານສາມາດຮ່ວມມືໄດ້ແນວໃດ? - ພວກເຮົາສາມາດປະຕິບັດຫຍັງແດ່ເພື່ອປັບປຸງການຮ່ວມມື? • ສົນທະນາຄໍາຕອບຂອງແຕ່ລະກຸ່ມ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມພະຍາຍາມປັບປຸງການຮ່ວມມືໃນທຸກລະດັບ. • ລັດຖະບານມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດໃນການທ່ອງທ່ຽວ. ບໍ່ວ່າທ່ານຈະເຮັດວຽກໃນລະດັບສູນກາງ ຫຼື ແຂວງກໍຕາມ, ທ່ານຄວນປະຕິບັດວຽກງານ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສົນທະນາໃນມື້ນີ້ເພື່ອປ້ອງເດັກ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ.	

ບົດທີແປດ: ສະຫຼຸບ		
ບົດຮຽນໂດຍລວມ ພາກສະຫຼຸບນີ້ແມ່ນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມີຄຳເຫັນ ແລະ ທວນຄືນຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນຂອງການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການດຳເນີນງານທີ່ດີ ໃນການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພ ຫຼັງຈາກການຝຶກອົບຮົມ.		
ຄາດຄະເນຜົນການຮຽນຮູ້ ໃນຕອນທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສາມາດ: • ສົ່ງ ຄວາມເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ທີ່ສະທ້ອນປະຕິກິລິຍາຕອບຮັບຂອງຕົນຕໍ່ກັບການຝຶກອົບຮົມ. • ຕອບຄຳຖາມຕ່າງໆ ທີ່ມີພາຍຫຼັງການຝຶກອົບຮົມທັງໝົດ. • ທວນຄືນບົດຮຽນ ຂອງການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ.		
ເວລາທີ່ຕ້ອງໃຊ້	ເອກະສານແຈກຢາຍ ທີ່ຈຳເປັນ	ອຸປະກອນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ
45 ນາທີ	• ແບບທົດສອບ ຫຼັງຝຶກອົບຮົມ • ຄວາມເຫັນຂອງຂ້ອຍ (ການປະເມີນຜົນຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ) • ໃບຍ້າຍິນການເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ	ອຸປະກອນໂຄສະນາປຸກລະດົມ ກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ ສຳລັບແຈກຢາຍ

ສະໄລ	ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
ແຜ່ນສະໄລ 79 ສະຫຼຸບ	ສະຫຼຸບໂດຍການເວົ້າວ່າ: • ເດັກທຸກຄົນມີສິດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນພວກເຂົາເຈົ້າມີສິດໄດ້ຮັບ ຄວາມປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດ. • ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສ່ວນຕົວ ແລະ ດ້ານວິຊາອາຊີບ ໃນການປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດ. • ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນ ທີ່ຈະຮູ້ວິທີການປະກອບສ່ວນ ໃຫ້ແກ່ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ ແລະ ຮັບມືເມື່ອເດັກມີຄວາມສ່ຽງ. • ການປະຕິບັດການຂອງທ່ານ ຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນເດັກຈາກອັນຕະລາຍ ແລະ ບັບຢຸງຄຸນນະພາບການທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດ ແລະ ພາກພື້ນ.	
ແຜ່ນສະໄລ 80 ການປະເມີນ & ແບບທົດສອບ ຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ ✓ ✗	ກິດຈະກຳ: ຄວາມເຫັນຂອງຂ້ອຍ • ຄຳເຫັນຂອງທ່ານ ມີຄຸນຄ່າຕໍ່ພວກເຮົາ. • ທ່ານສາມາດຊ່ວຍພວກເຮົາ ບັບຢຸງວຽກງານປົກປ້ອງເດັກ ໂດຍການສະແດງຄຳເຫັນຂອງທ່ານກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມ. • ຂ້າພະເຈົ້າຈະຢາຍຟອມປະເມີນໃຫ້ດຽວນີ້ – ຂອບໃຈທີ່ທ່ານໃຫ້ຄຳເຫັນຢ່າງຈິງໃຈໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.	ແຈກຢາຍ ແບບທົດສອບຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ/ ແບບຟອມຄວາມເຫັນຂອງຂ້ອຍ ຖ້າວ່າມີເວລາສັ້ນ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດດຳເນີນແບບທົດສອບ ຫຼັງຝຶກອົບຮົມ ໂດຍການຍົກມືຕອບຄຳຖາມ. ຮັບປະກັນວ່າໄດ້ບັນທຶກຈຳນວນຄຳຕອບ.

ສະໄລ້	ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ແນະນຳຊ່ວຍອະທິບາຍ
	<i>ກິດຈະກຳ: ແບບທົດສອບ ຫຼັງຝຶກອົບຮົມ</i> ແຈກຢາຍແບບທົດສອບຫຼັງການຝຶກອົບຮົມ (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5).	
ແຜ່ນສະໄລ້ 81	<i>ການມອບໃບຢັ້ງຢືນການເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ (ເປັນທາງເລືອກ)</i> ຊົມເຊີຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ຈົບການຝຶກອົບຮົມ. ອະທິບາຍວ່າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ສໍາເລັດ ຫຼັກສູດ ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບໃບປະກາດສໍາເລັດ ການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອເປັນການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງຫຼັກສູດກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສໍາເລັດ. ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເອົາໄປປະກາດໄປໄວ້ໃນບ່ອນເຮັດວຽກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ແນະນຳໃຫ້ນາຍຈ້າງໃນອະນາຄົດ ຮູ້ກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ – ຊຶ່ງອັນນີ້ຈະໃຫ້ພາບພົດທີ່ດີ ໂດຍ ທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽງທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ເອີ້ນຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນຂຶ້ນຮັບໃບຢັ້ງຢືນຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີກຸ່ມໃຫຍ່, ສາມາດຕົບມືຈົນໄປເຖິງໃບຢັ້ງຢືນໃບສຸດທ້າຍ.	ຖ່າຍຮູບກຸ່ມຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ຖື ໃບປະກາດຂອງຕົນ.
ແຜ່ນສະໄລ້ 82	<i>ຂໍຂອບໃຈ ແລະ ສໍາລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ</i> ກ່າວຂອບໃຈຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຕິດຕາມ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການສົນທະນາ. ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມດໍາເນີນການຢູ່ໃນຂອບເຂດ ວຽກງານຂອງຕົນໃນການສ້າງການທ່ອງທ່ຽງທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ. ເຊີນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ເຂົ້າໄປເບິ່ງເວັບໄຊ ການທ່ອງທ່ຽງທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ (www.childsafetourism.org) ແລະ ຕິດຕໍ່ກັນທາງເຟດສບຸກ (www.facebook.com/ChildSafeTourism) ແລະ ທວິດເຕີ (www.twitter.com/ChildSafeTravel)	

ພາກທີ 3

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

ຈົ່ງເປັນນັກເດີນທາງທີ່ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ
ການປະຕິບັດຂອງທ່ານສົ່ງຜົນກະທົບ ໂດຍກົງຕໍ່ຊີວິດຂອງເດັກ
ທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກ ແລະ ຕຳລົງຊີວິດໃນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໆ

ຮຽນຮູ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມໄດ້ທີ່ເວັບໄຊທ໌: www.childsafetourism.org
ລາຍງານການຕົກລ່ວງລະເມີດ: ກະລຸນາໃຫ້ 1191 ຫຼື 1362

LAOS
Australian Aid
UNODC
INTERPOL
World Vision

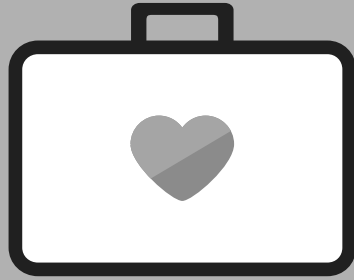
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ແບບຢ່າງ ວາລະການຝຶກອົບຮົມພົດມີ້

ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ: ວາລະການຝຶກອົບຮົມ

ຫົວຂໍ້ຂອງວາລະ	ເນື້ອໃນ	ເວລາ (ກະລຸນາຕື່ມເວລາ ຕົວຈິງ ເຂົ້າໃນທ້ອງມີ້)
ພາກສະເໜີ	ການສະເໜີຕົວຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ວາລະການຝຶກອົບຮົມ ແບບທົດສອບ ກ່ອນຝຶກອົບຮົມ	30 ນາທີ
'ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພ ສໍາລັບເດັກ' ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຕົວເຮົາເອງຄືແນວໃດ?	ການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ. ສິດທິເດັກ ຂອບເຂດວຽກກົດໝາຍໃນການປົກປ້ອງເດັກ ໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຂ້ອຍໃນລະບົບການປົກປ້ອງເດັກ	45 ນາທີ
ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເດັກມີຫຍັງແດ່ ໃນຂະ ແໜງການທ່ອງທ່ຽວ?	ສະພາບການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນປະເທດ ຜົນກະທົບຂອງການທ່ອງທ່ຽວຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ ຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຕໍ່ເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ ການພົວພັນລະຫວ່າງ ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດ ທາງເພດເດັກ	80 ນາທີ
'ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພ ສໍາລັບເດັກ' ແມ່ນຫຍັງ?	ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ ໃຜແດ່ສາມາດປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມ ປອດໄພສໍາລັບເດັກ? ຜົນປະໂຫຍດຂອງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ ວິທີການປະຕິບັດທີ່ດີໃນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ	30 ນາທີ
ແຕ່ລະບຸກຄົນສາມາດເຮັດໃຫ້ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ ຄືແນວໃດ?	ວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ແຕ່ລະບຸກຄົນສາມາດເຮັດໄດ້ໃນການ ປົກປ້ອງເດັກ • ການເຄົາລົບເດັກ • ບຸກຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເດັກ • ຮັບຮູ້ຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຕໍ່ເດັກ • ການປະຕິບັດການເພື່ອປົກປ້ອງເດັກ	75 ນາທີ
ຈະເຮັດທຸລະກິດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສໍາລັບເດັກ? (ສໍາລັບຜູ້ບໍລິຫານ/ເຈົ້າຂອງ/ ຜູ້ດໍາເນີນການ ເທົ່ານັ້ນ)	ວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ແຕ່ລະບຸກຄົນສາມາດເຮັດໄດ້ໃນການ ປົກປ້ອງເດັກ • ພາຍໃນທຸລະກິດຂອງທ່ານ • ກັບລູກຄ້າ ແລະ ຜູ້ສະໜອງ • ໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານ	60 ນາທີ
ລັດຖະບານສາມາດເຮັດໃຫ້ການ ທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກແນວໃດ? (ສໍາລັບລັດຖະບານເທົ່ານັ້ນ)	ວິທີທາງຕ່າງໆທີ່ລັດຖະບານ ສາມາດເຮັດໃຫ້ເດັກປອດໄພ ຈາກການລະເມີດທາງເພດໃນ ການທ່ອງທ່ຽວ ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ກະຊວງ/ກົມກອງຕ່າງໆ ຕົວຢ່າງຂອງການປະຕິບັດທີ່ດີ ຍົກລະດັບການຮ່ວມມື	60 ນາທີ
ຂໍ້ສະຫຼຸບ	ຄໍາຖາມ ແລະ ການສະຫຼຸບສັງລວມ ການປະເມີນ ການມອບໃບຢັ້ງຢືນ ການບົດການຝຶກອົບຮົມ	45 ນາທີ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ບັດເອົາກັບບ້ານ

ຄວນເຮັດສຳເນົາບັດເຫລົ່ານີ້ ສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະຄົນ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດເອົາບັດເຫຼົ່ານີ້ກັບບ້ານ ເພື່ອເປັນການທົບທວນເນື້ອໃນສຳຄັນ ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ ຈາກການຝຶກອົບຮົມ. ແນະນຳໃຫ້ເຮັດສຳເນົາ ບັດເອົາກັບບ້ານໃສ່ ເຈ້ຍຂະໜາດ A5 ຫຼື A6, ເປັນບັດທີ່ໃຊ້ໄດ້ ສອງດ້ານ. ການເຮັດແນວນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຳມະນາກອນຈິຈຳ ແລະ ຍິ່ງນຳໃຊ້ໄດ້ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນສູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ກັບຄືນໄປຍັງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ.

ການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ປອດໄພ ສໍາລັບເດັກ

ວິທີການປ້ອງກັນການລ່ວງລະເມີດເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ

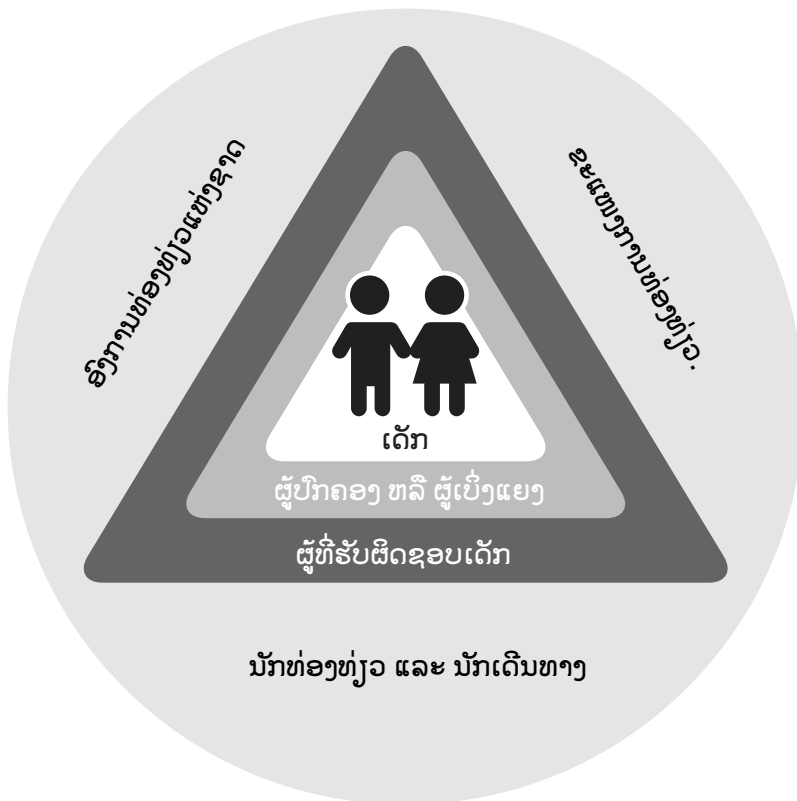
www.childsafetourism.org

ການປົກປ້ອງເດັກແມ່ນຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງໝົດທຸກຄົນ

ພວກເຮົາທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່
ປົກປ້ອງບັນດາຊັບພະຍາກອນຂອງພວກເຮົາທາງທຳມະຊາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ
ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເດັກຂອງພວກເຮົາ. ໃນຂະນະທີ່ການທ່ອງທ່ຽວກຳລັງ
ເຕີບໂຕໃນທົ່ວໂລກ, ເດັກໂດຍສະເພາະແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກລ່ວງລະເມີດ.

ເດັກຕ້ອງການໃຫ້ມີການປົກປ້ອງພິເສດ. ວຽກນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການຈັດຕັ້ງໃດ
ໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາທຸກຄົນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປົກປ້ອງເດັກ.

ທ່ານສາມາດຊ່ວຍສ້າງ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ.
ພວກເຮົາທຸກຄົນມີບົດບາດ ປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດ.

ການລ່ວງລະເມີດເດັກແມ່ນຫຍັງ?

‘ເດັກ’ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ. ການລ່ວງລະເມີດເດັກແມ່ນທຸກໆການກະທຳ (ທີ່ບໍ່ແມ່ນການກະທຳ) ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມບັງເອີນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເດັກເຈັບປວດ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເດັກຕົກຢູ່ໃນຄວາມອັນຕະລາຍ.

ໃນແຕ່ລະວັນ ມີເດັກຫລາຍລ້ານຄົນໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຈາກການລ່ວງລະເມີດ. ການລ່ວງລະເມີດ ແມ່ນເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນທຸກໆປະເທດໃນໂລກ.

ປະເພດຂອງການລ່ວງລະເມີດ

ການລ່ວງລະເມີດເດັກແບ່ງອອກເປັນ 4 ປະເພດ. ສ່ວນຫຼາຍ, ມີຫຼາຍກ່ວາໜຶ່ງປະເພດຂອງການລ່ວງລະເມີດທີ່ເກີດຂຶ້ນພ້ອມໆກັນ.

ຜົນກະທົບຂອງການລ່ວງລະເມີດຕໍ່ເດັກ

ການລ່ວງລະເມີດເດັກມີຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ເດັກ ແລ້ວພາໃຫ້ເກີດບັນຫາທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ ໃນໄລຍະຍາວ.

ການລ່ວງລະເມີດສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ຜູ້ອື່ນໆນອກຈາກຜູ້ເຄາະຮ້າຍໂດຍກົງ ຄື ຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ.

ການລ່ວງລະເມີດໄດ້ກແມ່ນຫຍັງ?

1. ການລ່ວງລະເມີດທາງອາກາດ

2. ຕັດທະຍົວທຸກລວງໄດ້ກ

3. ເອົາສຸບີເປີໄຫ້ໄດ້ກເບີງ

4. ສົບບາຍອ່າກາຍໄດ້ກນ່ອນທີ່ໄດ້ກປ່າໄຕ້ມີຈາ ແລະ ປ່າເພາະໝັ້ນ

5. ຫຸ້ງດັບໄດ້ກໄຫ້ສົບບາຍອ່າກາຍຂອງຈູ່ໂຍຍ

6. ເຮັດໃຫ້ໄດ້ກຂາດຄວາມເພິ່ນໃຈ

7. ລະບາຍອາໄສດ້ວຍການຮີໄດ້ກ

8. ໃຊ້ໄດ້ກເປັນເລື່ອງມື

9. ປ່ອນລະເອົາໃຈສິນໄດ້ກເຊັ່ນເຄື່ອງປຸ້ງໝັ້ນ, ອາຫານ

10. ໃຊ້ເຊື່ອຖານໄດ້ກແນບເອົາຫາດ

11. ຫົວໃຈສັບພຸ່ງໄດ້ກ

12. ປ່ອນປະລະເຮັຍໄດ້ກ

13. ໃຊ້ເງິນແນບສົມສັບໃຊ້, ເປີໄຫ້ໄປໄຊ້ງອນ

14. ດັບຮີໄດ້ກ, ລາກແກ່ໄດ້ກຊື້ໄຊ້ງອນ

15. ປ່ອນລະເອົາເວລາໄດ້ກປ່າຍາຍ

16. ລະເມີດໄດ້ກເປີໄຫ້ໄດ້ຮັບການສຶກສາ

17. ປ່ອນປະເອົາເຮັດໃຫ້ເກີດສົນຕະລາຍ

ນັກເດີນທາງທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ

ອາຊີ

ຄາດວ່າການທ່ອງທ່ຽວ
ຈະເຕີບໂຕຫຼາຍກວ່າພູ
ໃນອີກສອງທົດສະວັດຂ້າງໜ້າ

ມີ

ນັກທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍກວ່າ **36** ລ້ານຄົນ

ໄດ້ເຂົ້າມາ ກຳປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ໃນປີ 2012

3.6 ລ້ານຄົນ
ທີ່ທ່ອງທ່ຽວໃນ
ກຳປູເຈຍ

3.3 ລ້ານຄົນ
ທີ່ທ່ອງທ່ຽວໃນ
ສປປ ລາວ

22.3 ລ້ານຄົນ
ທີ່ທ່ອງທ່ຽວໃນ
ໄທ

6.8 ລ້ານຄົນ
ທີ່ທ່ອງທ່ຽວໃນ
ຫວຽດນາມ

ເດັກທີ່ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ

ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກ ຊູດຮິດ ແລະ ລ່ວງລະເມີດຫຼາຍກວ່າ.

60% ຂອງນັກເດີນທາງພົບເຫັນເດັກ ຖືກປະປ່ອຍ
ຕາມທອງຖະໜົນ

33% ຂອງນັກເດີນທາງພົບເຫັນເດັກທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນ
ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ (ເຊັ່ນ ໂຮງແຮມ, ຮ້ານອາຫານ
ແລະ ອື່ນໆ).

18% ຂອງນັກເດີນທາງພົບເຫັນເດັກເຮັດວຽກຢູ່ໃນ
ສະຖານບັນເທີງໃນຍາມກາງຄືນ

95%

ຂອງນັກເດີນທາງພົບເຫັນເດັກ
ຢູ່ຕາມສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ. ການພົບປະກັນ
ກັບ ເດັກ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ນັກທ່ອງທ່ຽວຮູ້ສຶກ ເສົ້າໃຈ,
ຮູ້ສຶກຜິດ, ເປັນທ່ວງ & ຜິດຫວັງ

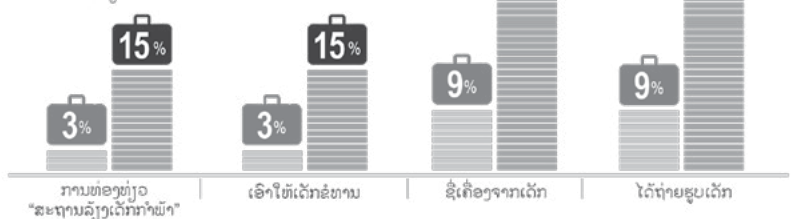
ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ ເດີນທາງໄປອາຊີຕາ ເວັນອອກສຽງໃຕ້ ມີຄວາມຕ້ອງການ:

- 1** ຂໍ້ມູນທີ່ຈະແຈ້ງວ່າຈະເດີນທາງ
ແນວໃດ ເພື່ອຮັກສາຄວາມ
ປອດໄພຂອງເດັກ
- 2** ມີທາງເລືອກໃຫ້ຜູ້ບໍລິໂພກ
ຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ
ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ
- 3** ຢາກເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການ
ປ່ຽນແປງ, ໂດຍການນຳພາຂອງ
ລັດຖະບານ ແລະ ອຸດສະຫະ
ກຳການທ່ອງທ່ຽວ

ນັກເດີນທາງທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ ສ່ວນຫຼາຍຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເດັກຖືກຢູ່ ໃນຄວາມສ່ຽງຂອງການລ່ວງລະເມີດແບບບໍ່ຕັ້ງໃຈ

ກິດຈະກຳ/ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ເດັກມີຄວາມສ່ຽງ:

■ = ນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ
■ = ນັກທ່ອງທ່ຽວໂດຍລວມ

“ການປົກປ້ອງເດັກ

ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງທຸກຄົນ.”

– ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການຄົ້ນຄ້ວາ

ຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຕໍ່ເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ ມີຫຍັງແດ່ ?

- 1** ເດັກຢູ່ຕາມຖະໜົນຫົນທາງ ໃນສະພາບແວດລ້ອມການທ່ອງທ່ຽວ.
ຕົວຢ່າງ, ເດັກອາດຂໍທານ ຫຼື ຂາຍເຄື່ອງ/ອາຫານໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ. ເດັກຍິງ ແລະ ຊາຍ ທີ່ໃຊ້ເວລາສ່ວນຫຼາຍຕາມຖະໜົນຫົນທາງ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ການຖືກລ່ວງລະເມີດ.
- 2** ເດັກທີ່ເຮັດວຽກໃນຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ບາງຄັ້ງພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ຊຸດຮີດ.
ຕົວຢ່າງ, ເດັກອາດເຮັດວຽກຢູ່ໃນອຸດສະຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ, ລວມທັງເປັນຜູ້ນຳທ່ຽວ, ຢູ່ໃນຮ້ານອາຫານ, ຄາຣາໂອເກະ, ບາອື່ນໆ. ເດັກອາດຖືກນຳໄປຮັບໃຊ້ ຢູ່ອຸດສະຫະກຳການຄ້າປະເວນິນຳອີກ.
- 3** ນັກເດີນທາງ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ສາມາດເຂົ້າເຖິງເດັກຢ່າງງ່າຍດາຍ.
ຕົວຢ່າງ, ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ກະທຳຜິດໃນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເດັກ ອາດຈະເຂົ້າຫາເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໂດຍການເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ ຫຼື ‘ສະຖານລ້ຽງເດັກກຳພ້າ’. ແນວໂນ້ມທີ່ໜ້າເປັນທ່ວງລວມມີ:
 - “ການທ່ອງທ່ຽວເຮືອນເດັກກຳພ້າ” ທີ່ສາມາດສ້າງຄວາມອັນຕະລາຍຕໍ່ການພັດທະນາ ແລະ ຄວາມສົມບູນພູນສຸກຂອງເດັກ ແລະ ພາໃຫ້ເດັກມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກລ່ວງລະເມີດ
 - “ການທ່ອງທ່ຽວເຮັດວຽກອາສາສະມັກ” ຢູ່ໃນອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບເດັກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີການກວດກາປະຫວັດນັກອາສາສະໝັກຢ່າງພຽງພໍສາກ່ອນ
 - “ການພັກເຊົາຢູ່ເຮືອນປະຊາຊົນ” ໂດຍບໍ່ຮັບປະກັນໃຫ້ມີການກຳນົດຂອບເຂດການພົວພັນທີ່ເໝາະສົມລະຫວ່າງແຂກຢັ້ງຢືນຢາມ ແລະ ເດັກ.

ຄວາມສ່ຽງຂອງເດັກທີ່ຈະຖືກລ່ວງລະເມີດ ແລະ ຮູບແບບຕ່າງໆຂອງການລ່ວງລະເມີດ ແມ່ນມີການພົວພັນກັນ.

ຂ້ອຍສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ແວດລ້ອມຂອງການ ທ່ອງທ່ຽວປອດໄພສໍາລັບເດັກ ?

1 ເຄົາລົບເດັກ

ຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ການປະພຶດຂອງຂ້ອຍຕໍ່ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍເໝາະສົມ.

2 ການປູກຈິດສໍານຶກ

ບອກຄອບຄົວ, ເພື່ອນຝູງ, ລູກຄ້າ ແລະ ຊຸມຊົນຂອງຂ້ອຍ, ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເດັກ ແລະ ບອກເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ພວກເຂົາສາມາດປະຕິບັດໄດ້ເພື່ອຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ເດັກປອດໄພໃນການທ່ອງທ່ຽວ.

3 ມີສະຕິ ຕິດຕາມ ແລະ ເບິ່ງອອກ ສັນຍານທີ່ບອກວ່າເດັກອາດຈະມີຄວາມສ່ຽງ

ມີສະຕິຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ກໍາລັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງຂ້ອຍ. ເບິ່ງສະພາບການທີ່ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍອາດມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກລ່ວງລະເມີດ.

4 ໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດໜຶ່ງ ຖ້າທ່ານພົບເຫັນວ່າເດັກຖືກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງ

ລາຍງານຫົວໜ້າ ຫຼື ຜູ້ຊີ້ນຳຂອງຂ້ອຍ. ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກຂອງບໍລິສັດຂອງຂ້ອຍ (ຖ້າມີ). ຈົດບັນທຶກລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຫັນ. ເຮັດບົດລາຍງານທາງການ (ຊອກຫາເບີໂທຕິດຕໍ່ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ).

ຂ້ອຍຈະລາຍງານໄດ້ແນວໃດ ?

ຢ່າເມີນເສີຍຕໍ່ສະພາບການທີ່ເຫັນວ່າໄດ້ກອາດຕົກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງຂອງການຖືກລ່ວງລະເມີດ. ດ້ວຍການລາຍງານ, ທ່ານອາດຊ່ວຍປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການລ່ວງລະເມີດເດັກ.

ລາຍງານໃຫ້ຫົວໜ້າຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບສະພາບການ

.....

ໂທຫາສາຍດ່ວນປົກປ້ອງເດັກແຫ່ງຊາດ

.....

ຕິດຕໍ່ຫາອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

.....

ຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບສຳນັກງານປົກປ້ອງເດັກທີ່ມີຊື່ສຽງ

.....

ເດັກມີຄວາມປອດໄພຄືແນວໃດຢູ່ ໃນທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຂອງຂ້ອຍ?

ດຳເນີນການທົດສອບ

ໃຫ້ໝາຍ ທີກ ໃສ່ຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ ✓

ແມ່ນ ບໍ່ແມ່ນ

1. ພະນັກງານໃນບໍລິສັດຂອງຂ້ອຍ ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບປະເດັນການລ່ວງລະເມີດເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ.		
2. ພະນັກງານໃນບໍລິສັດຂອງຂ້ອຍ ຮູ້ວິທີການລະບຸວ່າເດັກອາດມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກລ່ວງລະເມີດ ຫຼື ບໍ່.		
3. ພະນັກງານໃນບໍລິສັດຂອງຂ້ອຍຮູ້ວິທີການຮັບມື ແລະລາຍງານກ່ຽວກັບກໍລະນີທີ່ເດັກອາດຖືກລ່ວງລະເມີດ, ໂດຍສະເພາະການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ.		
4. ທຸລະກິດຂອງຂ້ອຍສະໜັບສະໜູນບັນດາຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ໂຮງຮຽນ ແລະ / ຫລື ໂຄງການທາງສັງຄົມໃນການຊ່ວຍເຫລືອເດັກ.		
5. ພະນັກງານໃນບໍລິສັດຂອງຂ້ອຍ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບບັນຫາການລ່ວງລະເມີດເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ.		
6. ບໍລິສັດຂອງຂ້ອຍ ມີນະໂຍບາຍບົກປ້ອງເດັກ ທີ່ພວກເຮົາພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເພື່ອປ້ອງກັນການລ່ວງລະເມີດເດັກ.		
7. ທຸລະກິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ລູກຄ້າ/ ບໍລິສັດຄູ່ຮ່ວມທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບພັນທະຂອງພວກເຮົາໃນການບົກປ້ອງເດັກ.		
8. ບໍລິສັດຂອງຂ້ອຍໄດ້ຍົກບັນຫາທົ່ວໄປ ແລະ ຂໍ້ກັງວົນຕ່າງໆກ່ຽວກັບການລ່ວງລະເມີດເດັກໃນລະດັບຊຸມຊົນ ແລະ ໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ.		

ຜົນອອກ:

ຖ້າທ່ານໄດ້ໝາຍ ທີກ ດ້ວຍຄຳວ່າ “ແມ່ນ” ໃສ່ທຸກຄຳຖາມດັ່ງຂ້າງເທິງ, ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າບໍລິສັດຂອງທ່ານກຳລັງປະຕິບັດບັນດາບາດກ້າວທີ່ດີເລີດໃນການບົກປ້ອງເດັກ. ຂໍໃຫ້ຮັກສາການປະຕິບັດທີ່ດີນີ້ໄວ້ຕໍ່ໄປ!

ຖ້າທ່ານວ່າທ່ານໄດ້ໝາຍ ທີກ ໃສ່ຄຳວ່າ “ບໍ່ແມ່ນ” ໃສ່ຄຳຖາມໃດໜຶ່ງໃຫ້ທ່ານໄປເບິ່ງເບື້ອງຫລັງຂອງບັດນີ້ເພື່ອເບິ່ງບັນດາວິທີການທີ່ທ່ານສາມາດສ້າງແວດລ້ອມທີ່ໃຫ້ການບົກປ້ອງເດັກໄດ້ໃນທາງທີ່ດີ.

ວິທີການເພື່ອເຮັດໃຫ້ທຸລະກິດຂອງ ຂ້ອຍປອດໄພສຳລັບເດັກ

1 ພາຍໃນບໍລິສັດ:

- ພັດທະນາ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກ.
- ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທຸກຄົນ.
- ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ພະນັກງານເລືອກເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ.
- ສ້າງຕັ້ງລະບົບການສົ່ງຕໍ່ ກໍລະນີ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ການລາຍງານຕ່າງໆ.

2 ກັບລູກຄ້າ/ຜູ້ສະໜອງ:

- ແຈ້ງໃຫ້ລູກຄ້າ ແລະ ບໍລິສັດອື່ນໆຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງທ່ານ.
- ເອົາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ ເຂົ້າໃນເອກະສານຂອງບໍລິສັດທ່ານ, ລວມທັງການໂຄສະນາ, ເວັບໄຊ້, ອຸປະກອນໂຄສະນາ ແລະ ໃບເກັບເງິນ.
- ປຸກຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ ໂດຍການສະແດງສື່ໂຄສະນາຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສາທາລະນະຂອງບໍລິສັດທ່ານ.

3 ຢູ່ໃນຊຸມຊົນ:

- ສະໜັບສະໜູນໂຄງການເດັກທີ່ມີຊື່ສຽງ.
- ໃຫ້ໂອກາດໃນການເຮັດວຽກ/ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແກ່ຄອບຄົວຂອງເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ.
- ຍົກບັນຫາທົ່ວໄປກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງເດັກ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍຜ່ານຊ່ອງທາງຂອງຊຸມຊົນທີ່ເໝາະສົມ.
- ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ. ທ່ານສາມາດເຮັດຫຍັງທີ່ແຕກຕ່າງສຳລັບເດັກ?

ການຂຽນນະໂຍບາຍການ ປົກປ້ອງເດັກ

ນະໂຍບາຍທີ່ຂຽນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຢ່າງຈະແຈ້ງໄວ້ວ່າ ບໍລິສັດຂອງທ່ານຈະບໍ່
ຜ່ອນສົ້ນຜ່ອນຍາວຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດເດັກ. ນະໂຍບາຍນີ້ປະກອບດ້ວຍບັນດາຂະບວນ
ການໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ການຕອບໂຕ້ຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດ. ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວຕ້ອງ
ເປັນແບບກະທັດຮັດ, ເໝາະສົມກັບຕົວຈິງ ແລະ ສາມາດບັນລຸໄດ້.

ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ນະໂຍບາຍຂອງທ່ານບໍ່ຄວນເປັນພຽງແຕ່ຄຳເວົ້າຢູ່ໜ້າເຈ້ຍເທົ່ານັ້ນ –
ແຕ່ເປັນແນວທາງທີ່ມີການປະຕິບັດຕາມຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໂດຍຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ພະນັກງານ
ທຸກຄົນ.

ເຮືອນພັກ ໂກນເດັນ ບິດ (Golden Beach) ນະໂຍບາຍປົກປ້ອງເດັກ

ເຮືອນພັກ ໂກນເດັນບິດ ມີຄວາມເຊື່ອວ່າທຸກຄົນ ຄວນປອດໄພ
ຈາກອັນຕະລາຍ. ພວກເຮົາຈະບໍ່ຜ່ອນສົ້ນຜ່ອນຍາວຕໍ່ການ
ລ່ວງລະເມີດເດັກໃນທຸກຮູບແບບ. ແຕ່ພວກເຮົາປົກປ້ອງເດັກ
ໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງຂອງພວກເຮົາ.

ຕົວຢ່າງ

ພວກເຮົາຈັດການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານທຸກຄົນ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສາມາດໃນ
ການປະຕິບັດ ຖ້າວ່າພວກເຮົາພົບເຫັນກໍລະນີເດັກທີ່ຖືກລ່ວງລະເມີດ.

ພວກເຮົາຄາດຫວັງ ແລະ ສົ່ງເສີມພະນັກງານທຸກຄົນໃຫ້ລາຍງານທຸກບັນຫາ ກ່ຽວກັບການ
ປົກປ້ອງເດັກ ເຖິງຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ.

ຄະນະບໍລິຫານ ມີຄວາມມັ່ງໝັ້ນຕໍ່ການຕິດຕາມທຸກການລາຍງານ ແລະ ສົ່ງຂໍ້ມູນຕໍ່
ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການລ່ວງລະເມີດເດັກ.

ພວກເຮົາສະແດງສີ່ໂຄສະນາຂອງບໍລິສັດກ່ຽວກັບ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ
ເພື່ອໃຫ້ລູກຄ້າ ຂອງພວກເຮົາຮູ້ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ.

ພວກເຮົາຈະຊອກຫາວິທີການເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ, ລວມທັງການ
ປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງທົ່ວໄປຂອງເດັກ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ສະມາຄົມທ້ອງຖິ່ນ
ຮັບຮູ້.

ລູກຄ້າມັກຈະເລືອກຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຮັກສາ ຄວາມປອດໄພຂອງເດັກ

ການຄົ້ນຄວ້າສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ນັກເດີນທາງ ໄປຍັງພາກພື້ນລຸ່ມ
ແມ່ນ້ຳຂອງ ມັກເລືອກ ທຸລະກິດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຮັກສາໃຫ້ເດັກປອດໄພ
ຈາກການຖືກລ່ວງລະເມີດ. ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ລູກຄ້າຂອງທ່ານ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ
ບັນດາບໍລິສັດຮ່ວມທຸລະກິດເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າບໍລິສັດຂອງທ່ານກຳລັງປະຕິບັດພັນທະໃນ
ການປົກປ້ອງເດັກ.

ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປຸກລະດົມການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ

- ສົ່ງເສີມການ ໂຄສະນາໂດຍຜ່ານທາງເວບໄຊ້ ແລະ ຢູ່ໃນ
ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂອງທ່ານ.
- ເອົາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ
ເຂົ້າໃນແຜ່ນພັບ ໂຄສະນາ, ຜ່ານສື່ຕ່າງໆ ແລະ
ການລົງໂຄສະນາຂອງທ່ານ.
- ເຊີນຊວນລູກຄ້າຂອງທ່ານໃຫ້ຊ່ວຍທ່ານໃນການປະຕິບັດ
ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອປົກປ້ອງເດັກ. ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ແຈ້ງໃຫ້
ນັກທ່ອງທ່ຽວຮັບຮູ້ ວ່າພວກເຂົາຄວນເຮັດແນວໃດ
ເພື່ອເປັນ “ນັກເດີນທາງທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ”.

ຈຶ່ງເປັນນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ

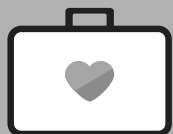
ເມື່ອເດັກນ້ອຍຂ້າງນີ້ ຫຼື ເຮັດວຽກຕາມຫ້ອງຖະໜົນ
ພວກເຂົາມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກສະແຫວງຫາດ້ວຍປະໂຫຍດ.
ການເອົາທຶນໃຫ້ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນວົງຈອນນີ້ໄດ້ໄປ.

www.childsafetourism.org

ຕິດຕໍ່ພວກເຮົາເພື່ອຂໍຊ່ວຍເຫຼືອປະກອນການຕະຫຼາດກ່ຽວກັບການ
ທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ ຫຼື ບົກສາຫາລືກ່ຽວກັບ ໂອກາດ
ໃນການໂຄສະນາຮ່ວມກັນ childsafetourism@wvi.org

w: childsafetourism.org ແລະ wvi.org/asiapacific/childsafetourism
f: facebook.com/ChildSafeTourism t: twitter.com/childsafetravel

ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ
ຕໍ່ຕ້ານການລ່ວງລະເມີດ

ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ ‘ປອດໄພສຳລັບເດັກ’ ເປັນຄືແນວໃດໃນປະເທດຂອງຂ້ອຍ?

ດຳເນີນການທົດສອບ

ໃຫ້ໝາຍ ທີ່ກ ໃສ່ຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ ✓

ແມ່ນ ບໍ່ແມ່ນ

	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1. ລັດຖະບານຂອງຂ້ອຍ ໄດ້ເປັນຄູ່ພາຄືຂອງ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ.		
2. ລັດຖະບານຂອງຂ້ອຍ ມີນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ຫຼື ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດເພື່ອ ປັບປຸງ ລະບົບການປົກປ້ອງເດັກ.		
3. ລັດຖະບານຂອງຂ້ອຍ ຮັບຮູ້ວ່າເດັກມີສິດທິພິເສດຕໍ່ການປົກປ້ອງ.		
4. ລັດຖະບານຂອງຂ້ອຍ ມີລະບົບນິຕິກຳທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການ ລ່ວງລະເມີດເດັກ, ໂດຍສະເພາະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ.		
5. ລັດຖະບານຂອງຂ້ອຍ ໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານຕ່າງໆສຳລັບ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ໄດ້ກຳນົດບັນດາໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງ ໃນການປົກປ້ອງເດັກ.		
6. ລັດຖະບານຂອງຂ້ອຍ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ ກ່ຽວກັບວິທີການປົກປ້ອງ ເດັກ ແລະ ຮັບມືກັບກໍລະນີການລ່ວງລະເມີດເດັກ, ລວມທັງການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ.		
7. ລັດຖະບານຂອງຂ້ອຍ ຄຸ້ມຄອງການໃຊ້ໂທລະສັບສາຍດ່ວນ ສຳລັບການລາຍງານ ບັນຫາກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກ, ລວມທັງ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ.		
8. ລັດຖະບານຂອງຂ້ອຍ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ໂທລະສັບສາຍດ່ວນສຳລັບເດັກ ແລະ ພໍ່ແມ່/ຜູ້ເບິ່ງແຍງ ເພື່ອຕິດຕໍ່ພົວພັນ ຂໍຄຳແນະນຳ.		
9. ລັດຖະບານຂອງຂ້ອຍ ສະໜັບສະໜູນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແກ່ສາທາລະນະ ແລະ ການສົນທະນາທາງສັງຄົມກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງເດັກ, ລວມທັງການລ່ວງລະເມີດທາງ ເພດເດັກໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ.		
10. ບັນດາກົມກອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຫຼັກຢູ່ພາຍໃນລັດຖະບານຂອງຂ້ອຍ ຮ່ວມມືກັນປົກປ້ອງ ເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດ, ລວມທັງການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ.		
11. ລັດຖະບານຂອງຂ້ອຍ ຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນເອກະຊົນ, ອົງການບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ຊຸມຊົນ ເພື່ອຢຸດຕິການລ່ວງລະເມີດເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ.		

ຜົນອອກ:

ຖ້າທ່ານໄດ້ໝາຍ “ແມ່ນ” ໃສ່ທຸກຄຳຖາມຂ້າງເທິງ, ໝາຍຄວາມວ່າ ລັດຖະບານຂອງທ່ານກຳລັງປະຕິບັດບັນດາບາດ ກ້າວໃນການປົກປ້ອງເດັກ ໄດ້ຢ່າງດີເລີດ. ຂໍໃຫ້ຮັກສາການປະຕິບັດທີ່ດີນີ້ໄວ້ຕໍ່ໄປ!

ຖ້າທ່ານໝາຍ “ບໍ່ແມ່ນ” ໃສ່ຄຳຖາມໃດໜຶ່ງ, ໃຫ້ກັບຄືນໄປເບິ່ງຢູ່ທາງດ້ານຫຼັງຂອງບັດນີ້ ເພື່ອເບິ່ງວິທີການທີ່ທ່ານ ສາມາດສ້າງແວດລ້ອມທີ່ໃຫ້ການປົກປ້ອງເດັກໄດ້ໃນທາງທີ່ດີ.

ວິທີການທີ່ ລັດຖະບານ ສາມາດເຮັດໃຫ້ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກ

- 1 ພັດທະນາ ແລະ ເສີຍແຜ່ບັນດານະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ຫຼື ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກ.**
 - ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການລ່ວງລະເມີດເດັກ, ລວມທັງການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ.
 - ລະບົບກົດໝາຍ.
 - ມາດຕະຖານຕ່າງໆສຳລັບຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ.
- 2 ປະຕິບັດງານເພື່ອຢຸດຕິການລ່ວງລະເມີດເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ**
 - ການໂຄສະນາເພື່ອປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ, ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສາທາລະນະ ແລະ ການສົນທະນາທາງສັງຄົມ.
 - ໂທລະສັບສາຍດ່ວນເພື່ອລາຍງານ ແລະ ໂທລະສັບສາຍດ່ວນເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ.
 - ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ.
 - ຄັດເລືອກຄົນທີ່ເຮັດວຽກໂດຍກົງກັບເດັກ.
- 3 ຮ່ວມມືກັນສ້າງ ລະບົບການຮັກສາຄວາມປອດໄພສຳລັບເດັກ**
 - ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດ.
 - ການຮ່ວມມືພາຍໃນປະເທດ.
 - ການຮ່ວມມືພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ (ການສົ່ງຕໍ່/ການປະສານງານ).

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4: ແບບທົດສອບ ກ່ອນຝຶກອົບຮົມ

ກາລຸນາອ່ານແຕ່ລະຄຳຖາມ ແລະ ເລືອກຄຳຕອບໂດຍໝາຍ	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ	ບໍ່ຮູ້
1. ມີພຽງເດັກຍິງເທົ່ານັ້ນບໍ່ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກລ່ວງລະເມີດທາງເພດ?			
2. ເດັກມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກລ່ວງລະເມີດ ໃນການທ່ອງທ່ຽວບໍ່?			
3. ເຄີຍມີກໍລະນີການລ່ວງລະເມີດ ຢູ່ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດຂອງທ່ານບໍ່?			
4. ທ່ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ ການພົວພັນລະຫວ່າງການລ່ວງລະເມີດເດັກ ແລະ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວບ່ອນທີ່ທ່ານເຮັດວຽກບໍ່?			
5. ທ່ານຮູ້ຈັກວິທີການປົກປ້ອງເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດ ຢູ່ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວບໍ່?			
6. ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ພາກທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວສາມາດເຮັດເພື່ອປົກປ້ອງເດັກ ຈາກການລ່ວງລະເມີດ?			
7. ທ່ານຮູ້ຈັກບ່ອນຕິດຕໍ່ເພື່ອລາຍງານໃນກໍລະນີສົງໄສວ່າເດັກອາດຈະ ຫຼື ຖືກລ່ວງລະເມີດ ບໍ່? (ຖ້າຮູ້, ກະລຸນາຂຽນຊື່ ແລະ/ຫຼື ເບີໂທລະສັບໃສ່ທີ່ນີ້.)			
8. ມີພຽງເດັກຂໍ້ທານ ຫຼື ເດັກຂ້າງຖະໜົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດ ທາງເພດບໍ່?			

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5: ແບບທົດສອບຫຼັງຝຶກອົບຮົມ

ກາລຸນາອ່ານແຕ່ລະຄຳຖາມ ແລະ ເລືອກຄຳຕອບ ໂດຍໝາຍ		ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ	ບໍ່ຮູ້
1.	ມີພຽງເດັກຍິງເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກລ່ວງລະເມີດທາງເພດ?			
2.	ເດັກມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກລ່ວງລະເມີດ ໃນການທ່ອງທ່ຽວບໍ່?			
3.	ເຄີຍມີກໍລະນີການລ່ວງລະເມີດ ຢູ່ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດຂອງທ່ານບໍ່?			
4.	ທ່ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ ການພົວພັນລະຫວ່າງການລ່ວງລະເມີດເດັກ ແລະ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວບ່ອນທີ່ທ່ານເຮັດວຽກບໍ່?			
5.	ທ່ານຮູ້ຈັກວິທີການປົກປ້ອງເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດ ຢູ່ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວບໍ່?			
6.	ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ພາກທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວສາມາດເຮັດເພື່ອປົກປ້ອງເດັກ ຈາກການລ່ວງລະເມີດ?			
7.	ທ່ານຮູ້ຈັກບ່ອນຕິດຕໍ່ເພື່ອລາຍງານໃນກໍລະນີສົງໄສວ່າເດັກອາດຈະ ຫຼື ຖືກລ່ວງລະເມີດ ບໍ່? (ຖ້າຮູ້, ກະລຸນາຂຽນຊື່ ແລະ/ຫຼື ເບີໂທລະສັບໃສ່ທີ່ນີ້.)			
8.	ມີພຽງເດັກຂໍ້ທານ ຫຼື ເດັກຂ້າງຖະໜົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດ ທາງເພດບໍ່?			

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 6: ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດຂອງພະນັກງານທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກໍລະນີສຶກສາ

ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ

ຂໍ້ແນະນຳສຳລັບຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ

ການແນະນຳ:

1. ຢາຍເອກະສານກ່ຽວກັບ 'ບົດບາດສົມມຸດ' ໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທຸກຄົນ (ໜ້າຕໍ່ໄປ).
2. ເອີ້ນເອົາອາສາສະໝັກ 4 ຄົນເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມສະແດງບົດບາດຕ່າງໆ ຕາມທີ່ກຳນົດ ໃນກໍລະນີສຶກສາ. ສ່ວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ຍັງເຫຼືອແມ່ນ ໃຫ້ສັງເກດການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ ແລະ ກຽມຕອບຄຳຖາມໃນຕອນທ້າຍ.
3. ໃຫ້ນັກສຳມະນາກອນ 4 ຄົນທີ່ອາສາສະໝັກນັ້ນອອກຈາກຫ້ອງໄປກະກຽມ 3 ນາທີ.
4. ບອກໃຫ້ນັກສຳມະນາກອນຜູ້ອື່ນອ່ານກໍລະນີບົດບາດສົມມຸດ ແລະ ພິຈາລະນາວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດແນວໃດຖ້າວ່າພວກເຂົາເປັນພະນັກງານຮັບຕ້ອນຂອງໂຮງແຮມ.
5. ບອກໃຫ້ອາສາສະໝັກເລີ່ມຕົ້ນສະແດງບົດບາດສົມມຸດ.
6. ຫລັງຈາກຫລິ້ນບົດບາດສົມມຸດແລ້ວໃຫ້ໃຊ້ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ພະນັກງານຕ້ອນຮັບໂຮງແຮມໄດ້ມີປະຕິກິລິຍາແນວໃດ?
 - ທ່ານຄິດວ່າພະນັກງານຕ້ອນຮັບໂຮງແຮມອາດມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດຖ້າທາກວ່າເຫດການນີ້ເກີດຂຶ້ນຕົວຈິງ? (ເປັນທ່ວງເດັກ, ເປັນທ່ວງວຽກຂອງລາວ, ເປັນທ່ວງຕໍ່ປະຕິກິລິຍາໂຕ້ຕອບຂອງລູກຄ້າຜູ້ອື່ນໆ)
 - ການປະຕິບັດຕອບໂຕ້ຂອງພະນັກງານຕ້ອນຮັບນັ້ນເໝາະສົມແລ້ວບໍ່? (ໃນຫຼາຍໆປະເທດ, ແຂກ ຕ້ອງໄດ້ອັດເອກະສານຂອງທັງສີເດີນທາງ ຫຼື ວ່າບັດປະຈຳຕົວທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ກົດໝາຍ ເມື່ອພວກເຂົາແຈ້ງເຂົ້າພັກຢູ່ໃນໂຮງແຮມ ຫຼື ບ້ານພັກອື່ນໆ. ອັນນີ້ເປັນ ວິທີໜຶ່ງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າເດັກນັ້ນແມ່ນມາພ້ອມກັບພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ເບິ່ງແຍງເມື່ອເຂົາມາຢູ່ໃນທີ່ພັກ.)
 - ຄະນະການນຳຂອງໂຮງແຮມສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ເພື່ອຊ່ວຍພະນັກງານຕ້ອນຮັບດັ່ງກ່າວຢູ່ໃນສະພາບການນີ້? (ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມຂັ້ນພື້ນຖານ ສຳລັບພະນັກງານຕ້ອນຮັບ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງໂຮງແຮມ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ແລະ , ຂັ້ນຕອນການແຈ້ງເຂົ້າພັກ, ແລະ ນະໂຍບາຍການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກຂອງໂຮງແຮມ)
 - ຄົນຕ່າງປະເທດສະແດງທ່າທີແນວໃດຕໍ່ການປະຕິເສດຂອງພະນັກງານຕ້ອນຮັບ?
 - ທ່ານຄິດວ່າຊາຍຜູ້ນັ້ນຮູ້ກ່ຽວກັບຜົນທີ່ຕາມມາທາງກົດໝາຍ ຫລື ບໍ່ໃນການມີເພດສຳພັນກັບເດັກ?
 - ທ່ານຄິດວ່າຊາຍຜູ້ນັ້ນຈະເຮັດຫຍັງດຽວນີ້? ຍ້ອນຫຍັງ?
 - ທ່ານຄິດວ່າເດັກຜູ້ນັ້ນຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດໃນສະພາບການນີ້?
 - ທ່ານຄິດວ່າຍ້ອນຫຍັງເດັກຄົນນັ້ນຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນສະພາບການນີ້?

- ຄົນອື່ນທີ່ຢູ່ໃນບໍລິເວນນັ້ນ (ເຊັ່ນນັກທ່ອງທ່ຽວຄົນອື່ນ) ສາມາດຊ່ວຍເດັກຄົນນັ້ນຄືແນວໃດ? (ພວກເຂົາສາມາດຖາມເດັກເພື່ອກວດເບິ່ງວ່າເດັກຄົນນັ້ນສະບາຍດີບໍ່.)
- ທ່ານຄິດວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວຄົນອື່ນຮູ້ສຶກແນວໃດ?
- ນັກທ່ອງທ່ຽວຄົນອື່ນຄວນເຮັດຫຍັງແດ່
- ນັກທ່ອງທ່ຽວສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່:
 - ໃນໄລຍະທີ່ມີການຕໍ່ລອງກັນ?
 - ຫລັງຈາກນັ້ນມາຊຶ່ງຢູ່ຊ່ວງເວລາການທ່ອງທ່ຽວພັກຜ່ອນຂອງພວກເຂົາ? (ອະທິບາຍຂໍ້ກັງວົນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ກັບຄະນະບໍລິຫານໂຮງແຮມຮັບຊາບ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໂຮງແຮມມີມາດຕະຖານທີ່ຈະແຈ້ງເພື່ອຮັບປະກັນວ່າເດັກຈະປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດ)
 - ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນບ້ານ? (ລົມກັບໝູ່ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບ ການເລືອກທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ໃຫ້ບູລິມະສິດແກ່ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ)
- ຄຳຕອບຂອງທ່ານຈະປ່ຽນແປງ ຫລື ບໍ່ຖ້າຫາກວ່າ “ຊາຍຄົນນັ້ນ” ມີອາຍຸ 25 ປີ? (ຄຳຕອບບໍ່ຄວນປ່ຽນແປງ. ຜູ້ລ່ວງລະເມີດ ສາມາດເປັນຄົນທຸກເພດທຸກໄວ.)
- ຄຳຖາມຂອງທ່ານຈະປ່ຽນແປງ ຫລື ບໍ່ຖ້າວ່າ “ຊາຍຄົນນັ້ນ” ແມ່ນ “ແມ່ຍິງ” ຄົນໜຶ່ງ ຫລື ຖ້າວ່າເດັກຜູ້ນັ້ນແມ່ນ “ເດັກຊາຍ”? (ຄຳຕອບບໍ່ຄວນປ່ຽນແປງ. ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຮູ້ວ່າ ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ ສາມາດລ່ວງລະເມີດເດັກໄດ້. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ທັງເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກຍິງ ມີຄວາມສ່ຽງຖືກລ່ວງລະເມີດ.)
- ຄຳຕອບຂອງທ່ານຈະປ່ຽນແປງ ຫລື ບໍ່ຖ້າວ່າເດັກຄົນນັ້ນແມ່ນເດັກເຄື່ອນຍ້າຍຖິ່ນຖານ / ເດັກຊົນຊາດຊົນເຜົ່າ? (ຄຳຕອບບໍ່ຄວນປ່ຽນແປງ. ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຮູ້ວ່າ ເດັກທຸກຄົນມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ. ໃນບາງກໍລະນີ, ເດັກເຄື່ອນຍ້າຍຖິ່ນຖານ ຫຼື ເດັກຊົນຊາດຊົນເຜົ່າ ອາດຈະມີຄວາມອ່ອນແອເປັນພິເສດ, ດັ່ງນັ້ນອາດຈະຕ້ອງການ ການເບິ່ງແຍງໂດຍສະເພາະເພື່ອປົກປ້ອງພວກເຂົາໃຫ້ປອດໄພ.)

ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ

ສະພາບການ

ພະນັກງານຕ້ອນຮັບຜູ້ທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ໂຕະຕ້ອນຮັບຢູ່ໃນໂຮງແຮມແຫ່ງໜຶ່ງ. ມີນັກທ່ອງທ່ຽວຈຳນວນໜຶ່ງກຳລັງຍິນຢູ່ໃນຫ້ອງໂຖງຕ້ອນຮັບແຂກ. ມີຜູ້ຊາຍຄົນຕ່າງປະເທດຜູ້ໜຶ່ງອາຍຸ 45 ຫາ 50 ປີ ໄດ້ເຂົ້າມາໂຮງແຮມພ້ອມທັງຈູງແຂນເດັກຍິງຄົນໜຶ່ງອາຍຸປະມານ 13 ຫລື 14 ປີ. ພວກເຂົາໄດ້ຍ່າງໄປຫາໂຕະຕ້ອນຮັບ ແລະ ຊາຍຜູ້ນັ້ນໄດ້ຂໍເຊົ່າຫ້ອງ. ເຖິງແມ່ນວ່າພະນັກງານຕ້ອນຮັບຜູ້ນັ້ນບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບນະໂຍບາຍຂອງໂຮງແຮມກໍຕາມ, ແຕ່ກໍມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າໂສເພນີເດັກແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໄດ້ປະຕິເສດການເຂົ້າພັກເຊົາຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເດັກຍິງດັ່ງກ່າວ.

ຄຳແນະນຳ

ໃຫ້ນັກສຳມະນາກອນ 4 ຄົນທີ່ອາສາສະມັກໃຫ້ສະແດງບົດບາດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

ຜູ້ສະແດງ	ເທດການສະແດງ
ພະນັກງານຕ້ອນຮັບ	ປະຕິເສດການເຂົ້າພັກເຊົາຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວຄົນຕ່າງປະເທດ (ຜູ້ຊາຍ).
ຄົນຕ່າງປະເທດ	ຊຸຊີເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຫ້ອງ, ໃຫ້ເງິນຕື່ມ, ໃຈຮ້າຍ, ຂໍເວົ້າກັບຜູ້ຈັດການ.
ເດັກ	ຍິນຢູ່ທາງຂ້າງຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ, ຖ້າມີຄົນຖາມກໍຕອບ.
ນັກທ່ອງທ່ຽວຄົນອື່ນ	ຍິນຢູ່ໃກ້ ແລະ ສັງເກດການກ່ຽວກັບການສົນທະນາກັນ. ລອງຄິດເບິ່ງວ່າຖ້າເປັນນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ແທ້ຈິງ ພວກເຂົາຈະຮູ້ສຶກແນວໃດໃນກໍລະນີນີ້.

ພະນັກງານທ່ອງທ່ຽວ – ກໍລະນີສຶກສາ

ກໍລະນີສຶກສາ 1

ທ່ານເຮັດວຽກເປັນ ພະນັກງານນຳທ່ຽວໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນປະເທດທີ່ ເປັນຜູ້ຊຳນານການທ່ອງທ່ຽວເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ໄປທ່ຽວຊົມບັນດາຊຸມຊົນທີ່ເປັນຊົນຊາດຊົນເຜົ່າ. ປະຈຸບັນທ່ານກຳລັງນຳພາກຸ່ມນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດທີ່ມີ 9 ຄົນໄປທ່ອງທ່ຽວ ຢູ່ຊຸມຊົນເຂດຊົນນະບົດແຫ່ງໜຶ່ງຊຶ່ງໄດ້ໃຊ້ເວລາ 3 ມື້ຜ່ານມາໃນການຍ່າງທ່ຽວຕາມເຂດພູເຂົາ ແລະ ໄດ້ຍ່າງກັບຄືນມາຢູ່ບ້ານໜຶ່ງ ໃນທ້ອງຖິ່ນເພື່ອພັກເຊົາຄ້າງຄືນຢູ່ນຳເຮືອນຊາວບ້ານ. ເດັກນ້ອຍໃນບ້ານນັ້ນມັກຈະຫາເງິນດ້ວຍການຂາຍເຄື່ອງທີ່ລະນຶກໃຫ້ ນັກທ່ອງທ່ຽວ. ເດັກນ້ອຍມັກຈະຂາດໂຮງຮຽນ ແລະ ຕິດຕາມນັກທ່ອງທ່ຽວໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຍ່າງທ່ຽວຫລິ້ນ (ດ້ວຍຄວາມ ຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຂາຍເຄື່ອງທີ່ລະນຶກໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວ). ທ່ານໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າມີນັກທ່ອງທ່ຽວຜູ້ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃນຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວ ເຫລົ່ານັ້ນ (ອາຍຸປະມານ 30 ກວ່າປີ) ໄດ້ຕີສະນິດກັບເດັກຍິງຄົນໜຶ່ງ (ອາຍຸປະມານ 8 ຫາ 10 ປີ). ເດັກຍິງຜູ້ນັ້ນໄດ້ຍ່າງຄຽງຂ້າງ ກັບຊາຍຄົນນັ້ນຕະຫລອດມື້ທີ່ໄດ້ຍ່າງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ໄດ້ມີການຢອກໄຍຫົວນົວມ່ວນຊື່ນນຳກັນ. ຊາຍຜູ້ນັ້ນຖ່າຍຮູບເດັກຍິງ ຫລາຍເທື່ອ. ຕອນບ່າຍມື້ນັ້ນທ່ານໄດ້ເຫັນພວກເຂົາກັບຄືນມາຈາກການໄປຍ່າງຫລິ້ນນອກບ້ານແບບສ່ວນຕົວ.

1. ດຽວນີ້ທ່ານຈະເຮັດຫຍັງ?
2. ບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວຂອງທ່ານຄວນເຮັດຫຍັງໃນໄລຍະຍາວ?

ກໍລະນີສຶກສາ 2

ທ່ານແມ່ນຄົນຂັບລົດຕຸກ ໆ ຜູ້ໜຶ່ງ. ທ່ານໃຊ້ເວລາສ່ວນຫລາຍລໍຖ້າແຂກຢູ່ຕາມສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຢູ່ທີ່ຮ້ານອາຫານ ແລະ ຮ້ານເຄື່ອງດື່ມທີ່ມີຊື່ສຽງຕ່າງໆ. ໃນເວລາທີ່ລໍຖ້າທ່ານເຫັນເດັກຂາຍເຄື່ອງຫລາຍຄົນ ແລະ ເດັກຄົນອື່ນທີ່ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ຕາມແຄມ ຖະໜົນ. ໃນເວລາທີ່ທ່ານພະຍາຍາມເອິ້ນນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ໃຊ້ບໍລິການລົດຕຸກໆ ຂອງທ່ານກໍຈະມີເດັກຫຸ້ມມາເພື່ອຂາຍເຄື່ອງທີ່ ລະນຶກ ແລະ ອາຫານຫວ່າງ ຫລື ຂໍທານຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວ. ຄຳຄືນມື້ນີ້ມີຊາຍຄົນຕ່າງປະເທດຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ໃຊ້ເວລາດົນໃນການໂອ້ລົມ ກັບເດັກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນເດັກຊາຍຫລາຍຄົນ (ປະມານອາຍຸ 10 ປີ). ທ່ານໄດ້ຍິນພວກເຂົາລົມກັນວ່າຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ ຊັກຂວນເອົາເດັກຊາຍໄປຫລິ້ນເກມວິດີໂອຢູ່ທີ່ໂຮງແຮມທີ່ລາວພັກຢູ່. ຈາກນັ້ນຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍມາຖາມຄຳຕຸກໆຈາກທ່ານວ່າລາຄາ ເທົ່າໃດເພື່ອພາພວກເຂົາໄປໂຮງແຮມດ້ວຍລົດຂອງທ່ານ.

1. ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ?

ກໍລະນີສຶກສາ 3

ທ່ານແມ່ນ ພະນັກງານນຳທ່ຽວຜູ້ໜຶ່ງ. ສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຍ່າງທ່ອງທ່ຽວຜ່ານເຂດປ່າສະຫງວນນັ້ນ, ໂດຍບຶກກະຕິທ່ານຈະ ນຳພານັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ຢຸດເຊົາຢູ່ທີ່ບ້ານຊົນເຜົ່າແຫ່ງໜຶ່ງຊຶ່ງນັກທ່ອງທ່ຽວຈະໄດ້ຮັບບໍລິການດ້ວຍນ້ຳຊາ ແລະ ຂອງຫວານ ແລະ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນກໍຈະມີຄົນມາຂາຍເຄື່ອງຫັດຖະກຳທີ່ເຮັດຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ. ເວລາໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານນຳພາແຂກມາບ້ານດັ່ງກ່າວ, ມັກຈະມີເດັກແລ່ນຕາມຫຼັງລູກຄ້າຂອງທ່ານ, ພວກເຂົາມາເຕົ້າໂຮມອ້ອມນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂໍເງິນ, ຂໍອາຫານ, ຂະໜົມຫວານ ແລະ ຂອງຝາກຂອງຕ້ອນອື່ນໆ. ຍ້ອນວ່າມີເດັກມາຫຼົ່ມນັກທ່ອງທ່ຽວຫລາຍຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເອົາເງິນ, ອາ ຫານ, ເຂົ້າໜົມ ແລະ ສິ່ງຂອງອື່ນ ໆ ໃຫ້ເດັກ. ທ່ານໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າມີເດັກນັ້ນບໍ່ມີນັບຫລາຍຂຶ້ນທີ່ເຂົ້າມາຫານັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ພ້ອມກັນ ມາຂໍເງິນ.

1. ທ່ານຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບສິ່ງນີ້? ສິ່ງນີ້ຈະເປັນຄວາມສ່ຽງແນວໃດຕໍ່ເດັກ?
2. ບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວຂອງທ່ານຄວນເຮັດແນວໃດໃນໄລຍະຍາວເພື່ອໃຫ້ເດັກໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວ ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການເອົາສິ່ງຕ່າງໆ ໃຫ້ເດັກ?

ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ບັນທຶກ – ບັນຫາທີ່ຄວນພິຈາລະນາ

ກໍລະນີສຶກສາ 1

1. ສັກຖາມ – ເດັກຍິງຄົນນັ້ນສະບາຍດີ/ປອດໄພບໍ່? ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນຮູ້ບໍ່ວ່າ ມັນບໍ່ເໝາະສົມທີ່ຈະພາເດັກອອກໄປໂດຍບໍ່ມີຜູ້ຕິດຕາມ/ຂໍອະນຸຍາດ? ຖ້າສະຖານະການດັ່ງກ່າວຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ທ່ານຍັງເປັນຫ່ວງວ່າເດັກອາດຈະຖືກລ່ວງລະເມີດ ຫຼື ຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງ, ທ່ານຄວນບອກຜູ້ຈັດການຂອງທ່ານ ແລະ/ຫຼື ລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກປ້ອງເດັກ/ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນທີ່ເໝາະສົມຊາບ.
2. ທາງບໍລິສັດສາມາດຂຽນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ການປົກປ້ອງເດັກ ເພື່ອສ້າງຂັ້ນຕອນທີ່ຈະແຈ້ງ (ຕົວຢ່າງ: ພະນັກງານຈະລາຍງານບັນຫາການປົກປ້ອງເດັກແນວໃດ ແລະ ລາຍງານຜູ້ໃດ). ບໍລິສັດສາມາດຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມອບສິດໃຫ້ພະນັກງານ ເຂົ້າໃຈວິທີການປົກປ້ອງເດັກໃນໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ. ບໍລິສັດສາມາດຈັດພິມ ຫຼື ແຈກຢາຍ ນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງເດັກຂອງຕົນ ໃຫ້ກັບລູກຄ້າ (ນັກທ່ອງທ່ຽວ) ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ພວກເຂົາຮູ້ວິທີການປະພຶດກັບເດັກທ້ອງຖິ່ນໃນໄລຍະການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ. ບໍລິສັດສາມາດໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ລູກຄ້າ ກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ.

ກໍລະນີສຶກສາ 2

ທ່ານບໍ່ຕ້ອງເຫັນດີຕົກລົງ ພາລາວເຂົ້າໂຮງແຮມ. ສັກຖາມ – ເດັກຊາຍຄົນນັ້ນສະບາຍດີ/ປອດໄພບໍ່? ລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກປ້ອງເດັກ/ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນທີ່ເໝາະສົມຊາບ. ຈີ່ ຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດລະບຸວ່າຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນແມ່ນຜູ້ໃດ.

ກໍລະນີສຶກສາ 3

1. ມີຄວາມສ່ຽງວ່າຈະມີເດັກເຂົ້າຫານກັບທ່ອງທ່ຽວໂດຍກົງຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອຂໍເຄື່ອງຕ້ອນເປັນເງິນ. ອັນນີ້ອາດຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ຮຽນໜັງສື, ບໍ່ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ສ່ຽງຕໍ່ການຖືກລ່ວງລະເມີດ.
2. ບໍລິສັດສາມາດຂຽນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງເດັກເພື່ອສ້າງຂັ້ນຕອນທີ່ຈະແຈ້ງ (ຕົວຢ່າງ: ພະນັກງານຄວນຈະລາຍງານບັນຫາການປົກປ້ອງເດັກແນວໃດ ແລະ ເຖິງຜູ້ໃດ ແລະ ບໍລິສັດຈະຊ່ວຍຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໃນການປົກປ້ອງເດັກແນວໃດ). ບໍລິສັດສາມາດຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມອບສິດໃຫ້ພະນັກງານ ເຂົ້າໃຈວິທີການປົກປ້ອງເດັກໃນໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ. ບໍລິສັດສາມາດຈັດພິມ ຫຼື ແຈກຢາຍ ນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງເດັກຂອງຕົນ ໃຫ້ກັບລູກຄ້າ (ນັກທ່ອງທ່ຽວ) ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ພວກເຂົາຮູ້ວິທີການປະພຶດກັບເດັກທ້ອງຖິ່ນໃນໄລຍະການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ. ບໍລິສັດສາມາດໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ລູກຄ້າ ກ່ຽວກັບ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ ລວມທັງວິທີອື່ນໆ ແທນການໃຫ້ເງິນ ຫຼື ຂອງຂົວແກ່ເດັກໂດຍກົງ. ບໍລິສັດຍັງສາມາດຊອກຫາວິທີການຊ່ວຍຄອບຄົວ ແລະ/ຫຼື ແຜນງານລິເລີ່ມ ທີ່ນຳໄປສູ່ຜົນໄດ້ຮັບດ້ານບວກສຳລັບເດັກດ້ອຍໂອກາດ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 7: ກໍລະນີສຶກສາ ສໍາລັບຜູ້ຈັດການໃນ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ

ກໍລະນີສຶກສາ 1

ທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນພັກແຫ່ງໜຶ່ງ. ຢູ່ໃນເຮືອນພັກມີ 16 ຫ້ອງທີ່ເໝາະສົມກັບຄົນເດີນທາງທີ່ບໍ່ມີເງິນຫຼາຍ. ທ່ານມີພະນັກງານລວມເຂົ້າກັນເປັນທີມງານນ້ອຍໜຶ່ງຊຶ່ງລວມທັງພະນັກງານຕ້ອນຮັບ 2 ຄົນ (ໜຶ່ງຄົນເຮັດວຽກກາງຄືນ) ຄົນອະນາໄມໜຶ່ງຄົນ ແລະ ຄົນຍາມເວລາກາງຄືນໜຶ່ງຄົນ. ທ່ານເອງມີທຸລະກິດອື່ນທີ່ຕ້ອງເຮັດ. ທ່ານພຽງແຕ່ໄປຕິດຕາມກວດກາເຮືອນພັກ 1 ຫາ 2 ມື້ຕໍ່ອາທິດເພື່ອກວດເບິ່ງວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ໃນຄວາມຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຈັດແຈງ ການບໍາລຸງຮັກສາຕ່າງ ໆ. ຕອນປ່າຍມື້ນີ້, ໃນເວລາທີ່ທ່ານໄດ້ມາເຖິງເຮືອນພັກ, ທ່ານໄດ້ສັງເກດເຫັນເດັກຊາຍ 2 ຄົນທີ່ເປັນຄົນຢູ່ໃນຫ້ອງຖິ່ນ (ອາຍຸປະມານ 12 - 14 ປີ) ຊຶ່ງພວກເຂົາກໍາລັງອອກຈາກຫ້ອງພັກເຂົາພ້ອມກັບຜູ້ຊາຍຕ່າງປະເທດ ຄົນໜຶ່ງ. ນີ້ແມ່ນຄັ້ງທໍາອິດທີ່ທ່ານໄດ້ພົບເຫັນປະກົດການແບບນີ້. ໃນໄລຍະຕໍ່ມາ, ທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນໍາໃຊ້ຂໍ້ລິເລີ່ມອັນໃດສໍາລັບການປົກປ້ອງເດັກຢູ່ໃນເຮືອນພັກຂອງທ່ານ.

1. ດຽວນີ້ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ? ເດັກຊາຍພວກນັ້ນມີຄວາມສ່ຽງບໍ່?
2. ທ່ານຈະເຮັດຫຍັງໃນທັນທີ?
3. ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດໃນໄລຍະກາງ ຫາ ໄລຍະຍາວ?

ກໍລະນີສຶກສາ 2

ທ່ານເປັນຜູ້ຈັດການຂອງບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງໜຶ່ງ. ໃນຊຸມປີບໍ່ດົນຕໍ່ມາທ່ານໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດຕ້ອງການຢາກມີປະສົບການໃນການ “ມີສ່ວນຮ່ວມ” ກັບປະຊາຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນໃນຫ້ອງຖິ່ນ. ໃນເວລາສັ່ງຈອງການທ່ອງທ່ຽວ, ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດຢາກຈະເຮັດສິ່ງອື່ນນອກຈາກພຽງແຕ່ຈະຢ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ຕ່າງ ໆ ທີ່ມີຊື່ສຽງເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາຍັງຕ້ອງການຢາກມີສ່ວນຮ່ວມກັບປະຊາຊົນໃນຫ້ອງຖິ່ນ ແລະ ບາງຄັ້ງກໍອາສາສະໝັກດ້ວຍວຽກບໍລິການຂອງພວກເຂົາເອງເພື່ອເຂົ້າຊ່ວຍບັນດາຊຸມຊົນທີ່ທຸກຍາກ. ມີເຮືອນເດັກກໍາພ້າ 1 ແຫ່ງທີ່ຢູ່ຫ້ອງຖິ່ນນັ້ນໄດ້ປະກາດວ່າທ່ານສາມາດນໍາເອົາກຸ່ມນັກທ່ອງທ່ຽວຄົນຕ່າງປະເທດໄປຢ້ຽມຢາມເຮືອນເດັກກໍາພ້າເພື່ອຢ້ຽມຢາມເດັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ (ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທໍານຽມໜ້ອຍໜຶ່ງ). ຖ້າວ່າຕ້ອງການ, ນັກທ່ອງທ່ຽວສາມາດເອົາເດັກອອກໄປທ່ຽວໃນໄລຍະກາງເວັນ.

1. ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດກັບສິ່ງນີ້? ເດັກມີຄວາມສ່ຽງບໍ່?
2. ທ່ານຈະເຮັດຫຍັງໃນທັນທີ?
3. ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດໃນໄລຍະກາງ ຫາ ໄລຍະຍາວ? ທ່ານສາມາດຊັກຊວນໃຫ້ລູກຄ້າຂອງທ່ານເຮັດກິດຈະກຳອັນໃດເປັນທາງເລືອກສໍາລັບການທ່ອງທ່ຽວຊົມເຮືອນເດັກກໍາພ້າ? ທ່ານຈະໃຫ້ຄໍາແນະນໍາຕໍ່ ສະຖານລົງເດັກກໍາພ້າຫ້ອງຖິ່ນແນວໃດ? ທ່ານສາມາດຊ່ວຍພວກເຂົາໄດ້ດ້ວຍວິທີອື່ນບໍ່?

ກໍລະນີສຶກສາ 3

ທ່ານແມ່ນເຈົ້າຂອງຮ້ານອາຫານ ຫລື ບາກິນດີແຫ່ງໜຶ່ງ. ສ່ວນຫລາຍລູກຄ້າຂອງທ່ານແມ່ນນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ມັກຈະມາໃນຍາມທີ່ຂ້ອນຂ້າງເດິກດີນແລ້ວ. ທ່ານໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າໃນຕອນເດິກບາງເທື່ອຮອດ 11 ໂມງກາງຄືນ ມີນາງສາວນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງມາຊາຍດອກໄມ້ (ອາຍຸປະມານ 8 ປີ) ຊຶ່ງມັກຈະມາຫາສະຖານທີ່ຂອງທ່ານ ແລະ ພະຍາຍາມຊາຍດອກໄມ້ໃຫ້ລູກຄ້າຂອງທ່ານ. ຢູ່ຂ້າງນອກມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງກໍາລັງລໍຖ້າເດັກຍິງຄົນນັ້ນຢູ່.

1. ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດກັບສິ່ງນີ້? ມີຄວາມສ່ຽງອັນໃດບໍ່ຕໍ່ເດັກຄົນນີ້?
2. ທ່ານຈະເຮັດຫຍັງໃນທັນທີ?
3. ທ່ານມີທາງເລືອກອັນໃດເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫານີ້ໃນໄລຍະຍາວ?

ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ບັນທຶກ - ບັນຫາທີ່ຄວນພິຈາລະນາ

ທັນທີທັນໃດ

ກໍລະນີສຶກສາ 1

- ການສັກຖາມພາຍໃນ (ລົມກັບພະນັກງານ ແລະ ກວດກາການບັນທຶກ, ຈົດບັນທຶກໄວ້)
- ເດັກຊາຍເຂົ້າໂຮງແຮມພ້ອມກັບຜູ້ໃຫຍ່ຄົນນັ້ນບໍ່? ເອກະສານປະຈຳຕົວອັນໃດທີ່ພວກເຂົາເອົາມາລົງທະບຽນ? ຜູ້ໃດເປັນແຂກຂອງໂຮງແຮມ? ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນໃຜ?
- ບໍ່ຄວນໃຫ້ເດັກຊາຍກັບໄປທີ່ທ້ອງຄືນຈົນກວ່າຈະກວດກາຂໍ້ມູນພື້ນຖານແລ້ວ.
- ຖ້າສະຖານະການຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ, ລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຊາບ.

ກໍລະນີສຶກສາ 2

- ບໍ່ມີລາຍການໄປຢ້ຽມສະຖານລ້ຽງເດັກກຳພ້າ
- ໃຫ້ພິຈາລະນາຄື:
 - ກວດເບິ່ງຊື່ສຽງ ແລະ ການເປັນຢູ່ຂອງເດັກ ຢູ່ສະຖານລ້ຽງເດັກກຳພ້າທ້ອງຖິ່ນ.
 - ກວດກາປະຫວັດພະນັກງານ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ
 - ຄວາມຖີ່ ແລະ ສັກສະນະການມາຢ້ຽມຢາມ

ກໍລະນີສຶກສາ 3

- ບໍ່ໃຫ້ເດັກຍິງເຂົ້າມາຂາຍເຄື່ອງໃນຮ້ານອາຫານ
- ສັກຖາມເດັກຍິງຄົນນັ້ນ; ລາວແມ່ນໃຜ ແລະ ລາວມີຄວາມສຳພັນກັບຜູ້ຊາຍທີ່ຖ້າຢູ່ທາງນອກແນວໃດ?
- ຖ້າມີບັນຫາ, ໃຫ້ລາຍງານແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນທີ່ເໝາະສົມ.

ໃນໄລຍະກາງ ເຖິງ ໄລຍະຍາວ, ວິທີການດັ່ງລຸ່ມນີ້ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບທຸກໆກໍລະນີສຶກສາ:

- ຂຽນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ການປົກປ້ອງເດັກ ເພື່ອສ້າງຂັ້ນຕອນທີ່ຈະແຈ້ງ (ຕົວຢ່າງ: ພະນັກງານຈະລາຍງານບັນຫາການປົກປ້ອງເດັກແນວໃດ ແລະ ລາຍງານຜູ້ໃດ)
- ໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ມອບສິດແກ່ພະນັກງານກ່ຽວກັບວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຕ່າງໆ
- ຈັດພິມນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງເດັກໃຫ້ແຂກ
- ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ແຂກ ກ່ຽວກັບ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ປອດໄພຕໍ່ເດັກ (ການໂຄສະນາເສີຍແຜ່)
- ຊ່ວຍຄອບຄົວ ແລະ/ຫຼື ແຜນງານລິເລີ້ມ ທີ່ນຳໄປສູ່ຜົນໄດ້ຮັບດ້ານບວກສຳລັບເດັກດ້ອຍໂອກາດ
- ຍົກບັນຫາ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບເພື່ອນຮ່ວມງານທີ່ເຮັດວຽກໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 8: ແບບຟອມ ຄວາມເຫັນຂອງຂ້ອຍ

ຄວາມເຫັນຂອງຂ້ອຍ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຄຸນຄ່າຂອງຄຳຄິດເຫັນຂອງທ່ານ! ກະລຸນາສະແດງຄຳເຫັນຂອງທ່ານຢ່າງຈິງໃຈເພື່ອຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າບັບປຸງວຽກງານປົກປ້ອງເດັກ.

1. ທ່ານເຮັດວຽກໃນຂະແໜງການໃດ?

- ລັດຖະບານ ທຸລະກິດ – ທ່ອງທ່ຽວ ທຸລະກິດ – ອື່ນ ໆ
- ອື່ນໆ, ກະລຸນາອະທິບາຍ:

2. ທ່ານເປັນເພດໃດ?

- ຍິງ ຊາຍ ອື່ນໆ

3. ກະລຸນາຈັດອັນດັບຂອງຄຳຕອບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ອະທິບາຍຈະແຈ້ງ ແລະ ບົດຮຽນກໍ່ງ່າຍໃນການຕິດຕາມ. ເຫັນດີ ເປັນກາງ ບໍ່ເຫັນດີ

ເອກະສານຝຶກອົບຮົມເປັນປະໂຫຍດ. ເຫັນດີ ເປັນກາງ ບໍ່ເຫັນດີ

ການຝຶກອົບຮົມໄດ້ບັບປຸງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ກັບປະເດັດນີ້. ເຫັນດີ ເປັນກາງ ບໍ່ເຫັນດີ

ການຝຶກອົບຮົມນັ້ນ ໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຂ້ອຍມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປົກປ້ອງເດັກຫລາຍຂຶ້ນ ເຫັນດີ ເປັນກາງ ບໍ່ເຫັນດີ

4. ພາກສ່ວນໃດຂອງການຝຶກອົບຮົມ ຈະເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍທີ່ສຸດ ສຳລັບວຽກງານ/ຊີວິດຂອງທ່ານ

.....

.....

.....

.....

.....

5. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຄວນເຮັດສິ່ງໃດແດ່ເພື່ອປັບປຸງການຝຶກອົບຮົມນີ້?

.....

.....

.....

.....

.....

6. ກະລຸນາລະບຸສິ່ງໜຶ່ງທີ່ທ່ານຈະເຮັດແຕກຕ່າງຈາກເມື່ອກ່ອນ ພາຍຫຼັງທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ແລະ ແຫຼ່ງຂ່າວຕ່າງໆຈາກການຝຶກອົບຮົມນີ້.

.....

.....

.....

.....

.....

7. ຄຳຄິດເຫັນອື່ນໆ?

.....

.....

.....

.....

.....

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 9: ແບບຢ່າງໃບຢັ້ງຢືນການເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 10: ແບບຟອມການວິເຄາະ ແບບທົດສອບກ່ອນ ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຫຼັງຝຶກອົບຮົມ

ຄຳຖາມ	ແບບທົດສອບ ກ່ອນຝຶກອົບຮົມ			ແບບທົດສອບ ຫຼັງຝຶກອົບຮົມ			ປຸງແປງ	ຄຳຕອບ ທີ່ຕ້ອງການ	
	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ	ບໍ່ຮູ້	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ	ບໍ່ຮູ້			
1 ມີພຽງເດັກຍິງເທົ່ານັ້ນບໍ່ທັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກລ່ວງລະເມີດທາງເພດ?								ບໍ່ແມ່ນ	
2 ເດັກນິຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກລ່ວງລະເມີດ ໃນການທ່ອງທ່ຽວບໍ່?								ແມ່ນ	
3 ເຄີຍມີກໍລະນີການລ່ວງລະເມີດ ຢູ່ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ໃນປະເທດຂອງທ່ານບໍ່?								ແມ່ນ	
4 ທ່ານນິຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ ການພົວພັນລະຫວ່າງ ການລ່ວງລະເມີດເດັກ ແລະ ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ບ່ອນທີ່ທ່ານເຮັດວຽກບໍ່?								ແມ່ນ	
5 ທ່ານຮູ້ຈັກວິທີການປ້ອງເກັບໃຫ້ບອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດ ຢູ່ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວບໍ່?								ແມ່ນ	
6 ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ພາກທຸລະກິດຕາມທ່ອງທ່ຽວສາມາດເຮັດເພື່ອປ້ອງເກັບຈາກການລ່ວງລະເມີດ?								ແມ່ນ	
7 ທ່ານຮູ້ຈັກບ່ອນຕິດຕໍ່ເພື່ອລາຍງານໃນກໍລະນີສິ່ງ ໃສ່ວ່າເດັກອາດຈະ ຫຼື ຖືກລ່ວງລະເມີດ ບໍ່? (ຕົວຢ່າງ: ກະຊວງຊຸມຊົນ ແລະ/ຫຼື ເປີໂທລະສັບ ໂສທັມ້.)								ແມ່ນ	
8 ມີພຽງເດັກຂໍ້ທານ ຫຼື ເດັກຂ້າງຕະພັນທີ່ນິຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດບໍ່?								ແມ່ນ	
ຈຳນວນແບບພອນທີ່ເກັບໄດ້ທັງໝົດ									
ການການຮຽນຮູ້ ສະເລ່ຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ									

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 11: ແບບຟອມລາຍງານພາຍຫຼັງການ ຝຶກອົບຮົມ

1. ແບບທົດສອບກ່ອນ/ຫຼັງຝຶກອົບຮົມ

ລວມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 10: ການວິເຄາະ ແບບທົດສອບກ່ອນຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຫຼັງຝຶກອົບຮົມ.

2. ຄວາມເຫັນຂອງຂ້ອຍ

ທົບທວນແບບຟອມ 'ຄວາມເຫັນຂອງຂ້ອຍ' ທີ່ໄດ້ຮັບເພື່ອສະຫຼຸບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ການແຍກ ຕາມຂະແໜງການ ແລະ ເພດ

ຂະແໜງການ	ຈຳນວນທັງໝົດ	ຈຳນວນ ທັງໝົດ - ຍິງ	ຈຳນວນ ທັງໝົດ - ຊາຍ	ຈຳນວນ ທັງໝົດ - ອື່ນໆ
ລັດຖະບານ				
ທຸລະກິດ – ທ່ອງທ່ຽວ				
ທຸລະກິດ – ອື່ນ ໆ				
ອື່ນໆ				

2. ການຈັດອັນດັບ

	ເຫັນດີ # ແລະ %		ເປັນກາງ # ແລະ %		ບໍ່ເຫັນດີ # ແລະ %	
ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ອະທິບາຍຈະແຈ້ງ ແລະ ບົດຮຽນກ່ຽວກັບໃນການຕິດຕາມ.						
ເອກະສານຝຶກອົບຮົມເປັນປະໂຫຍດ.						
ການຝຶກອົບຮົມໄດ້ປັບປຸງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ ກັບປະເດັນນີ້.						
ການຝຶກອົບຮົມນັ້ນ ໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຂ້ອຍມີສ່ວນຮ່ວມໃນການ ບົກປ້ອງເດັກຫລາຍຂຶ້ນ						

3. ເລືອກຂຽນ ຄຳຕອບຕ່າງໆ ຕໍ່ຄຳຖາມ “ພາກສ່ວນໃດຂອງການຝຶກອົບຮົມຈະເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍທີ່ສຸດ ສຳລັບວຽກງານ/ ຊີວິດຂອງທ່ານ”

.....

.....

.....

.....

.....

4. ເລືອກຂຽນ ຄຳຕອບຕ່າງໆ ຕໍ່ຄຳຖາມ “ພວກເຮົາຄວນເຮັດແນວໃດເພື່ອປັບປຸງການຝຶກອົບຮົມນີ້?”

.....

.....

.....

.....

.....

5. ກະລຸນາລະບຸສິ່ງໜຶ່ງທີ່ທ່ານຈະເຮັດແຕກຕ່າງຈາກເມື່ອກ່ອນ ພາຍຫຼັງທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ແລະ ແຫຼ່ງຂ່າວຕ່າງໆຈາກ ການຝຶກອົບຮົມນີ້.

.....

.....

.....

.....

.....

6. ຂຽນຄວາມເຫັນອື່ນໆ

.....

.....

.....

.....

.....

3. ການສັງເກດການຂອງຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ

ການສັງເກດຂອງຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການປະເມີນ ແລະ ປັບປຸງກິດຈະກຳຕ່າງໆ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຄວນສັງເກດວ່າ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕອບຄຳຖາມແນວໃດ; ພວກເຂົາມີສ່ວນຮ່ວມແນວໃດ ຢູ່ໃນກິດຈະກຳທີ່ເຮັດເປັນກຸ່ມ; ພວກເຂົາມີຄວາມສົນໃຈ ຫຼື ບໍ່; ພວກເຂົາຖາມຄຳຖາມທີ່ຊວນຄິດ ຫຼື ບໍ່ ອັນນີ້ເປັນວິທີອັນໜຶ່ງ ໃນການວັດແທກປະຕິກິລິຍາຕອບໂຕ້, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

1. ກະລຸນາອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກທົ່ວໄປຂອງທ່ານຕໍ່ການຝຶກອົບຮົມ.

.....
.....
.....
.....
.....

2. ກະລຸນາອະທິບາຍບອກປະເດັນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ທີ່ທ່ານໄດ້ພົບພໍ້.

.....
.....
.....
.....
.....

3. ໄດ້ມີການຍົກບັນຫາສຳຄັນກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກຂຶ້ນ ຫລື ບໍ່?

.....
.....
.....
.....
.....

4. ຈົ່ງໃຫ້ຄຳເຫັນກ່ຽວກັບລະດັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຳມະນາກອນ.

.....

.....

.....

.....

.....

5. ທ່ານຖອດຖອນໄດ້ບົດຮຽນຫຍັງແດ່ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມໃນຕໍ່ໜ້າ?

.....

.....

.....

.....

.....

6. ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເອກະສານການຝຶກອົບຮົມຄວນຖືກປັບປຸງຄືແນວໃດ?

.....

.....

.....

.....

.....

7. ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຝຶກອົບຮົມຕື່ມອີກບໍ່? ສຳລັບໃຜ? ຍ້ອນຫຍັງ?

.....

.....

.....

.....

.....

ບັນທຶກ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ໂຄງການເດັກແມ່ນໂຄງການລິເລີ້ມຂອງ ລັດຖະບານອົດສະຕຣາລີ ເພື່ອປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ໃນການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ ກຳປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ (2011-2014). ເອກະສານການການຝຶກອົບຮົມອື່ນໆ ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ນີ້ ລວມມີ:

ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດ:
ປຶ້ມຄູ່ມືສຳລັບຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກເພື່ອສຶກສາ ເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມ

ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ:
ປຶ້ມຄູ່ມືສຳລັບຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການດຳເນີນເວທີສົນທະນາກັບ ພໍ່ແມ່ ແລະ ຜູ້ເບິ່ງແຍງ

ການປ້ອງກັນເດັກໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ:
ປຶ້ມຄູ່ມືສຳລັບຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການດຳເນີນເວທີສົນທະນາກັບ ຜູ້ຕາງໜ້າຊຸມຊົນ

ສະບັບພາສາອັງກິດ, ຂະແມ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ຂອງ ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ຖືກດັດປັບ ໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບຂອງ ປະເທດຕ່າງໆ

ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມມີ ການຮັບຮູ້ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເດັກໃນການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ປະຕິບັດການເພື່ອ
ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມອັນຕະລາຍ. ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວມີອິດທິພົນ ໂດຍກົງຫຼາຍທີ່ສຸດຕໍ່ກັບແວດລ້ອມຂອງການ
ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ມີທ່າແຮງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກການຮັບຮອງເອົາບັນດາວິທີການ
ປະຕິບັດທີ່ເຮັດໃຫ້ເດັກປອດໄພ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ການປ້ອງກັນເດັກຂອງພວກເຮົາໃຫ້ປອດໄພຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ: ປຶ້ມຄູ່ມືຂອງຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ
ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ຮອບດ້ານ ແລະ ມີເຄື່ອງມືຫຼາຍຢ່າງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້
ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມາດ ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນການທ່ອງທ່ຽວ, ຈາກພະນັກງານ
ແຖວໜ້າ ຈົນເຖິງ ຄະນະບໍລິຫານອາວຸໂສ. ປຶ້ມຄູ່ມືນີ້ ຍັງປະກອບດ້ວຍ ຫຼັກສູດສະເພາະພະນັກງານພາກລັດການ
ຝຶກອົບຮົມນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນສຳລັບ ພາກສ່ວນການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ ບັບປຸງຄຸນນະພາບການທ່ອງທ່ຽວ
ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການ ໂດຍລູກຄ້າ ໃຫ້ມີການທ່ອງທ່ຽວແບບມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ສະບັບພາສາອັງກິດ, ຂະແມ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ຂອງ ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ຖືກດັດປັບ ໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບຂອງ
ປະເທດຕ່າງໆ

Child Safe Tourism

Take action against abuse

ໂຄງການເດັກແມ່ນໂຄງການລິເລີ້ມຂອງ ລັດຖະບານອົດສະຕຣາລີ ເພື່ອປົກປ້ອງເດັກຈາກການລ່ວງລະເມີດທາງເພດໃນການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ ກຳປູເຈຍ,
ສປປ ລາວ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ (2011-2014). ໂຄງການເດັກ ເປັນການຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງ ອົງການສຸພະນິມິດ ແລະ ຫ້ອງການ ສະຫະປະຊາຊາດ
ຕ້ານຢາເສບຕິດ ແລະ ອາດຊະຍາກຳ. ແຜນງານຍືດຖືວິທີການ ແບບປົກປ້ອງ ແລະ ປ້ອງກັນຄວບຄູ່ກັນໄປ.

